

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2003

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΔ'

Πέμπτη 24 Ιουλίου 2003

Αθήνα, σήμερα στις 24 Ιουλίου 2003, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.40' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΓΟΥΡΙΔΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Τμήμα.

(Ανακοινώνονται προς το Τμήμα από τον κ. Χρήστο Μαγκούφη, Βουλευτή Τρικάλων, τα ακόλουθα:

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Άμφισσας Φωκίδας ζητεί την άμεση λειτουργία του Βιομηχανικού Πάρκου Άμφισσας.

2) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία Ωρομίσθιοι και Αναπληρωτές καθηγητές ΠΕ. 16.02 Μουσικού Γυμνασίου Λυκείου Ρεθύμνου ζητούν να εφαρμοσθούν και για τα μουσικά σχολεία ο Νόμος 3027.

3) Ο Βουλευτής Κερκύρας κ. **ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Εσπερίων Κερκύρας ζητεί να μην εγκατασταθεί υποσταθμός της ΔΕΗ εντός των ορίων του Δήμου Εσπερίων.

4) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΟΓΙΑΝΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Γυμνάσιο Νάουσας νήσου Πάρου ζητεί το διορισμό βιβλιοθηκονόμου στη σχολική βιβλιοθήκη του.

5) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Παγκρήτια Ένωση Συν/χων ΔΕΗ ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού προβλήματος των συνταξιοδοτηθέντων μελών της προ του 1992.

6) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων 14ου Δημοτικού Σχολείου Ρεθύμνης ζητεί την άμεση μεταστέγασή του Σχολείου, λόγω ανθυγιεινών υλικών κατασκευής του ήδη υπάρχοντος.

7) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ**

κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος ανάπτυξης και αναβάθμισης παραλίας Δήμου Λαππαίων ζητεί να καθορισθεί η αρτιότητα των οικοπέδων της παραλίας Επισκοπής στα 4 στρέμματα.

8) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Καρπάθου – Κάσου ζητεί τη μετεξέλιξη του Κέντρου Υγείας Καρπάθου σε Νοσοκομείο.

9) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Τυφλών ζητεί τη λήψη μέτρων για την παροχή ειδικής εκπαιδευτικής αγωγής στους τυφλούς μαθητές.

10) Ο Βουλευτής Χίου κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Επιμελητηριακός Όμιλος Ανάπτυξης Ελληνικών Νησιών ζητεί την τακτική αεροπορική διασύνδεση των νησιών του Αιγαίου, τόσο μεταξύ τους, όσο και με την ηπειρωτική Ελλάδα.

11) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία Καθηγητές του ΤΕΕ Λάρισας ζητούν την αναγνώριση προϋπηρεσίας του στο ΤΕΕ Λάρισας του Υπουργείου Γεωργίας.

12) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. **ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης ζητεί τη συντήρηση και ανακαίνιση των αθλητικών χώρων των σχολείων της περιφέρειάς του.

13) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. **ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης ζητεί τη μεταστέγασή της ΔΟΥ Αμπελοκήπων.

14) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. **ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης ζητεί να χρηματοδοτηθεί από τη ΣΑΕΠ 008 του ΠΔΕ 2003 η ολοκλήρωση του έργου ανακατασκευής της οδού Βενιζέλου Αμπελοκήπων.

15) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. **ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης ζητεί την οικονομική ενίσχυση για την ολοκλήρωση της κατασκευής του πολιτιστικού κέντρου του.

16) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. **ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αμπελοκήπων

Θεσσαλονίκης ζητεί την κατασκευή έργων υποδομής στην περιφέρειά του κ.λπ..

17) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης ζητεί έκτακτη οικονομική ενίσχυση για την κάλυψη λειτουργικών δαπανών του.

18) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης ζητεί την απομάκρυνση συνεργείου επισκευής οχημάτων του δασαρχείου Θεσσαλονίκης από οικόπεδο της περιοχής του, προκειμένου σ' αυτό να ανεγερθεί παιδικός σταθμός.

19) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Εμμανουήλ Βερυγάκης ζητεί να κατασκευασθεί παρακαμπτήριος δρόμος στον Αθρινόλακκο, που να εξυπηρετεί τη μονάδα παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος της ΔΕΗ.

20) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ξεναγών ζητεί την επίλυση του ασφαλιστικού προβλήματος των μελών της.

21) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Αικατερίνη Μαργιωλάκη του Γεωργίου ζητεί τη διόρθωση της βαθμολογίας της στον πίνακα αποτελεσμάτων της κατηγορίας ΠΕ νηπιαγωγών του ΑΣΕΠ.

22) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Στυλιανή Πατελάκη ζητεί να της καταβληθεί στρεμματική αποζημίωση σταφιδαμπελών.

23) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Γραβιάς Φωκίδας ζητεί την ενίσχυση με πρόσθετο προσωπικό του αστυνομικού τμήματος Γραβιάς.

24) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσιεύματα εφημερίδων που αφορούν στη διακοπή εργασιών εταιρείας που μετέχει στη διαδικασία σύνταξης του εθνικού κτηματολογίου.

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η δημιουργία ψηφιακού μουσείου τύπου στην Πάτρα Αχαΐας.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται να μην επιτραπεί η εγκατάσταση πυλώνων υψηλής τάσης της ΔΕΗ σε κατοικημένη περιοχή του Δήμου Μεσσήνιδος Αχαΐας.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο ρόλο και τη λειτουργία του ΕΚΑΒ.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η περιφρούρηση των φαρμακείων της Πάτρας, κατά τη διανυκτέρευσή τους.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η εγκατάλειψη κτιρίου στο κέντρο των Πατρών Αχαΐας, το οποίο έχει μετατραπεί σε εστία μόλυνσης.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η τοποθέτηση πρόσθετου προσωπικού στο ΚΤΕΟ Πατρών Αχαΐας.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η καθυστέρηση της κατασκευής αρδευτικού έργου, στην περιοχή Σκιαδά του Δήμου Τρυταίας Αχαΐας.

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η ένταξη του αρχαιολογικού χώρου του αρχαίου Λεοντίου Αχαΐας στα έργα πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης του 2006.

33) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο διαγωνισμό του ΟΛΠΑ για τη φύλαξη του λιμανιού της Πάτρας Αχαΐας.

34) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Διαιτητών Ποδοσφαίρου Λάρισας, διαμαρτύρεται για την υποβάθμιση των Λαρισαίων διαιτητών στους πίνακες αξιολόγησης της ΕΠΟ.

35) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Υπαλλήλων Πυροσβεστικού Σώματος Περιφέρειας Θεσσαλίας, καταγγέλλει ενέργειες της διοίκησης της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Λάρισας.

36) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Θεσσαλικών Βιομηχανιών, ζητεί την αλλαγή της τιμολογιακής πολιτικής πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας από ιδιωτικές μονάδες προς το ΔΕΣΜΗΕ ΑΕ.

37) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Εργοληπτών Δημοσίων Έργων Φθιώτιδας ζητεί τον έλεγχο των υποβληθεισών προσφορών για την ανάθεση έργου οδοποιίας στη Φθιώτιδα.

38) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Αμφιθέας Λαμίας ζητεί τη χρηματοδότηση της μελέτης αισθητικής αναβάθμισης και βελτίωσης του άλσους Μιχαήλ και Γαβριήλ Λαμίας.

39) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Λαμιέων Φθιώτιδας, δηλώνει πως ο Δήμος Λαμιέων εμπλέκεται στην ανέγερση του Διοικητηρίου Λαμίας μόνον ως προς το σκέλος της παραχώρησης της έκτασης προς τους φορείς, οι οποίοι είναι αρμόδιοι για την κατασκευή του.

40) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Πωγωνίου Ιωαννίνων ζητεί την επίλυση οικονομικού της προβλήματος με τη γαλακτοβιομηχανία ΔΩΔΩΝΗ Α.Ε..

41) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Δημητρίου Ιωαννίνων ζητεί να παραμείνει ανεξάρτητη κοινότητα η περιοχή Μουσιωπίτσα Ιωαννίνων.

42) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί την προμήθεια έξι ασθενοφόρων οχημάτων για την κάλυψη των αναγκών των Νοσοκομείων και Κέντρων Υγείας του Νομού Λακωνίας.

43) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ιατρικός Σύλλογος Πειραιά, διαμαρτύρεται για την απόφαση μείωσης του αριθμού των θέσεων των ειδικευμένων ιατρών της Μαιευτικής Γυναικολογικής Κλινικής του Τζανείου Νοσοκομείου.

44) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιστημονικό Συμβούλιο του Γ.Ν.Δ.Α. «Η ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ», και ο Ιατρικός Σύλλογος Πειραιά,

καταγγέλλουν την απόφαση μείωσης των εφημεριών των ιατρών του νοσοκομείου και ζητούν την άμεση αναστολή της.

45) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθε-

σε αναφορά με την οποία ο Τομέας Υγείας της Ν.Δ. Νομού Έβρου ζητεί την άμεση λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία του Νοσοκομείου Αλεξανδρούπολης.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Πρώτη είναι η με αριθμό 55/21-7-03 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Στυλιανού Παπαθεμελή προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για την εγκατάσταση στη χώρα μας φυγάδων του εμφυλίου, κλπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Στυλιανού Παπαθεμελή έχει ως εξής:

«Επιβεβαιώνεται κυβερνητική πρόθεση για εγκατάσταση στη χώρα μας φυγάδων του εμφυλίου, που δεν υπάγονται στην περί γενικού επαναπατρισμού ρύθμιση που ο Ανδρέας Παπανδρέου θέσπισε το 1982. Πρόκειται για εκείνους που έφυγαν από εδώ ως Έλληνες, απαρνήθηκαν έργω και λόγω την ελληνικότητά τους και ζητούν τώρα να επιστρέψουν στην Ελλάδα ως «Μακεδόνες» τύπου Σκοπίων.

Είναι προφανές ότι εδώ δεν πρόκειται για επαναπατρισμό αλλά για παγκοσμίως πρωτοφανή εισαγωγή μειονότητας και δη αποδεδειγμένα εχθρικής για τη χώρα όπου επιθυμούν να εγκατασταθούν. Καμία ευνομούμενη χώρα και αποβλέπουσα στην εσωτερική της ασφάλεια και σταθερότητα δεν θα μπορούσε να διανοηθεί παρόμοια ενέργεια.

Οι επίδοξοι «συμπατριώτες» μας κατά την κατοχή πολέμησαν εναντίον των Ελλήνων και στο πλευρό των γερμανικών και βουλγαρικών αρχών κατοχής και αργότερα έδρασαν ως μέλη της περιβόητης «ΝΟΦ», που στόχο της είχε την απόσπαση της Μακεδονίας από την ελληνική επικράτεια. Οι πλείστοι εξ αυτών είναι πολίτες των Σκοπίων και όσοι έχουν μεταναστεύσει ιδίως Καναδά και Αυστραλία αναφέρονται στα Σκόπια και είναι όπου γης οι φονταμενταλιστές του σκοπιανού μεγαλοϊδεατισμού για «Μεγάλη Μακεδονία με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη» και άλλες μεγαλομανείς επιδιώξεις.

Επομένως και για να μην αυταπατώμεθα πατώντας την πεπονόφλουδα αφελών ευαισθησιών που προβάλλουν τρίτοι που δεν επιθυμούν το καλό της Ελλάδος, εδώ πρόκειται ευθέως γι' αυτό που ερευνητής κατ' εξοχήν ειδικός επί του θέματος, ο Ευάγγελος Κωφός (ΒΗΜΑ 25-6-03) επισημαίνει: για επαναπροώθηση εκατό χιλιάδων τουλάχιστον σκοπιανών «με εδραιωμένη εθνικιστική σλαβομακεδονική συνείδηση και συμπεριφορά». Και αυτή δεν συνιστά «επαναπατρισμό», «αλλά αυθαίρετο εθνικισμό αλλοεθνούς εθνικιστικής μειονότητας στις παραμεθόριες περιοχές των μακεδονικών νομών της χώρας».

Βεβαίως αυτό μπορεί να είναι μόνον η αρχή. Για την ταυτότητα ιστορικής και νομικής αιτίας την ίδια μεταχειρίσει θα αξιώσουν οι Τσάμηδες και οι εκ Θράκης Μουσουλμάνοι.

Το πρόβλημα δεν είναι περίπλοκο στα νομικά του, όπως φαίνεται νομίζουν οι αρμόδιοι του ΥΠΕΞ, είναι τεραστίων διαστάσεων πολιτικό ζήτημα και αφορά στην ασφάλεια της χώρας και την ηρεμία των παραμεθόριων νομών της.

Εν όψει των όσων εξετέθησαν ερωτάται η Κυβέρνηση αν επιμένει ακόμη στην διαφανεσία πρόθεσής της να εισαγάγει σκοπιανή μειονότητα και γιατί;

Ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Ανδρέας Λοβέρδος έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε συνάδελφε, η ερώτησή σας δεν στηρίζεται ούτε σε πραγματικά περιστατικά ούτε καν στην αναζήτηση των προθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, ότι δηλαδή ενδεχομένως κάτι τέτοιο να σκέφτεται. Απορώ πραγματικά πώς καταθέτετε αυτήν την ερώτηση, η οποία στηρίζεται σε στοιχεία που δεν ισχύουν. Λέτε στην αρχή ότι επιβεβαιώνεται η κυβερνητική πρόθεση, αλλά αυτό είναι αστήρικτο. Μιλάτε για εισαγωγή μειονότητας. Τα πράγματα θέλουν να μην υπάρχει καμία σχέση της σκέψης σας με την πραγματικότητα. Συνδέετε αυτά τα θέματα με άλλα προβλήματα του παρελθόντος και στηρίζεστε σε ένα κείμενο ενός αρθρογράφου σε εφημερίδα, από το οποίο συνάγετε συμπεράσματα, που δεν έχουν καμία σχέση με τα όσα ισχυρίζεστε και ερωτάτε. Για την απόδειξη της αλήθειας των όσων λέω, θα

καταθέσω επανειλημμένες επίσημες δηλώσεις του Υπουργείου Εξωτερικών ή απαντήσεις σε κείμενα των εφημερίδων «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΣ» και «ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΥ ΤΥΠΟΥ», όπως και την απάντησή μου σε ερώτηση τριάντα τεσσάρων Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός κ. Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπερβαίνετε όλα τα δεδομένα, ακόμη και τις πιο επιθετικές από την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας και του φιλικού της Τύπου ερωτήσεις προς το Υπουργείο, για να ρωτήσετε κάτι που δεν ισχύει. Τι όμως ισχύει.

Για σαράντα –πενήντα άτομα –τόσα προκύπτουν- που είχαν πρόβλημα από την επιστροφή τους από το νόμο του 1982, δίνεται η δυνατότητα από τη 10η Αυγούστου έως και το τέλος Οκτωβρίου να διαλέξουν είκοσι μέρες να έρθουν στην Ελλάδα, απλώς για λόγους ανθρωπιστικούς. Δίνεται η δυνατότητα μιας επίσκεψης εικοσαήμερης και τίποτα περισσότερο. Και επειδή πάνω σ' αυτό θεμελιώθηκαν διάφορες περίεργες απόψεις, δώσαμε όλες τις διευκρινίσεις σε όλους τους χρόνους, οποτεδήποτε ερωτηθήκαμε από τον Τύπο ή από συναδέλφους. Έχουμε απαντήσει με μία σαφήνεια ότι περί αυτού πρόκειται. Επιμένετε όμως μετά από όλα αυτά και μετά την παροχή αυτών των διευκρινίσεων, να αναζητάτε άλλα πράγματα.

Σας ξεκαθαρίζω και ελπίζω με αυτό να τελειώνουμε αυτήν τη συζήτηση. Τίποτα περισσότερο απ' ό,τι σας είπα δεν ήταν στην πρόθεση του Υπουργείου Εξωτερικών και στην τελική του απόφαση. Από την 30η Ιουνίου έχει ληφθεί αυτή η απόφαση, η οποία έχει γίνει πολύ θετικά δεκτή από την πλειοψηφία των ανθρώπων, που σχετίζονται με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο με τα θέματα αυτά. Αναφέρομαι σε όλα τα κόμματα, σε όλους τους πολιτικούς που έχουν να κάνουν με τη βόρειο Ελλάδα και η απόφασή μας αυτή γι' αυτό το ανθρωπιστικό μέτρο είχε και πολύ θετική αντανάκλαση και στο εξωτερικό και στη FYROM. Μάλιστα ως απάντηση σε αυτό το καλό μέτρο είχαμε μια σειρά από πολιτικές επιλογές της FYROM στην κατεύθυνση που και εμείς θέλουμε. Απορώ γιατί συνεχίζουμε και συζητάμε το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Παπαθεμελής έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, καταλαβαίνω ότι το Υπουργείο Εξωτερικών είναι πολύγλωσσο και δικαιολογείται και η διγλωσσία και η τριγλωσσία και όλα τα σχετικά.... Είναι χρήσιμο να ξεκαθαριστεί αυτό το θέμα.

Στις 10-6-2003 η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» φιλοξενούσε δηλώσεις του εκπροσώπου του Υπουργείου Εξωτερικών, ο οποίος μιλούσε για την πρόθεση της Κυβέρνησεως να επιτρέψει -τροποποιώντας το σχετικό νόμο του 1982 που εισήγαγε ο Ανδρέας Παπανδρέου, διαγράφοντας δηλαδή τον εκεί όρο «Έλληνες το γένος»- τον επαναπατρισμό των Σκοπιανών στην Ελλάδα. Δηλαδή τη μετεγκατάστασή τους, αυτό που εγώ ονομάζω «εισαγωγή σκοπιανής μειονότητας». Ο κ. Κωφός, βέβαια, χρησιμοποιεί άλλη διατύπωση, την οποία αναγνώσατε προηγουμένως.

Κύριε Πρόεδρε και κύριε Υφυπουργέ, με το συνάδελφο κ. Καψή υποβάλαμε στις 11-6-2003 μια ερώτηση στο Υπουργείο σας ακριβώς γι' αυτό το θέμα, με βάση αυτές τις δηλώσεις του εκπροσώπου του Υπουργείου σας. Σας διαβάζω την αρχή της ερώτησής μας: «Ξαφνικά ομολογείται (δηλώσεις εκπροσώπου ΥΠΕΞ, «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 10/6/03) κυβερνητική πρόθεση για εισαγωγή σκοπιανής μειονότητας στην Ελλάδα με επιχείρημα ανθρωπιστικές ευαισθησίες».

Δεν ασχολούμεθα δηλαδή με το θέμα των επισκέψεων. Δεν μας αφορούν οι επισκέψεις για ανθρωπιστικούς λόγους, τους οποίους άλλωστε οι κυβερνήσεις εφήμεζαν στην Ελλάδα όλα αυτά τα χρόνια και δεν χρειαζόταν να γίνει συζήτηση. Εμείς ερωτούμε για το θέμα του αποκαλούμενου «επαναπατρισμού».

Έρχεται, λοιπόν, ο Υπουργός σας στις 30 Ιουνίου –θα καταθέσω τη γραπτή απάντησή του κ. Παπανδρέου- και το ομολογεί. Γι' αυτό λέω στην ερώτησή μου ότι «επιβεβαιώνεται η κυβερνητική πρόθεση». Την ώρα που εσείς διαψεύδετε –με τον τρόπο που το κάνετε- εντός και εκτός Βουλής, αν και οι εφημερίδες

σας φέρουν ότι στη Φλώρινα κάνατε και δήλωση υπέρ της «εισαγωγής της μειονότητας», αλλά δεν την περιλάβατε ή ζητήσατε να μην περιληφθεί στις ανακοινώσεις σας—αυτό είναι μια άλλη ιστορία—δείτε την απάντηση του κ. Παπανδρέου:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης (10851/ 11-6-03) σας γνωρίζουμε το εξής: Οι αρμόδιες υπηρεσίες εξετάζουν το θέμα [της εισαγωγής μειονότητας] ως προς όλες τις πτυχές του, ιδιαιτέρως τις νομικές, οι οποίες είναι και οι πιο πολύπλοκες.» Αντιλαμβάνομαι, λοιπόν, ότι έχει απασχολήσει τις υπηρεσίες τι θα γίνει με τις περιουσίες των Σκοπιανών οι οποίες έχουν δημευθεί και οι οποίες εν τω μεταξύ έχουν τα τελευταία πενήντα χρόνια διανεμηθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Παπαθεμελή, συντομεύετε.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: «Σύντομα αναμένεται να ολοκληρωθεί η διαδικασία της μελέτης των νομικών ζητημάτων». Επομένως, εσείς –νομίζω– είστε εκτός τόπου και χρόνου! Εν πάση περιπτώσει, αποφασίστε στο Υπουργείο Εξωτερικών! Τι ισχύει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Στυλιανός-Άγγελος Παπαθεμελής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικής της Βουλής)

Αυτό το οποίο έχει γίνει αντικείμενο συζήτησης και στον επαρχιακό Τύπο της περιοχής είναι η εισαγωγή μειονότητας όχι οι επισκέψεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Παπαθεμελή. Τελειώσατε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ. Έχετε δύο λεπτά, για να δευτερολογήσετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, εγώ κατέθεσα αμέσως στο Τμήμα, για να λάβει γνώση ο συνάδελφος κ. Παπαθεμελής, τις αποφάσεις που έχουμε πάρει στο Υπουργείο Εξωτερικών στους κατάλληλους χρόνους. Τελική ήταν η απόφαση της 30ής Ιουνίου. Έκτοτε το θέμα έχει τελειώσει. Η δε απάντησή μου στην ομάδα των τριάντα τεσσάρων Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας επί του θέματος ήταν απολύτως διευκρινιστική και οι συνάδελφοι δεν επανήλθαν.

Εσείς, κύριε Παπαθεμελή, έρχεστε πολλές εβδομάδες μετά και ανακαλύπτετε θέματα περιουσιών –εσείς προσωπικώς τα θέτετε– εισαγωγής μειονοτήτων και διάφορα άλλα τερατώδη, που και ήταν και παραμένουν έξω από το σκεπτικό μας. Αν άθελά σας αντιδράτε σε ένα ανθρωπιστικό μέτρο που αφορά μια χούφτα –σαράντα– πενήντα ηλικιωμένους ανθρώπους, που θα τους δοθεί η δυνατότητα –μετά το 1985 δεν έχει επαναληφθεί αυτό, κύριε Πρόεδρε– να επισκεφθούν την Ελλάδα για είκοσι ημέρες μέσα στο καλοκαίρι, μια πράξη απολύτως ανθρωπιστική, που είχε και θετική αντανάκλαση στην ίδια τη FYROM, τι να πω; Μάλιστα η απάντηση που ήρθε από τη χώρα αυτή με μια σειρά μέτρων που θα έχουμε την ευκαιρία να τα συζητήσουμε ήταν πάρα πολύ θετική.

Ήταν πάρα πολύ θετική, το ξαναλέω, όταν μάλιστα, κύριε Υπουργέ, καμία μας...

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Με συγχωρείτε...

.... καμία μας επιλογή και για τα πρακτικά θέματα δεν υπονόμεισε ή δεν δυσκόλεψε το βασικό μας πρόβλημα –και το μοναδικό– με τη χώρα αυτή, που είναι το θέμα του ονόματος. Παρ' όλα ταύτα λοιπόν, όταν εσείς έρχεστε και φέρνετε στη Βουλή, με διάφορα «μεγαλόδοχημα» περί εισαγωγής μειονοτήτων, πράγματα που δεν είναι καν στο μυαλό μας, όχι μόνο στις αποφάσεις μας, τότε απορώ. Δικαιούμαι να απορώ. Και μόνο για να κλείσω το θέμα, επαναλαμβάνω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, η απόφασή μας, όπως ελήφθη την 30η Ιουνίου και ανακοινώθηκε στον Τύπο –επαναλαμβάνουμε μάλιστα τη

σχετική απόφαση όποτε μας ζητάται ακόμα και από οποιονδήποτε δημοσιογράφο γράφει κάτι, το επαναλαμβάνουμε για να μην υπάρχει παρεξήγηση– αφορά σαράντα, πενήντα ανθρώπους, οι οποίοι θα έρθουν από την 10η Αυγούστου έως την 30ή Οκτωβρίου για είκοσι ημέρες στην Ελλάδα. Αν και αυτό το φοβάστε, κύριε Παπαθεμελή, τότε δεν μπορούμε να σας κατανοήσουμε ούτε και να σας βοηθήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Εγώ δεν σας ρώτησα για αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεύτερη είναι η με αριθμό 52/21-7-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Απόστολου Ανδρεουλάκου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικώς με τη λειτουργία του Ενιαίου Φορέα Ελέγχου Τροφίμων (ΕΦΕΤ) κ.λπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Τέσσερα χρόνια από τη λειτουργία του Ενιαίου Φορέα Ελέγχου Τροφίμων (ΕΦΕΤ), δεν έχει ακόμη συνταχθεί ο κανονισμός λειτουργίας του. Παράλληλα, η διοίκηση του ΕΦΕΤ έχει αποδωθεί σε σειρά αυθαιρεσιών και παρανόμων ενεργειών, όπως η δημοσίευση της τέταρτης δημόσιας πρόσκλησης για την επιλογή προσωπικού μέσω μετατάξεων ή αποσπάσεων, χωρίς η τελευταία να θέτει κριτήρια επιλογής, η επί σχεδόν ένα χρόνο άρνηση διορισμού των επιτυχόντων των διαγωνισμών, κατόπιν της υπ' αριθμόν 7/6Κ/2001 προκήρυξης για δύο θέσεις ΠΕ Γεωπόνων, η κατασκευή της υπ' αριθμόν 11/7Κ/2002 φωτογραφικής προκήρυξης μιας εκ των δύο θέσεων ΤΕ Εποπτών Δημόσιας Υγείας κ.α.. Επίσης, σύμφωνα με πληροφορίες, στην Επιτροπή Επιλογής του Γενικού Διευθυντή του ΕΦΕΤ μετείχε μέλος, το οποίο είχε καταθέσει συστατική επιστολή για τον επιλεγέντα γενικό διευθυντή.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται ο κ. Υπουργός: 1. Γιατί δεν έχει ακόμα συνταχθεί ο κανονισμός λειτουργίας του ΕΦΕΤ;

2. Εάν πρόκειται να ελεγχθεί η διοίκηση του ΕΦΕΤ για τις ανωτέρω εκτεθείσες αυθαιρεσίες και παράνομες ενέργειες».

Θα απαντήσει ο Υπουργός κ. Τσοχατζόπουλος.

Έχετε το λόγο, κύριε Υπουργέ, για τρία λεπτά να πρωτολογήσετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο συνάδελφο, διότι φέρνει στην επικαιρότητα τη λειτουργία ενός οργανισμού τελείως απαραίτητου στη σημερινή εξέλιξη της κοινωνίας των αγορών και των οικονομικών δραστηριοτήτων της χώρας μας.

Ο Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων, ο ΕΦΕΤ όπως αναφέρατε και εσείς, κύριε Πρόεδρε, ασκεί μία πραγματικά πολύ σημαντική λειτουργία. Ελέγχει ουσιαστικά σε ολόενα και μεγαλύτερα τμήματα της χώρας. Έχει αυτή τη στιγμή παραρτήματα, πέραν της Αθήνας και Θεσσαλονίκης, στο Ηράκλειο και την Πάτρα και προβλέπονται φέτος να λειτουργήσουν τρία νέα παραρτήματα σε τουριστικές περιοχές, στη Ρόδο, στην Κρήτη και στην Κέρκυρα, έτσι ώστε να συμπληρώσουμε τη σημαντική παρουσία του, αφού ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες –και λόγω του τεράστιου αριθμού τουριστών που εισέρχονται– οι έλεγχοι ποιότητας και ασφάλειας της διατροφικής αλυσίδας αποκτούν μία ιδιαίτερη σημασία.

Κύριε συνάδελφε, όσον αφορά τα συγκεκριμένα ερωτήματά σας, θα ήθελα να πω τα εξής. Δεν έχει κανένα πρόβλημα η τέταρτη δημόσια πρόσκληση του ΕΦΕΤ για τη διαδικασία επιλογής προσωπικού μέσω μετατάξεων και αποσπάσεων, διότι έγινε –όπως και οι τρεις προηγούμενες– σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 4 του ν. 2741/99 και του άρθρου 37, παράγραφος 16, του ν. 3066/2002, που τροποποίησε αυτή την πρώτη διάταξη.

Το πρόβλημα λοιπόν δεν βρίσκεται εδώ. Το πρόβλημα βρίσκεται αλλού. Έχουμε περίπου επτακόσιες αιτήσεις, όμως χρειαζόμαστε χρήματα για να κάνουμε εκατό μετατάξεις που έχουμε. Είμαστε σε μία διαπραγμάτευση αυτή τη στιγμή με το Υπουργείο Οικονομικών, ώστε να εξασφαλίσουμε τους απαραίτητους πόρους και να υλοποιηθούν από αυτές τις αιτήσεις

μετάταξης που υπάρχουν τουλάχιστον οι εκατό, για να ενισχύσουμε έτσι τις νέες υπηρεσίες στις οποίες αναφέρθηκαν προηγουμένως.

Το επόμενο σημείο, εκεί που αναφέρετε για τους δύο γεωπόνους, αυτοί έχουν ήδη διοριστεί και ορκιστεί. Έγινε πρόσφατα, στις 7-7-2003. Πιθανόν να μην το γνωρίζατε, όταν κάνατε την ερώτηση.

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε για ένα λεπτό. Η διοίκηση του ΕΦΕΤ για την περίπτωση προκήρυξης των εποπτών δημόσιας υγείας διότι ο ΕΦΕΤ είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου όπως όλοι γνωρίζουμε. Επομένως, την ευθύνη ελέγχου νομιμότητας των διαγωνισμών έχει το ΑΣΕΠ το Ανώτατο Συμβούλιο όπως έκανε και για τις υπόλοιπες θέσεις πλήρωσης μονίμου προσωπικού. Άρα, δεν έχουμε καμία αρμοδιότητα γι' αυτό.

Τέλος, τόσο η επιτροπή όσο και η διαδικασία επιλογής του Γενικού Διευθυντή του ΕΦΕΤ ακολούθησαν πιστά τις προδιαγραφές του ν. 2741/99 και όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον ν. 3066/2002 και τις σχετικές υπουργικές αποφάσεις που προσδιόρισαν τη διαδικασία, τα τυπικά και τα ουσιαστικά κριτήρια επιλογής, σχετικά με το Γενικό Διευθυντή του ΕΦΕΤ που πραγματοποιήθηκε πριν από ένα χρόνο.

Επιτρέψτε μου, τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, να πω ότι όσον αφορά τον κανονισμό λειτουργίας που αναφέρατε, κύριε συνάδελφε και μάλιστα ως πρώτη σας ερώτηση, βρισκόμαστε σε μία διαδικασία αναθεώρησης του υπάρχοντος αν θέλετε οργανισμού του ΕΦΕΤ βάσει της κείμενης νομοθεσίας η οποία ψηφίστηκε το 1999. Κάνουμε σημαντικές αλλαγές, προκρίνουμε τον κανονισμό να τον εφαρμόσουμε μετά την ολοκλήρωση του νέου οργανισμού και μετά την εφαρμογή σε λειτουργία ενός συστήματος τυποποίησης των διαδικασιών, διασφάλισης συστήματος εσωτερικής ποιότητας και ελέγχου τύπου ISO -19.000, ώστε να μπορέσουμε πράγματι να ανταποκριθούμε στις σύγχρονες λειτουργίες όπως απαιτούν οι συνθήκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ανδρεουλάκος έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Δεν με ικανοποίησε η απάντηση του κυρίου Υπουργού. Εγώ έβαλα πέντε θέματα. Το πρώτο θέμα είναι γιατί καθυστερεί επί τέσσερα ολόκληρα χρόνια η σύνταξη του Κανονισμού Λειτουργίας του ΕΦΕΤ. Να ληφθεί υπόψη κύριε Υπουργέ, ότι στις 13.7.2000 έγινε μια σύμβαση μισθώσεως έργου με τέσσερις εξειδικευμένους νομικούς για να συντάξουν και να επεξεργαστούν τον Κανονισμό Λειτουργίας με χρόνο παράδοσης -έχω εδώ το οικείο ΦΕΚ το οποίο και θα καταθέσω- της εργασίας τους τον Σεπτέμβριο του 2000 και συγκεκριμένα στις 14 Σεπτεμβρίου του 2000. Έρχεστε λοιπόν τώρα και μας λέτε το εξής. Να είμαστε ικανοποιημένοι διότι παραδέχεστε ότι πρώτα βάλατε το κάρο και μετά βάλατε το αλόγο.

Αν λοιπόν χρειαζόταν αναθεώρηση ο Οργανισμός θα έπρεπε να σπεύσετε να κάνετε την αναθεώρηση στον Οργανισμό του ΕΦΕΤ και μετά να αναθέσετε στους τέσσερις νομικούς να επεξεργαστούν τον κανονισμό λειτουργίας και να τον θέσετε σε λειτουργία. Μεγάλος ο κοινωνικός ρόλος του ΕΦΕΤ αλλά βλέπω ότι λειτουργείτε κατά τρόπο που δεν τιμά τις αρχές της διοίκησης.

Για το δεύτερο θέμα: Η τέταρτη δημόσια πρόσκληση για πλήρωση θέσεων μέσω μετατάξεων ή αποσπάσεων. Δεν εφαρμόστηκε, κύριε Υπουργέ, ο ιδρυτικός νόμος ούτε ο ν. 3066/02 ο οποίος τον αναθεώρησε. Και αυτό γιατί; Είναι σαφής η διάταξη και του ιδρυτικού νόμου και του αναθεωρήσαντος αυτόν. Θα έρθω στο τελικό κείμενο της αναθεώρησης: «Η πλήρωση των θέσεων γίνεται κατ' αρχήν με μετάταξη, κατόπιν προκήρυξης από υπαλλήλους του δημοσίου και λοιπών φορέων που προηγούμενου εδαφίου. Η επιλογή γίνεται από το Διοικητικό συμβούλιο του ΕΦΕΤ ή την οριζόμενη απ' αυτό επιτροπή κατόπιν αξιολόγησης των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων, καθώς και της εμπειρίας των ενδιαφερομένων σε θέμα αρμοδιότητος του ΕΦΕΤ». Εδώ λοιπόν η πρόσκληση υποψηφιοτήτων πρέπει να βάζει κριτήρια τυπικά, ουσιαστικά και εμπειρία αν θέλουμε να εφαρμόζουμε το νόμο που είναι σαφής και αν θέλουμε επίσης

να υπηρετούμε την αρχή της διαφάνειας και της αξιοκρατίας. Και αυτό δεν το κάνετε. Μην επικαλείστε το νόμο. Ο νόμος είναι σαφής και σύμφωνα με το νόμο πρέπει να είναι και η πρόσκληση ενδιαφέροντος για υποψηφιότητες.

Έρχομαι τώρα στην περίπτωση 3. Δηλαδή να είμαστε ικανοποιημένοι ότι ταλαιπωρήσατε τους δύο γεωπόνους επί ένα χρόνο για να τους διορίσετε; Αυτό μας λέτε; Έτσι αντιλαμβάνεστε τη σωστή διοίκηση;

Για το θέμα τώρα της φωτογραφικής διατάξεως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς κύριε Ανδρεουλάκο, τελειώσατε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Κύριε Υπουργέ, αναφέρομαι στη φωτογραφική διάταξη με την οποία προσλάβετε μια υπάλληλο δόκιμη η οποία υπηρετούσε με σύμβαση μισθώσεως έργου στο γραφείο ή με προγράμματα stage...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Ανδρεουλάκο, ολοκληρώσατε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τι μισό λεπτό, έχετε μιλήσει ήδη τρία λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Μα και ο κύριος Υπουργός υπερέβη το χρόνο του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υπουργός μίλησε μόνο μισό λεπτό παραπάνω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Προσέλαβε, λοιπόν, με φωτογραφική διάταξη, βάζοντας ως κριτήριο να έχει προϋπηρεσία ενός έτους η υπάλληλος, η οποία υπηρετούσε στο γραφείο της κυρίας Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου, ώστε να αποκλειστούν όλες οι άλλες υποψηφιότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε συνάδελφε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Υπήρξε μία και μόνη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Ανδρεουλάκο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Και από την άλλη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Ανδρεουλάκο! Προς Θεού! Πόσο ακόμη χρόνο θέλετε;

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε συνάδελφε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Δεν έδωσε απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να μην γράφεται καμία διακοπή στα Πρακτικά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε συνάδελφε, εσείς δεν ενδιαφέρεστε να ακούσετε απαντήσεις σαφείς και καθαρές. Επαναλαμβάνετε μονότονα τις απόψεις σας. Είναι δυνατόν να υπονοείτε ότι ο ΑΣΕΠ έλαβε υπόψη του τα κριτήρια σκοπιμότητας της ιδιωτικής υπαλλήλου και έκανε τη διάταξη; Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Είναι δυνατόν να λέτε αυτά τα πράγματα για το ΑΣΕΠ, το μόνο θεσμό που και η Νέα Δημοκρατία αναγνωρίζει και σέβεται τη λειτουργία του; Σας παρακαλώ! Δεν είναι δυνατόν να λέτε τέτοια πράγματα!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ:

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Σιγά τώρα μην μπορούμε εμείς να επηρεάσουμε τον τρόπο λειτουργίας του ΑΣΕΠ. Και δεν σας ικανοποιεί ότι έγινε η πρόσληψη σε ένα χρόνο; Έχετε εμπειρία; Ξέρετε πόσο χρόνο διαρκούν οι προσλήψεις στο ΑΣΕΠ; Τι μου λέτε ότι δεν σας αρκεί ο ένας χρόνος; Ο συνάδελφος εδώ μου λέει ότι ο ένας χρόνος είναι πρωτάθλημα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε! Μη με διακόπτετε. Σας άκουσα με πολύ ενδιαφέρον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πάντως, η καθυστέρηση των προσλήψεων δεν μας τιμά. Πρέπει να ολοκληρώνεται μέσα σε ένα μήνα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Πρόσληψη μέσα σε ένα μήνα, κύριε Πρόεδρε, όχι στην Ελλάδα, κάπου αλλού! Να είμαστε ρεαλιστές! Μέσω διαδικασίας ΑΣΕΠ να γίνεται η πρόσληψη σε ένα χρόνο είναι η πάγια διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μετά ξεχνάνε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Αν μπορείτε σε οποιαδήποτε άλλη χώρα πιο γρήγορα προσλήψετε και να είναι για μόνιμο προσωπικό -όχι ευκαιριακό ούτε έκτακτο- ελάτε να μου πείτε. Σας παρακαλώ!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Απόστολος Ανδρεουλάκος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τώρα, όσον αφορά τις παρατηρήσεις ότι δεν παρουσιάστηκαν τα κριτήρια στις προκηρύξεις, επιτρέψτε μου να πω ότι όλες οι προκηρύξεις είναι συνεπείς με τους σχετικούς νόμους, που αναφέρατε και εσείς και περιλαμβάνονται σε αυτές όλα εκείνα τα κριτήρια που πρέπει να περιληφθούν.

Και σας είπα ότι έχουμε ήδη πεντακόσιες αιτήσεις ανθρώπων που ζητούν μετάθεση και απόσπαση στον ΕΦΕΤ. Το πρόβλημά μας είναι πώς θα εξασφαλίσουμε πόρους, για να μπορέσουμε να υλοποιήσουμε αυτές τις μετατάξεις. Άρα, το πρόβλημα δεν είναι εκεί που το εντοπίσατε εσείς.

Τώρα, όσον αφορά τον κανονισμό λειτουργίας, κάνετε κριτική και μέμφεστε το διοικητικό συμβούλιο, γιατί μόλις ξεκίνησε, ανέθεσε σε κάποιους έγκριτους νομικούς να διαμορφώσουν έναν κανονισμό λειτουργίας. Λογικό δεν είναι; Ένα διοικητικό συμβούλιο που μόλις ξεκίνησε τι θα έκανε; Στην πορεία, όμως, διαπίστωσε προβλήματα στη λειτουργία του οργανισμού και συμφωνήσαμε ότι θα πάμε σε μια αναθεώρηση του υπάρχοντος οργανισμού. Και για να είμαι πιο σαφής, επίκειται και σχετική νομοθετική ρύθμιση, που θα συμπληρώσει το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο του ΕΦΕΤ, διότι έχει αποκτήσει και νέες αρμοδιότητες και πρέπει να ασκεί το ρόλο του.

Επομένως, γι' αυτό ακριβώς αναθέσαμε σε διαδικασία πιστοποίησης ποιότητας βάσει ISO-19000 τη νέα λειτουργία του οργανισμού. Αυτή είναι η εξέλιξη και γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε, δεν εφαρμόστηκε ο προταθείς κανονισμός του 2000.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τρίτη είναι η με αριθμό 54/21-7-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την απορρόφηση της παραγωγής καρπουζιών σε ικανοποιητικές τιμές κ.λπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η δραστηκή μείωση των εξαγωγών καρπουζιών έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στη διάθεση της παραγωγής και στις τιμές του προϊόντος, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν με χρεοκοπία οι παραγωγοί καρπουζιών των Νομών Ηλείας, Τρικάλων, Λάρισας, αλλά και άλλων περιοχών της χώρας.

Η Κυβέρνηση, σαν Πόντιος Πιλάτος, δηλώνει ανεύθυνη και απρόθυμη για οποιαδήποτε έρευνα που θα έβγαζε από αυτά τα αδιέξοδα τους παραγωγούς καρπουζιών και θα απέτρεπε τη χρεοκοπία τους, με την πρόφαση ότι αυτά τα θέματα τα ρυθμίζει η «ελεύθερη αγορά».

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός τι ενέργειες θα κάνει και πότε, για να απορροφηθεί η παραγωγή καρπουζιών σε ικανοποιητικές τιμές».

Στην επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Υπουργός Γεωργίας κ. Δρυσ.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υπουργός Γεωργίας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη φετινή καλλιεργητική περίοδο, είναι γεγονός ότι παρουσιάστηκαν προβλήματα, στη διάθεση της παραγωγής καρπουζιών, κυρίως στις περιοχές της Ηλείας, της Αχαΐας, της Λάρισας και των Τρικάλων.

Όμως, αυτό το γεγονός οφείλεται στις δύσκολες καιρικές συνθήκες που επικράτησαν φέτος την άνοιξη και τις αρχές του καλοκαιριού και είχαν σαν αποτέλεσμα την **οψίμιση** της παρα-

γωγής των καρπουζιών στους Νομούς Ηλείας και Αχαΐας.

Έτσι, η συγκομιδή των καρπουζιών στις παραπάνω περιοχές συνέπεσε με την έναρξη της συγκομιδής των περιοχών της Λάρισας και των Τρικάλων και δημιούργησε ένα πλεόνασμα προσφοράς καρπουζιών στην εσωτερική αγορά, με αποτέλεσμα να μειωθούν οι τιμές παραγωγού.

Επιπλέον, οι καλές καιρικές συνθήκες που επικράτησαν στις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης, παραδείγματος χάρη στην Ουγγαρία η οποία παραδοσιακά είναι μία χώρα που ανταγωνίζεται τα ελληνικά καρπούζια αλλά και στην Ιταλία, αύξησαν στις αγορές της Ευρώπης τις προσφερόμενες ποσότητες καρπουζιών, με αποτέλεσμα να μειωθούν οι τιμές.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, από τα μέσα Ιουλίου η αγορά άρχισε να εξομαλύνεται και αυτή τη στιγμή υπάρχει άνοδος των τιμών και αύξηση του όγκου των εξαγωγών. Οι εισαγωγές καρπουζιών από τρίτες χώρες είναι ελάχιστες. Μέχρι 22/7/2003 είχαν εισαχθεί στη χώρα μας δύο χιλιάδες διακόσιοι τόνοι καρπούζια, εκ των οποίων οι χίλιοι εννιακόσιοι πενήντα τόνοι από την Τουρκία. Μάλιστα, έγινε επανεξαγωγή μέρους αυτών των καρπουζιών για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των Ελλήνων εξαγωγέων σε υψηλής ποιότητας καρπούζια, λόγω των γνωστών, δυστυχώς, γεγονότων που συνέβησαν κατά την εξαγωγή ελληνικών πρώιμων καρπουζιών στις ευρωπαϊκές αγορές.

Κύριοι συνάδελφοι, οι παραγωγοί καρπουζιών πρέπει να οργανωθούν σε Ομάδες Παραγωγών για να προωθήσουν την εμπορία του προϊόντος. Οι Ομάδες Παραγωγών μπορούν να υλοποιήσουν Επιχειρησιακά Προγράμματα με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι και 50%. Δυστυχώς, τίποτα εξ αυτών δεν υλοποιείται. Επίσης, οι Ομάδες Παραγωγών μπορούν να αποσύρουν μέρος της παραγωγής τους σε ποσοστό 10% της ποσότητας την οποία διαθέτουν στο εμπόριο.

Η μείωση τώρα του εισοδήματος αυτών των παραγωγών λόγω της πτώσης των τιμών στην αγορά δεν αποζημιώνεται από τον Ελληνικό Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων, σύμφωνα με τον Κανονισμό Ασφάλισης Φυτικής Παραγωγής και δεν εντάσσεται σε πρόγραμμα χορήγησης οικονομικών ενισχύσεων αρμοδιότητας ΠΣΕΑ, βάσει των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όμως, για τις ζημιές που προξενήθηκαν στις καλλιέργειες των καρπουζιών του Δήμου Μακροχωρίου του Νομού Λάρισας, καθώς και του Νομού Τρικάλων από τις υψηλές θερμοκρασίες που επικράτησαν στις αρχές Ιουλίου, οι γεωπόνοι του ΕΛΓΑ προέβησαν αμέσως τις απαραίτητες επισημάνσεις. Μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής δηλώσεων, θα αρχίσει η διενέργεια εξατομικευμένων εκτιμήσεων και όπου διαπιστωθούν ζημιές οφειλόμενες στον καύσωνα, θα καταβληθούν στους δικαιούχους παραγωγούς αμέσως από τον ΕΛΓΑ οι προβλεπόμενες αποζημιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Τσιόγκας για δύο λεπτά προκειμένου να αναπτύξει την ερώτησή του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κύριε Υπουργέ, καύσωνα δεν είχε μόνο στη Λάρισα. Είχε και στα Τρίκαλα. Τα Τρίκαλα δεν είναι μακριά από τη Λάρισα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υπουργός Γεωργίας): Αν δεν ακούσατε, κύριε συνάδελφε, να το επαναλάβω. Είπα και του Νομού Τρικάλων!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Αναφερθήκατε μόνο σε δύο χωριά του νομού Λάρισας, κύριε Υπουργέ. Είναι και τα Τρίκαλα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Υπάρχει και ο Σακαφλιάς εκεί!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Όταν «βράζει το καζάνι» του Θεσσαλικού Κάμπου, δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ Τρικάλων και Λάρισας. Η ευθύνη για τις εξαγωγές καρπουζιών είναι δική σας, κύριε Υπουργέ και όχι των αγροτών.

Με την πολιτική που εφαρμόζετε για το ξεκλήρισμα της φτωχομεσαίας αγροτιάς «στριμώχνετε» τους αγρότες. Κάθε χρόνο τους λέτε να αλλάξουν καλλιέργειες. Πολλούς από αυτούς τους οδηγήσατε στα καρπούζια και στα πεπόνια. Τους «κόβετε» από άλλες καλλιέργειες, όπως βαμβάκι, καλαμπόκι, τέφλα, σκληρό σιτάρι κ.λπ. και τώρα που βρίσκονται σε αδιέξοδο, εσείς νίπτε-

τε τας χείρας. Γίνετε «Πόντιος Πιλάτος».

Στους νομούς που αναφέρατε, Τρικάλων, Λάρισας, Ηλείας, Αχαΐας, όπως και σε άλλες περιοχές της χώρας, τα καρπούζια είναι απούλητα. Έπεσαν κατακόρυφα οι εξαγωγές. Δεν έγιναν εξαγωγές και βέβαια γι' αυτό ευθύνεται η Κυβέρνηση. Βεβαίως, δεν είχαμε διάθεση του προϊόντος.

Ταυτόχρονα, έπεσαν και οι τιμές. Αυτό δεν είναι άσχετο με την πολιτική σας. Κόβετε τις εξαγωγικές επιδοτήσεις, με αποτέλεσμα να μην είναι ανταγωνιστικά τα ελληνικά καρπούζια στις διεθνείς αγορές. Συμφωνείτε με τις συμφωνίες που υπογράφετε και εφαρμόζετε και μάλιστα πανηγυρίζετε.

Έπειτα λέτε ότι φταίει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου. Οι παραγωγοί θέλουν να καλυφθεί το εισόδημά τους, να τους δώσετε εισοδηματικές ενισχύσεις. Βρείτε τρόπο να τους αποζημιώσετε. Και βέβαια πρέπει να σημειώσουμε –εξάλλου είναι γνωστό τοις πάσι– ότι πουλάνε τρία με πέντε λεπτά του ευρώ τα καρπούζια και αν βάλετε και τα έξοδα μετακίνησης, φόρτωμα-ξεφόρτωμα, για να τα στείλουν σε ένα αστικό κέντρο, μπαίνουν μέσα. Βέβαια την ίδια περίοδο οι καταναλωτές αγοράζουν τα καρπούζια 20, 30, 40 και 50 λεπτά του ευρώ πριν από λίγο καιρό. Κατά τα άλλα η Κυβέρνηση λέει ότι κυνηγάει την αισχροκέρδεια και την ακρίβεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά να δευτερολογήσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υπουργός Γεωργίας): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ανέφερα στον κύριο συνάδελφο, τι πρέπει να κάνουν οι παραγωγοί για να διασφαλίσουν το εισόδημά τους. Η λύση που προτείνουμε είναι η οργάνωση σε Ομάδες Παραγωγών μέσω των οποίων μπορούν να διακινήσουν και να εμπορευτούν το προϊόν. Δυστυχώς η μεμονωμένη δράση δεν είναι δυνατόν να διασφαλίσει σήμερα τα συμφέροντα των αγροτών.

Στο δεύτερο θέμα εξήγησα στον κύριο συνάδελφο, ότι για τις ζημιές, οι οποίες προξενήθηκαν στις καλλιέργειες των καρπούζιων του Δήμου Μακροχωρίου του Νομού Λάρισας καθώς και του Νομού Τρικάλων, από τις υψηλές θερμοκρασίες που επικράτησαν στις αρχές Ιουλίου, οι γεωπόνοι του ΕΛΓΑ διενήργησαν αμέσως τις απαραίτητες επισημάνσεις. Μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των δηλώσεων, ο «ΕΛΓΑ» θα κάνει εξατομίκευση των ζημιών και θα καταβάλει αμέσως σε όλους τους παραγωγούς, σε όποιο σημείο της χώρας υπέστησαν ζημιές εξαιτίας του καύσωνα, τις προβλεπόμενες αποζημιώσεις.

Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Δεν αναφέρατε το Δήμο Τυρνάβου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τέταρτη είναι η με αριθμό 53/21-7-2003 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δουσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για τους πνιγμούς στις παραλίες κλπ..

Η επίκαιρη ερώτηση της κ. Ασημίνας Ξηροτύρη – Αικατερινάρη έχει ως εξής:

«Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια τέσσερις χιλιάδες τετρακόσιοι άνθρωποι πνίγηκαν στις ελληνικές παραλίες, ενώ ήδη φέτος μέχρι τις 15 Ιουλίου ο αριθμός έφτασε στους εκατόν τριάντα τέσσερις και στα πρόσφατα τραγικά συμβάντα στους Νέους Πόρους. Η Ελλάδα κατέχει στη σχετική λίστα τη δεύτερη θέση παγκοσμίως με τριακόσιους περίπου πνιγμούς κάθε χρόνο. Σε μία χώρα με παράδοση στη σχέση της με το υδάτινο περιβάλλον, με το μεγαλύτερο μήκος ακτογραμμών είναι απaráδεκτο το συνεχιζόμενο αυτό θλιβερό γεγονός να μην έχει αποτελέσει αφορμή για ολοκληρωμένη μελέτη χάραξης και εφαρμογής στρατηγικών πρόληψης. Η έλλειψη κολυμβητικής «παιδείας», η υπερεκτίμηση των δυνατοτήτων του κολυμβητή και η παραβίαση ή άγνοια των κανόνων αποτελούν τις βασικές αιτίες, παρόμοιες με αυτές των τροχαίων ατυχημάτων.

Σε αυτά έρχεται να προστεθεί η αδυναμία της πολιτείας –Τοπικής Αυτοδιοίκησης αλλά και αρμόδιων Υπουργείων– να εφαρμόσει τις υπάρχουσες διατάξεις και ιδιαίτερα το σχετικό προεδρικό διάταγμα (ΦΕΚ 18Α) που ρητά ορίζει την ύπαρξη

ναυαγοσωστών σε όλες τις πολυσύχναστες παραλίες της χώρας. Σήμερα μόνο στις μισές από αυτές τις παραλίες έχουν προσληφθεί ναυαγοσώστες, αφού οι δήμοι κωλυσισεργούν με τις προσλήψεις και οι κατά τόπους εισαγγελικές και λιμενικές αρχές αποδέχονται τις αιτιάσεις τους.

Μετά από αυτά, ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

1. Σε πόσες πολυσύχναστες παραλίες δεν έχουν προσληφθεί μέχρι σήμερα ναυαγοσώστες και γιατί οι αρμόδιες αρχές δεν επιβάλλουν την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων;

2. Θα εφαρμοστεί ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα μέτρων εκμάθησης, ενημέρωσης και πρόληψης γενικότερα σε συνδυασμό με την έγκαιρη λήψη μέτρων επέμβασης;»

Ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης έχει το λόγο για τρία λεπτά να πρωτολογήσει.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή την ερώτηση που έχει υποβάλει η αξιότιμη συνάδελφος θέλω να ενημερώσω το Τμήμα ότι πραγματικά η χώρα μας κατέχει τη δεύτερη θέση στον πίνακα της παγκόσμιας οργάνωσης υγείας όσον αφορά τη συχνότητα και την αναλογία των πνιγμών ανά εκατό χιλιάδες κατοίκους. Η πρώτη χώρα όμως στον πίνακα είναι η Ιαπωνία. Εμείς έχουμε δύο κόμματα τριάντα έξι πνιγμούς ανά εκατό χιλιάδες κατοίκους, η Ιαπωνία έχει δύο κόμματα πνήντα έξι. Επίσης εντυπωσιακό από αυτό τον πίνακα είναι ότι σε πολύ υψηλή θέση βρίσκεται η Αυστρία, μία χώρα που δεν βρέχεται από θάλασσα και έχει ένα κόμμα πνήντα ένα πνιγμούς.

Τα αίτια των πνιγμών ασφαλώς είναι και αυτά που ανέφερε η συνάδελφος, αλλά τα βασικότερα αίτια, σύμφωνα με την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, είναι η κολύμβηση με γεμάτο στομάχι και η κολύμβηση μετά από κατάχρηση αλκοόλης. Αυτά έχουν αποδειχθεί σε όλες αυτές τις περιπτώσεις. Σε όλες αυτές τις χώρες, οι στατιστικές δείχνουν ότι οι οκτώ στους δέκα θανάτους οφείλονται σ' αυτά τα δύο αίτια.

Εδώ λέτε, επίσης, ότι η Κυβέρνησή μας δεν έχει χαράξει κάποια πολιτική και στον τομέα της πρόληψης, αλλά και στον τομέα της αντιμετώπισης. Η πολιτική αυτή έχει χαραχθεί από τα συναρμόδια Υπουργεία, δηλαδή από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και το Υπουργείο Υγείας. Το προεδρικό διάταγμα το οποίο επικαλείσθε, αφορά στο σημερινό θεσμικό πλαίσιο, εξεδόθη το 2000 –πριν από το 2000 υπήρχε άλλο θεσμικό πλαίσιο– βελτιώθηκε και επιβάλλει την ύπαρξη ναυαγοσωστών σε συγκεκριμένες περιοχές ευθύνης του καθενός. Οι δημοτικές αρχές είναι αρμόδιες για να προλάβουν τους ναυαγοσώστες. Πάρα πολλές δημοτικές αρχές το έχουν κάνει και ασφαλώς υπάρχουν και κάποιες που το έχουν παραλείψει. Ασφαλώς είναι εγκληματική αυτή η παράλειψη και υπάρχουν αρμόδια όργανα τα οποία επιλαμβάνονται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Βεβαίως, ομιλώ κύρια για τη δικαστική εξουσία.

Όμως, το Υπουργείο Εσωτερικών, με εγκυκλίους του κάθε χρόνο ενημερώνει. Για φέτος, επικαλούμαι δύο εγκυκλίους που πολύ έγκαιρα έστειλε, η μία στις αρχές Μαρτίου και η άλλη στις αρχές Μαΐου, με τις οποίες ενημέρωσε τους ΟΤΑ για την ευθύνη που έχουν γι' αυτές τις περιοχές, τις οποίες έχουν εκμισθώσει σε ξενοδοχειακές επιχειρήσεις ή σε ιδιωτικές κατασκηνώσεις ή τις λειτουργούν οι ίδιοι με τη μορφή δημοτικών επιχειρήσεων, να μπορέσουν να τις καλύψουν με ναυαγοσώστες.

Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχουν τη δυνατότητα, χωρίς καμία έγκριση από την Κυβέρνηση, να προσλάβουν το προσωπικό. Δεν χρειάζεται να ρωτήσουν και να ζητήσουν έγκριση από το Υπουργείο, για να πάρουν το προσωπικό. Εάν αυτό το προσωπικό είναι δίμηνης διάρκειας, εάν χρειάζονται συμβάσεις έργου, τους εγκρίνουμε όλες τις συμβάσεις έργου από το Φεβρουάριο ακόμα και έχουμε εγκρίνει τέτοιες συμβάσεις για πάρα πολλούς δήμους, όπου λειτουργούν κολυμβητήρια και χρειάζονται ναυαγοσώστες καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Επομένως, υπάρχει το

θεσμικό πλαίσιο για να μπορέσουν να καλυφθούν αυτές οι περιοχές και υπήρξε το ενδιαφέρον από την αυτοδιοίκηση. Τονίζω και πάλι ότι όπου αυτό το ενδιαφέρον δεν έφθασε σε προσλήψεις, αυτή ήταν εγκληματική παράλειψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, τα υπόλοιπα μπορείτε να τα πείτε στη δευτερολογία σας.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Το δεύτερο που θα ήθελα να πω –γιατί η πρόληψη δεν αφορά μόνο αυτό, αλλά αφορά και στην ενημέρωση του κόσμου– είναι ότι δεν πιστεύω ότι υπάρχει κανείς από τους συναδέλφους, αλλά και από όλο τον ελληνικό λαό, ο οποίος να μην έχει ενημερωθεί από προγράμματα τα οποία μεταδίδονται σε πολύ μεγάλη συχνότητα, για το τι πρέπει να κάνει κάποιος, για να μην έχει ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Δεν υπάρχει Έλληνας που να μην ξέρει ότι δεν πρέπει να φάει ή δεν πρέπει να πιει, όταν θα μπει στη θάλασσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Υπουργέ. Έχετε και τη δευτερολογία σας.

Ορίστε, κυρία Ξηροτύρη έχετε το λόγο για δύο λεπτά, προκειμένου να αναπτύξετε την ερώτησή σας.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, δεν γεννάται θέμα ότι υπάρχουν οι διατάξεις του νόμου και ιδιαίτερα το προεδρικό διάταγμα του 2000. Υπάρχουν κάποια προγράμματα, αλλά το βλέπετε ότι κάθε χρόνο τα νούμερα γίνονται ακόμα χειρότερα. Το 2002 είχαμε ακριβώς διακόσιους ενενήντα εννέα πνιγμούς, παρ'όλο που το 2000 υπήρχε και αυτό το προεδρικό διάταγμα σε συνδυασμό με τα προγράμματα, για τα οποία μιλάτε.

Φέτος, έχουμε φθάσει στους εκατόν τριάντα τέσσερις πνιγμούς και το Σαββατοκύριακο σημειώθηκαν άλλοι τέσσερις. Εγώ τυχαία –και ήταν αυτό αφορμή της ερώτησής μου που την είχα κάνει και πέρυσι και πρόπερσι– βρέθηκα στις παραλίες της Κατερίνης, οι οποίες θεωρούνται πολυσύχναστες παραλίες, δίπλα στους Νέους Πόρους και δεν υπήρχε ναυαγοσώστης.

Επομένως, εδώ κάτι δεν πάει καλά και με την ενημέρωση των πολιτών. Εγώ συμφωνώ με τα προβλήματα και τις αιτίες που θέσατε, αλλά, όταν δει κανείς τις στατιστικές, αυτοί στους οποίους παρατηρούνται οι περισσότεροι πνιγμοί είναι οι άντρες άνω των εξήντα ετών, δηλαδή μεγαλύτερης ηλικίας –επομένως κάτι συμβαίνει με την τροφή τους, κλπ– και οι έφηβοι. Έχουμε πολύ μεγάλο αριθμό εφήβων, ακριβώς γιατί παραγνωρίζουν τον κίν-

δυνο και καταναλίσκουν αλκοόλ, αλλά και για άλλους λόγους.'

Όμως εμείς δεν μπορούμε να πούμε: τι να κάνουμε; Αφήστε τους, αφού δεν μπορούν να προστατεύσουν τον εαυτό τους. Η πολιτεία είναι υποχρεωμένη να προστατεύσει αυτούς τους πολίτες και κυρίως, όταν οι περισσότεροι, κύριε Υπουργέ, είναι έφηβοι που προέρχονται από τις αγροτικές περιοχές.

Αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει κολυμβητική παιδεία, δεν υπάρχει ενημέρωση, επομένως δεν υπάρχουν μέτρα και πρόληψης αλλά και επέμβασης στη συνέχεια. Θα πρέπει, λοιπόν, αυτό που χαρακτηρίσατε εσείς ως εγκληματικό –γιατί οι μισές που έχουν χαρακτηριστεί ως πολυσύχναστες παραλίες της χώρας δεν έχουν αυτή τη στιγμή ναυαγοσώστη– να το δείτε σαν πολιτεία, σαν αρμόδιο Υπουργείο για να διορθώσετε την κατάσταση. Θα μπορούσατε μαζί με το Υπουργείο Υγείας να συνεργαστείτε, ώστε να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα, γιατί κάθε χρόνο πάμε από το κακό στο χειρότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριοι συνάδελφοι, είναι εγκληματικό, είναι τραγικό να θρηνούμε θύματα από οιασδήποτε μορφής ατυχήματα. Είναι υποχρέωση της πολιτείας να παίρνει μέτρα για να μπορεί να προλάβει τα ατυχήματα. Αυτά τα μέτρα υπάρχουν, στην πλειοψηφία τους εφαρμόζονται. Οι παραλείψεις είναι ενδεχόμενο όμως κάθε χρόνο να υπάρχουν. Βέβαια, να μην πούμε ότι όλοι αυτοί οι θάνατοι οφείλονται σε παραλείψεις, αλλά και στο ότι κάποιοι κολυμπούν σε περιοχές, σε παραλίες που δεν φυλάσσονται από τους ΟΤΑ. Ακόμη πολλοί απ' αυτούς έχουν κάνει κατάχρηση αλκοόλ, που και ναυαγοσώστης να παρευρίσκεται, δεν θα προλάβει να κάνει τίποτα όταν ο κολυμβητής θα κάνει εισρόφηση.

Ο νόμος όμως πρέπει να εφαρμόζεται απ' όλους. Και τονίζω ότι, όπου δεν εφαρμόζεται ο νόμος, θα πρέπει να υπάρξουν παραδειγματικές επιβολές ποινών από τις αρμόδιες αρχές. Η διαδικασία αυτή έχει κινηθεί από τα αρμόδια όργανα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη της νομοθετικής εργασίας θα διακόψουμε για λίγο.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Με συναισθήματα χαρμολύπης αποδεχόμαστε και τη σημερινή επέτειο της αποκατάστασης της Δημοκρατίας μετά την επτάχρονη δικτατορία. Μόνο όταν η Κύπρος απαλλαγεί από την τουρκική στρατιωτική κατοχή και θα επανενωθεί το μαρτυρικό Νησί της Αφροδίτης, αυτή η επέτειος θα είναι για ολόκληρο τον ελληνικό λαό πραγματική γιορτή της Δημοκρατίας. Ως τότε, δεν ξεχνάμε και δεν θα πάψουμε να θυμίζουμε στη διεθνή κοινότητα και στα κράτη-μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας, του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών τα ανεκτέλεστα ψηφίσματα κατά της τουρκικής επιδρομής στην Κύπρο και ειδικότερα στις ΗΠΑ επιπλέον όπου με δικά τους όπλα -και στα πλαίσια δικών τους σχεδίων έγινε η εισβολή του Αττίλα- και τη δική τους ανοχή συνεχίζεται η τουρκική κατοχή στην Κύπρο.

Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για την οποία αξίζει να σημειώνεται και η συνεχής και συντονισμένη συνεισφορά στα διεθνή φόρα της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κύπρου και της Βουλής των Ελλήνων, ήταν το πρώτο και αποφασιστικό επίτευγμά μας, ύστερα από τρεις δεκαετίες στασιμότητας και τετελεσμένων, και άνοιξε ήδη το δρόμο προς την τελική δικαίωση του αγώνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τριάντα σχεδόν χρόνια από την κατάρρευση της δικτατορίας έχει ολοκληρωθεί και έχει δοκιμαστεί στην πράξη το θεσμικό πλαίσιο μίας σύγχρονης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας σε ό,τι αφορά, όχι μόνο το πολιτικό, αλλά και το κοινωνικό της περιεχόμενο, για τη βελτίωση του οποίου οφείλουμε να εντείνουμε τις παραγωγικές και αναπτυξιακές μας προσπάθειες, λαός και ηγεσία, ώστε να επιταχύνουμε την πορεία μας προς την πραγματική σύγκλιση και το επίτευδο ζωής με τους άλλους λαούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οφείλουμε αναγνώριση και τιμή πρώτα-πρώτα στους μάρτυρες και αγωνιστές του αντιδικτατορικού αγώνα. Στη συνέχεια οφείλουμε αναγνώριση και τιμή σε όλους όσους από την πρώτη και πιο κρίσιμη στιγμή της νύχτας της 23ης προς την 24η Ιουλίου 1974 ηγήθηκαν και καθοδήγησαν το λαό μας, σεβάστηκαν την εντολή του και τίμησαν την εμπιστοσύνη του.

Όλοι αυτοί συγκρότησαν και συγκροτούν τον πολιτικό κόσμο της χώρας. Οι θεσμοί που οικοδόμησαν και η Δημοκρατία που απολαμβάνουμε όλοι οι Έλληνες, είναι καρπός των δικών τους προσπαθειών για την αξιοποίηση των αγώνων και των θυσιών του ελληνικού λαού, ώστε η Ελλάδα σήμερα να μην είναι μία Βαλκανική χώρα στο περιθώριο των ευρωπαϊκών εξελίξεων, αλλά να βρίσκεται στο κέντρο των αποφάσεων και να πρωτοστατεί στις ευρωπαϊκές εξελίξεις.

Τόσο οι κοινοβουλευτικοί μας θεσμοί, όσο και ο πολιτικός κόσμος που τους υπηρετεί με ανιδιοτέλεια και πνεύμα θυσίας, παρά τις εξαιρέσεις που υπάρχουν, όπως σε κάθε κανόνα, και παρ' όλες τις στερείρες αντιδικίες και τα σφάλματά του σε κάποιες περιπτώσεις, αποτελούν ανεκτίμητο κεφάλαιο της Δημοκρατίας μας.

Αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, οφείλουμε πρώτοι εμείς να μην φθείρουμε αυτό το πολύτιμο για τον τόπο κεφάλαιο των θεσμών και του πολιτικού κόσμου, αλλά να το ενισχύουμε με τη συνεργασία μας και τις γόνιμες αντιπαραθέσεις μας, με στόχο πάντοτε το καλό της πατρίδας και του λαού μας.

Τα μηνυτά μας για τους πολίτες πρέπει να τους ενθαρρύνουν και να τους κινητοποιούν προς τη σωστή κατεύθυνση κάθε φορά και κυρίως να τους προστατεύουν από όσα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που λειτουργώντας ορισμένες φορές σαν παραμορφωτικοί φακοί καλλιεργούν την απαξίωση της πολιτικής και του Κοινοβουλίου στη συνείδηση των απλών ανθρώπων του λαού μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτές τις σκέψεις χαιρετίζω και τη σημερινή επέτειο της αποκατάστασης της Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Φλώρος Κωνσταντίνου.

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, η Βουλή των

Ελλήνων και σήμερα, όπως κάθε χρόνο στις 24 Ιουλίου, γιορτάζει την αποκατάσταση της Δημοκρατίας. Γιορτάζουμε την ανάκτηση της ελευθερίας του ελληνικού λαού, τη δυνατότητα να αποφασίζει ελεύθερα για το μέλλον, την ενδυνάμωση των θεσμών που τον υπηρετούν, την ισότιμη συνεργασία του με όλους τους λαούς, το σεβασμό στα ανθρώπινα και κοινωνικά δικαιώματα, την προώθηση της κοινωνικής αλληλεγγύης και συνοχής.

Η Βουλή των Ελλήνων τιμά σήμερα τους επώνυμους και ανώνυμους αγωνιστές κατά της επτάχρονης τυραννίας που από χρέος κινούμενοι τίμησαν τις ανθρώπινες αξίες, τη Δημοκρατία, την ιστορία του τόπου μας, τη νεολαία με τη μαζική αντιχουντική δράση της, με αποκορύφωμα το Πολυτεχνείο, τα θύματα, όσους φυλακίστηκαν, εξορίστηκαν, διέφυγαν στο εξωτερικό στερημένοι ακόμα και τα διαβατήρια ή την ελληνική ιθαγένεια. Τα πολιτικά πρόσωπα, τα περισσότερα από τα οποία φυλακίστηκαν, ταλαιπωρήθηκαν, λοιδορήθηκαν, αλλά έδωσαν το στίγμα των κινδύνων που διατρέχει η χώρα μας. Τα μέλη των Ενόπλων Δυνάμεων που τίμησαν τον όρκο τους προς την πατρίδα, τους ανώνυμους πολίτες που για να πληροφορηθούν το αύριο του τόπου μας, ήταν κρεμασμένοι από τις ειδήσεις των ξένων ραδιοσταθμών. Τις μητέρες που καρτερικά περίμεναν τους γιους τους να γυρίσουν από τις φυλακές και από την εξορία. Φέρνουμε στη μνήμη μας τη χαρά εκείνων των ημερών όλου του ελληνικού λαού. Την αυθόρμητη συμμετοχή των πολιτών σε όλες τις εκδηλώσεις στήριξης της Δημοκρατίας. Την ευθύνη που αναλάμβαναν τα πολιτικά πρόσωπα της χώρας, τη λαϊκή τους υποδοχή.

Σήμερα, όπως κάθε χρόνο στις 24 Ιουλίου στρέφουμε το βλέμμα σε εκείνες τις κρίσιμες ημέρες και αναλογιζόμαστε τι έπρεπε να μην είχε συμβεί, για να μην περάσει ο Ελληνισμός και η χώρα μας την επτάχρονη τυραννία. Και το αβίαστο συμπέρασμα, που πιστεύω πως προσυπογράφουμε όλοι, είναι ένα. Ποτέ πια αμφισβήτηση και για κανένα συμπατριώτη μας για το εθνικό του φρόνημα. Δεν υπάρχουν καλοί και κακοί Έλληνες, λιγότερο και περισσότερο εθνικόφρονες. Ο κάθε συμπολίτης μας και όλοι μαζί αγαπούμε εξίσου τον τόπο μας, ακόμα και αν οι διαφορές ή οι διαφορές φαντάζουν αγεφύρωτες. Απόλυτος, λοιπόν, σεβασμός στους θεσμούς και απρόσκοπτη λειτουργία τους. Είναι η κληρονομιά που οφείλουμε να τηρούμε απόλυτα, χωρίς υπεκφυγές ή άλλες σκοπιμότητες.

Σήμερα, όπως κάθε χρόνο, στις 24 Ιουλίου στρέφουμε το βλέμμα στο μεγάλο θύμα εκείνων των ημερών. Στη μαρτυρική Κύπρο που πλήρωσε με αίμα και ταλαιπωρία χρόνων τη θέλησή της να μην είναι υπηρέτης συμφερόντων αλλότριων δυνάμεων. Το τραγουδισμένο νησί της ομορφιάς, το σταυροδρόμι των πολιτισμών και των κατακτητών που αρνήθηκε να γίνει αεροπορικό μακρινών δυνάμεων για επιτήρηση οικονομικών και στρατηγικών τους συμφερόντων. Στο νησί που επί πολλά χρόνια τώρα σκόπιμο τείχος προσπαθεί να χωρίσει τις καρδιές και τη ζωή των κατοίκων του, σκόπιμα ο κοινός πολιτισμός επιδιώκεται να χωρίσει αντί να ενώσει τους ανθρώπους. Σκόπιμα ο κοινός θεός παρουσιάζεται με διαφορετικές δήθεν επιλογές.

Σήμερα όπως κάθε χρόνο στις 24 Ιουλίου θυμόμαστε και πάλι τους βομβαρδισμούς στην Κύπρο, στη Λευκωσία, στο Προεδρικό Μέγαρο, στον Πενταδάκτυλο, την απόφαση στην Κυρήνεια, τη σκόπιμη έλλειψη προετοιμασίας και αντίστασης από την Εθνική Φρουρά στις τουρκικές δυνάμεις εισβολείς. Θυμόμαστε τους νεκρούς, τους αγνοούμενους, τους πρόσφυγες, τη φυγή, τη ντροπή, τα συνεχή και μη εφαρμοζόμενα ψηφίσματα της γενικής συνέλευσης και του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Το ρόλο των όπλων του ΝΑΤΟ που προορίζονταν δήθεν για προστασία του ελεύθερου κόσμου.

Σήμερα όπως κάθε χρόνο στις 24 Ιουλίου θυμόμαστε και πάλι το ρόλο σε εκείνη την κρίσιμη περίοδο των ισχυρών της γης. Οι φραστικές διακηρύξεις συμπαράστασης δεν έλειψαν από κανένα. Ας κρατήσουμε όλοι καλά στο σκληρό δίσκο του εγκεφάλου μας το ρόλο τους και ας μην ξεχάσουμε το ρόλο του Υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ, Κίσινγκερ, σε εκείνη την εθνική τραγωδία. Ιδιαίτερα η νέα γενιά ας το έχει καλά φυλαγμένο στην καρδιά και στη ψυχή της.

Αλλά σήμερα στις 24 Ιουλίου 2003 είναι η πρώτη φορά μετά από είκοσι εννέα χρόνια εισβολής και κατοχής του 40% του νησιού -στην Κύπρο, στην Ελλάδα, στον Ελληνισμό, ένα χαμόγελο αχνοφαίνεται.

Πριν λίγο καιρό, στις 16 Απριλίου 2003, η Κύπρος υπέγραψε την ένταξη της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Κύπρος εντάσσεται στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια από την 1η Μαΐου 2004, μαζί με άλλα δέκα νέα κράτη-μέλη και δεν εντάσσεται μόνο το ελεύθερο κομμάτι του νησιού. Όλη η Κύπρος θα εκπροσωπείται στην Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι πέντε κρατών-μελών.

Μετά από επίπονες και συστηματικές προσπάθειες των Πρωθυπουργών Ανδρέα Παπανδρέου, Κωνσταντίνου Μητσotάκη και Κωνσταντίνου Σημίτη, με αίτηση εισόδου της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 1990, μετά από σημαντικές αλλαγές στην πολιτική ηγεσία της Κύπρου, με συνεχή προσπάθεια του Εθνικού Συμβουλίου της Κυπριακής Δημοκρατίας και των Ελληνικών Κυβερνήσεων, με αιχμή όλους τους διατελέσαντες Υπουργούς Εξωτερικών, αυτό που φάνταζε μακρινό και άπιαστο, έγινε πράξη.

Δεν μπορώ εγώ να περιγράψω τα προβλήματα που ξεπεράστηκαν. Ας τα καταγράψουν αυτοί που τα έζησαν και τα αντιμετώπισαν σε όλη τους την ένταση και την έκταση. Δεν μπορώ όμως να μην μνημονεύσω τον αείμνηστο Γιάννο Κρανιδιώτη και την τεράστια προεργασία, πριν την υποβολή της αίτησης ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Βουλή των Ελλήνων, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ είμαστε περήφανοι γι' αυτά τα αποτελέσματα. Είμαστε βέβαιοι ότι αυτός ο δρόμος της ευρωπαϊκής οικογένειας θα οδηγήσει σε τελική λύση το Κυπριακό. Είμαστε ευγνώμονες σε όσους συνέβαλαν σ' αυτήν την πορεία. Είμαστε χαρούμενοι που το χαμόγελο ξαναγυρνά στα χείλη των αδελφών μας της Κύπρου. Είμαστε περήφανοι που μπορούμε να πούμε ότι επουλώνουμε τις πληγές ενός κομματιού του ελληνισμού.

Θα συνεχίσουμε να είμαστε σε εγρήγορση, αλλά με σιγουριά μπορούμε να μεταδώσουμε στον ελληνικό λαό ότι σήμερα για την Κύπρο είμαστε πιο σίγουροι απ' ότι χτες. Για την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ αυτή είναι η προσφορά της Δημοκρατίας που αποκαταστάθηκε στη χώρα μας στις 24 Ιουλίου 1974.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Αναστάσης Παπαληγούρας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Η 24η Ιουλίου είναι ο θεμέλιος λίθος του εποικοδομήματος της μεταπολιτευτικής μας Δημοκρατίας. Με άλλα λόγια, είναι η γενέθλια μέρα μιας εποχής είκοσι εννέα ολόκληρων χρόνων που χαρακτηρίστηκε και χαρακτηρίζεται από μία αξιοσημείωτη για τα ελληνικά δεδομένα πολιτική, οικονομική και κοινωνική σταθερότητα. Είκοσι εννέα χρόνια μετά, η σημερινή μέρα μνήμης μας δίνει την αφορμή να αποτιμήσουμε νηφάλια, τόσο τα επιτεύγματα, όσο και τα ελλείμματα μιας πορείας, στο πλαίσιο της οποίας η Ελλάδα ταχιοδρόμησε στην Ευρώπη και στη νέα εποχή.

Δεν έχει πια ουσιαστικό νόημα να στιγματίζει σήμερα κανείς, για άλλη μία φορά, τους βιαστές των δημοκρατικών θεσμών. Άλλωστε, γενιές ολόκληρες νέων Ελλήνων δεν γνωρίζουν καν τι θα πει δικτατορία. Η Δημοκρατία γι' αυτούς ευτυχώς είναι αυτονόητο δεδομένο και όχι κατακτημένο αγαθό. Και τούτη η αυτονόητη Δημοκρατία αποτελεί το μεγαλύτερο ίσως επίτευγμα της Μεταπολίτευσης.

Αντίθετα, αυτή η επέτειος της 24ης Ιουλίου μας δίνει την ευκαιρία να αναλογιστούμε ότι -παρά την αναμφισβήτητη επιτυχία της ένταξης της ελεύθερης Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση- η μόττα του Αττίλα εξακολουθεί να πατά το μισό νησί. Η ένταξη χρύσωσε το χάπι της διχοτόμησης, δεν ακύρωσε ωστόσο τον εθνικό στόχο μιας ανεξάρτητης και ενιαίας Κύπρου, στόχο που οφείλουμε να προωθήσουμε στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Επιτρέψτε μου, όμως, να στρέψω νοερά το βλέμμα με προσωπική συγκίνηση, αλλά και εύλογη παραταξιακή υπερηφάνεια, στον άνθρωπο, τον πολιτικό ηγέτη που υπήρξε ταυτόχρονα ο

ιδρυτής της Νέας Δημοκρατίας και ο «αρχιτέκτονας» της νεότερης Δημοκρατίας μας.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής δεν αποκατέστησε μόνο τη Δημοκρατία, την πολιτική νομιμότητα, τη λαϊκή κυριαρχία, αποκατέστησε την «αρτηρία» που συνδέει την Ελλάδα με τον ευρωπαϊκό χώρο και την ευρωπαϊκή προοπτική. Αποκατέστησε το κράτος δικαίου στη θέση του κράτους-δυνάστη. Αποκατέστησε τις κοινωνικές αδικίες και στρεβλώσεις της δικτατορίας, υιοθετώντας έναν οικονομικό φιλελευθερισμό με κοινωνικό πρόσωπο και εναρμονίζοντας την ελευθερία της αγοράς με την κρατική ρυθμιστική παρέμβαση.

Οι θεμελιώδεις αυτές επιλογές, πέρα από ιδεολογικές διαφορές και κομματικές αντιπαραθέσεις, προσέδωσαν το ευρύ συναινετικό υπόβαθρο, το οποίο καθιστά το μεταπολιτευτικό εποικοδόμημα τόσο στέρεο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς που εκπροσωπούμε και εκφράζουμε τη λαϊκή βούληση, εξ ονόματος και όλων εκείνων που πέρασαν, αλλά δε βρίσκονται σήμερα στην Αίθουσα αυτή, έχουμε κάθε λόγο να αντλούμε ικανοποίηση από τα όσα συντελέστηκαν, τα όσα κερδήθηκαν κατά τη διάρκεια των είκοσι εννέα αυτών χρόνων. Από τις «στάχτες» μιας εθνικής καταστροφής και ενός «προκρούστειου», αλγεινού καθεστώτος, αναγεννήθηκε μία σύγχρονη ευρωπαϊκή Δημοκρατία.

Όλοι μαζί, ανεξάρτητα από τις ιδεολογικές και τις προγραμματικές μας αντιπαλότητες, είμαστε φορείς της ελεύθερης έκφρασης της λαϊκής βούλησης. Για τη συντριπτική πλειονότητά μας, η κομματική διαπάλη εκτυλίσσεται μέσα σε κοινά σύνορα, με ευρωπαϊκή προοπτική, με κοινωνικό κράτος, με πολιτική και οικονομική ελευθερία. Στην αυτονόητη Δημοκρατία, στην οποία αναφέρθηκα πριν, όλες οι πολιτικές δυνάμεις της Μεταπολίτευσης έχουν καταθέσει και καταθέτουν τη δική τους εισφορά. Αναμφίβολα, λοιπόν, η σημερινή επέτειος είναι επέτειος όλων μας.

Αυτό, όμως, δε σημαίνει ότι έχουμε δικαίωμα στην αυταρέσκεια! Η Δημοκρατία μας σήμερα είναι αυτονόητη, με την έννοια ότι δεν κινδυνεύει ούτε από τα τανκς ούτε από τις βόμβες των τρομοκρατών. Κι όμως, έχει και σήμερα εχθρούς, που δεν την απειλούν με κατάλυση, αλλά με «διάβρωση».

Τι «διαβρώνει» σήμερα τη Δημοκρατία μας; Η ανεργία που κάνει τον εθνικό ορίζοντα να φαντάζει κλειστός και χωρίς ελπίδα για χιλιάδες νέους. Η φτώχεια, ο κοινωνικός αποκλεισμός, το αίσθημα άγχους και ανασφάλειας που διακατέχει το μέσο πολίτη απέναντι στο μέλλον. Οι περιφερειακές ανισότητες και η ερήμωση της ελληνικής υπαίθρου με προφανείς οικονομικές, κοινωνικές, ακόμα και εθνικές επιπτώσεις. Οι πρακτικές μικροκομματικών τεχνασμάτων και τερτιπιών, οι οποίες μπορούν να φθάσουν μέχρι και την αλλοίωση της λαϊκής βούλησης που εκφράζεται με τις εκλογικές διαδικασίες. Η διαφθορά που τείνει να γίνει καθεστώς στη λειτουργία του κράτους, αλλά και παγιωμένη αντίληψη μεγάλης μερίδας της κοινωνίας. Η διαπλοκή, που απαξιώνει την πολιτική με την υπαγωγή της εκλεγμένης πολιτικής εξουσίας στα συμφέροντα ανέλεγκτων οικονομικών κέντρων και καθιστά τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης «χαλκεία» της κοινής γνώμης. Αυτοί είναι οι σύγχρονοι εχθροί, το «σαράκι» της ουσίας της Δημοκρατίας μας. Και δεν μπορούν να καταπολεμηθούν με ωραία λόγια, αλλά με καθημερινή αντίπαξη.

Είναι η κοινή μας πρόκληση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην αφήσουμε την αυτονόητη Δημοκρατία που απολαμβάνουμε να μεταβληθεί σε στραγγισμένη Δημοκρατία. Είναι εν τέλει ο μόνος τρόπος να εξακολουθήσουμε να γιορτάζουμε την 24η Ιουλίου με ψηλά το κεφάλι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Δημήτριος Τσιόγκας, έχει το λόγο εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ : Τιμούμε σήμερα όσους αγωνίστηκαν για την ανατροπή της αμερικανονατοϊκής φασιστικής δικτατορίας που εγκαθίδρυσαν στην χώρα μας με τους ντόπιους συνεργάτες τους.

Ο ελληνικός λαός, που αγωνίστηκε για την ανατροπή της

χούντας των συνταγματαρχών, απέδειξε για άλλη μια φορά πως καμία δικτατορία δεν είναι ανίκητη, όσο ισχυρή και αν είναι. Τις ίδιες μέρες η χούντα προχωρούσε στην προδοσία της Κύπρου, την οποία ακολούθησε η τουρκική εισβολή στο νησί, εξυπηρετώντας τα σχέδια των Αμερικανών και του ΝΑΤΟ. Ακόμα και σήμερα το Κυπριακό πρόβλημα παραμένει άλυτο, αφού και σήμερα παραμένουν οι δυνάμεις κατοχής στο 40% της Κύπρου.

Ο αγώνας του Κυπριακού λαού για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, χωρίς ξένα στρατεύματα, χωρίς ξένες βάσεις, μέλους του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, είναι και δικός μας αγώνας.

Όλοι όσοι πάλεψαν για την ανατροπή της δικτατορίας, πάλεψαν και για τα δημοκρατικά δικαιώματα, για το δικαίωμα στη δουλειά, ενάντια στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, ενάντια στην ανεργία, τη μερική απασχόληση και την ενοίκιαση των εργαζομένων, ενάντια στη διάλυση του ασφαλιστικού συστήματος. Τα δικαιώματα της εργατικής τάξης, των αγροτών, της νεολαίας και των άλλων λαϊκών στρωμάτων καρατομούνται. Η Δημοκρατία δεν περνάει τις πύλες των εργοστασίων. Ένα μεγάλο ποσοστό Ελλήνων ζει κάτω από τα όρια φτώχειας.

Πιστεύουμε πως ο ελληνικός λαός θα συνεχίσει να αγωνίζεται ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους σε βάρος λαών και κρατών, των ευρωπαίων και αμερικανών ιμπεριαλιστών.

Η καλύτερη τιμή στους αγωνιστές κατά της δικτατορίας κατά την άποψη του ΚΚΕ είναι η ένταση της προσπάθειας για τη δημιουργία του αντιιμπεριαλιστικού, αντιμονοπωλιακού μετώπου που θα κατακτήσει τη λαϊκή εξουσία, που είναι η ουσιαστική Δημοκρατία για την εργατική τάξη και το λαό.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη έχει το λόγο εκ μέρους του Συνασπισμού της Αριστεράς, των Κινήσεων και της Οικολογίας.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Τιμάμε σήμερα την είκοστή ένατη επέτειο της αποκατάστασης της Δημοκρατίας στην πατρίδα μας και όλους όσους αγωνίστηκαν κατά της επτάχρονης δικτατορίας και ιδιαίτερα εκείνους που από την επόμενη μέρα της επιβολής της σήκωσαν το βάρος της αντίστασης, το βάρος των αγώνων και το μαρτύριο των βασανιστηρίων που τους στοίχισαν την ίδια τους τη ζωή.

Τότε το χρέος ήταν να υπερασπιστούμε τη Δημοκρατία από τους εξωτερικούς κινδύνους και τις εσωτερικές υπονομεύσεις, να αποκαταστήσουμε τη Δημοκρατία. Σήμερα, το χρέος μας είναι να καλύψουμε το δημοκρατικό έλλειμμα με αναβάθμιση της Δημοκρατίας και ενίσχυση της αξιοπιστίας της. Αυτά σημαίνουν ποιότητα ζωής, εργασία, παιδεία, πολιτισμό, κοινωνική προστασία, πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα του λαού μας.

Η δικτατορία του 1967 δεν ήρθε τυχαία ούτε μόνη της. Είχε προαναγγελθεί και είχε προετοιμασθεί συστηματικά. Δεν ήταν δημιουργία ή ενέργεια κάποιων μωροφιλόφιλων νοσηρών εγκεφάλων. Έδρασαν για την επιβολή της και τη στήριξή της φανεροί μηχανισμοί της διπλωματικής και της στρατιωτικής αποστολής των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, αλλά και μυστικοί μηχανισμοί και υπηρεσίες της CIA, ειδικευμένες στην αποσταθεροποίηση των ανεπιθύμητων πολιτικών εξελίξεων, που πράγματι στη χώρα μας διαφαινόταν μια σημαντική ενίσχυση της Αριστεράς με την τότε ΕΔΑ.

Τελικά ήταν μία επέμβαση προς όφελος και από τους μηχανισμούς του λεγόμενου συμμαχικού παράγοντα και ειδικότερα των ΗΠΑ.

Της εποτείας αυτής είναι γνωστό ότι προηγήθηκαν τα τραγικά γεγονότα της Κύπρου, με το διπλό έγκλημα του πραξικοπήματος και της τουρκικής επιβολής. Μία ακόμα εθνική περιπέτεια έπρεπε να συντελεστεί σε βάρος του Κυπριακού λαού και οι συνέπειές της να είναι μέχρι σήμερα ανοιχτές πληγές στην κοινωνική και στην πνευματική πραγματικότητα του ελληνισμού, μετά από αυτά τα οποία αποκαλύφθηκαν για την εγκληματική δράση του κ. Κίσιγκερ.

Με την ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν δημιουργηθεί προϋποθέσεις για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού, με την κοινοτική διζωνική ομοπονδία, μία λύση σε όφελος Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυ-

πρίων. Άλλωστε οι πρόσφατες εξελίξεις απέδειξαν ότι οι δύο κοινότητες μπορούν να ζήσουν ειρηνικά. Είκοσι εννέα χρόνια μετά, η χώρα χρειάζεται ριζικές τομές και προοδευτικές μεταρρυθμίσεις σε όλους τους τομείς, ικανούς να δώσουν και πάλι ελπίδα στους πολίτες, συνοχή στην κοινωνία και αξιοπιστία στην πολιτική. Η πτώση της χούντας και η σταθερή αποκατάσταση της λειτουργίας της Δημοκρατίας, αποτελούν κατάκτηση του λαού μας. Είναι γεγονός ότι η περίοδος από το 1974 και μετά είναι μια μακρά περίοδος για τη νεότερη ιστορία της Ελλάδος στην οποία υπάρχει πολιτική ομαλότητα και σταθερή δημοκρατική λειτουργία, χωρίς διώξεις και χωρίς απαγορεύσεις και χωρίς διωκόμενα κόμματα.

Αυτή η περίοδος, κοντά στα τριάντα χρόνια, πρέπει να αξιοποιηθεί πολύ περισσότερο και διαρκώς να διαφυλάσσεται με κάθε μέσον, γιατί είναι ένα ύψιστο και αναπαλλοτρίωτο δημόσιο αγαθό. Δεν πρέπει να αποτελεί διακύβευμα στην εσωτερική πώληση μιας δικομματικής ανταγωνιστικότητας, γιατί έτσι αφυδατώνεται κάθε μεταρρυθμιστική που είχε η Μεταπολίτευση και κάθε ριζοσπαστική δυναμική. Και κυριαρχεί τελικά στο δημόσιο βίο η απαίτηση της εφαρμογής, για να κυριαρχήσουν στη συνέχεια οι μηχανισμοί της διαπλοκής. Δυστυχώς αυτή η κατάκτηση του λαού μας δεν συνοδεύτηκε από την ήττα των αναχρονιστικών δομών και των συντηρητικών αντιλήψεων. Οι βασικές επιλογές που προωθήθηκαν από το 1974, στο πλαίσιο της δικομματικής αλλαγής στην κυβέρνηση, κινούνται κατά βάση σε δεξιόστροφη τροχιά. Έχουν οδηγήσει την Ελλάδα στο τελευταίο σκαλί της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχουν αποδυναμώσει ανησυχητικά την κοινωνική συνοχή. Η κρίση του πολιτικού συστήματος είναι αδύνατον να ξεπεραστεί με κινήσεις αναπλαϊώσους του. Είναι αναγκαία η ριζική αλλαγή του πολιτικού σκηνικού και των πολιτικών συσχετισμών, η ριζική αναδιάταξη των πολιτικών δυνάμεων και εμείς πιστεύουμε –και γι' αυτό αγωνιζόμαστε– η ενίσχυση της σύγχρονης, της δημοκρατικής αριστεράς για την αναμόρφωση του πολιτικού χάρτη της χώρας και την αναβάθμιση της προοπτικής για μια διακυβέρνηση της χώρας με τα οράματα της Αριστεράς, με Σοσιαλισμό και Δημοκρατία.

Ο δικομματισμός επιχειρεί συνεχώς μέσω καλπονοθευτικών εκλογικών συστημάτων να ακυρώσει την αυθεντική καταγραφή της λαϊκής ψήφου. Εμείς θα αγωνιστούμε για την καθιέρωση της απλής αναλογικής ως πάγιου εκλογικού συστήματος.

Ο Συνασπισμός επισημαίνει ότι η ιστορική μνήμη παραμένει ζωντανή, μόνο όταν ανανεώνεται και εμπλουτίζεται με τις αξίες της υπεράσπισης των δημοκρατικών ελευθεριών των κοινωνικών δικαιωμάτων και της λαϊκής συμμετοχής.

Και ζούμε, κύριοι συνάδελφοι, σε μία περίοδο που τα κινήματα κατά της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης και κατά του πολέμου, αφυπνίζουν συνειδήσεις και ενεργοποιούν χιλιάδες πολίτες στον αγώνα για ένα κόσμο της Δημοκρατίας, της ελευθερίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Σκανδαλίδης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είκοσι εννέα χρόνια, σχεδόν τρεις δεκαετίες από τη μεγάλη μέρα που έπεσε η χούντα των συνταγματαρχών και ο λαός πανηγύριζε στους δρόμους τη Μεταπολίτευση, θρηνώντας παράλληλα την προδοσία της Κύπρου και τον Αττίλα. Η Ελλάδα και οι Έλληνες μπορούμε να στενίσουμε τον ορίζοντα της τρικυμίας με αυτοπεποίθηση, ασφάλεια, αισιοδοξία, με πίστη στις δυνάμεις μας, με ενεργούς και λειτουργούντες τους θεσμούς της Δημοκρατίας μας, με δυνατή τη φωνή μας και τη σύγχρονη παρουσία μας. Είναι ο πραγματικός ιστορικός απολογισμός του κύκλου της Μεταπολίτευσης, είναι το μεγάλο άλμα της επιστροφής του ελληνισμού στο προσκήνιο της ιστορίας.

Σήμερα τέτοια μέρα η μνήμη φυσιολογικά ανατρέχει σε μια διαδρομή επιτευγμάτων, ακουμπά τις δεκαετίες που πέρασαν. Στέκεται στην πρώτη από αυτές, στα πρώτα δύσκολα βήματα

αποκατάστασης της Δημοκρατίας, της άρθρωσης ενός νέου πολιτικού πολιτισμού, της πολιτικής ομαλότητας, της συνταγματικής νομιμότητας και του αδιατάρακτου κοινοβουλευτισμού. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής αναμφισβήτητα σημάδεψε αυτήν την εποχή. Όσες κριτικές και αν του ασκεί κανείς -πολλές από τις οποίες ήταν ουσιαστικές και σωστές και όσες πολιτικές διαμάχες ζήσαμε από διαφορετικές όχθες, η αναγνώριση του δικού του βάρους στην αποκατάσταση, στην εδραίωση της Δημοκρατίας, στη συμφιλίωση του πολιτικού κόσμου τυχαίνει καθολικής αναγνώρισης.

Η μνήμη ανατρέχοντας στη δεύτερη δεκαετία, τη δεκαετία της μεγάλης κοινωνικής αλλαγής μπορεί να ψηλαφίσει τα δικά της χνάρια που άφησε στη Δημοκρατία μας. Η εθνική συμφιλίωση, η ενότητα και η ομοψυχία, η ισονομία και η ισοπολιτεία, το κράτος πρόνοιας και η κοινωνική δικαιοσύνη, η ορμητική είσοδος στο προσκήνιο νέων κοινωνικών, παραγωγικών και πολιτικών δυνάμεων καθιστούν και αυτήν τη δεκαετία ιστορικά αναγνώσιμη ως ορόσημο. Και στον Ανδρέα Παπανδρέου που πήρε τη σκυτάλη της ιστορίας, πάλι ανεξάρτητα από τις διαμάχες και τις πολιτικές κριτικές, η αναγνώριση από εχθρούς και φίλους του ιστορικού του διαμετρήματος και της συμβολής του στη σύγχρονη, τη δικαιότερη και την πιο προωθημένη Δημοκρατία που γνώρισε ο τόπος, αποτελεί τη δίκαιη ιστορική ανταμοιβή.

Η τρίτη δεκαετία, η δεκαετία της ισχυρής και σύγχρονης Ελλάδας που ξεκίνησε με την προσπάθεια της σύγκλισης, που πέρασε από το Ελσίνκι και την ΟΝΕ, για να φτάσει στην Κοπεγχάγη και την Ελληνική Προεδρία και προπαντός στην ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ολοκληρώνεται αυτήν την εποχή και είναι πολύ νωπή, για να αποτιμηθεί το μέγεθος των επιτευγμάτων της. Η Ελλάδα και ο ελληνισμός ολοκληρώνουν σε όλο αυτόν τον ιστορικό κύκλο μια μεγάλη ανατροπή. Συμμετέχουν ενεργά και κεντρικά στις ευρωπαϊκές διεργασίες, προχωρούν αποφασιστικά τις εξελίξεις στη Βαλκανική και, το κυριότερο, από θέση ισχύος υπερασπίζονται τα εθνικά συμφέροντα και καταφέρνουν ρωγμές στα τετελεσμένα μιας ολόκληρης εποχής. Η ιστορική αποτίμηση της εποχής του Κώστα Σημίτη ίσως δεν είναι δυνατόν να μετρηθεί τόσο γρήγορα. Είναι όμως δικαιωμένη ήδη στη συνείδηση του λαού.

Και τώρα; Τώρα είμαστε ξανά στο τέλος της εποχής και στο άνοιγμα μιας νέας. Οι ραγδαίες διεθνείς εξελίξεις που πυροδότησε το τρομοκρατικό χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου και των γεγονότων που ακολούθησαν, έθεσαν επί τάπητος τα νέα μεγάλα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Πλάι στην ανάπτυξη και στη συμμετοχή στα οφέλη της αναδύεται κεντρικό και ξανά κυρίαρχο το ζήτημα της Δημοκρατίας, η δημοκρατική νομιμοποίηση των διεθνών σχέσεων, της συνεργασίας και της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών στην προοπτική ενός κόσμου πολλών πόλων δημοκρατικών οργανωμένων απέναντι στην αδιέξοδη πολιτική της καταθλιπτικής και βίαιης επιβολής της μιας δύναμης, η δημοκρατική ολοκλήρωση της αυριανής ομοσπονδιακής Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα την καταστήσει τον προοδευτικό πόλο στον παγκόσμιο ανταγωνισμό, η δημοκρατική αφομοίωση και ενσωμάτωση των παγκόσμιων μεταναστευτικών ρευμάτων στις πολυεθνικές και πολυπολιτισμικές πόλεις

και περιοχές, η σύγχρονη Δημοκρατία που μπορεί να καταναίμει πιο ισορροπημένα τα οφέλη της ανάπτυξης, να κατοχυρώσει συνθήκες ασφάλειας στη ζωή των πολιτών και να μοιράσει δικαιότερα τον παραγόμενο πλούτο.

Στη χώρα μας, με τις κοινές μας προσπάθειες εγκαθιδρύσαμε μια πρωτόγνωρη για τα ελληνικά δεδομένα Δημοκρατία που εγγυάται την πολιτική σταθερότητα και την κατοχύρωση των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων των πολιτών. Όμως οι νέες ανάγκες, οι ανάγκες της νέας εποχής είναι μπροστά μας και δεν μας επιτρέπουν να επαναπαυτούμε στα κέρδη των τελευταίων δεκαετιών.

Ο δρόμος για την ισχυρή και σύγχρονη Ελλάδα δεν ολοκληρώθηκε ακόμη. Η οριστική και δίκαιη λύση της ανοιχτής ακόμη Κυπριακής πληγής βρίσκεται σε ένα από τα τέρματα αυτού του δρόμου. Και μόνο τότε, όπως είπε και ο Πρόεδρος της Βουλής, η χαρά και η προσμονή της νύχτας της 24ης Ιουλίου θα βρει την πλήρη της δικαίωση.

Οι αναπτυξιακές δομές της χώρας μας για να ανταποκριθούν στις ταχύτατες ευρωπαϊκές εξελίξεις και στη διεύρυνση της Ευρώπης απαιτούν νέα αναβάθμιση. Η περιφερειακή συγκρότηση της χώρας απαιτεί νέο κύμα πολιτικών, θεσμικών και διοικητικών μεταρρυθμίσεων. Το κοινωνικό μας κράτος απαιτεί πιο ισχυρές δομές, ευρύτερο δίκτυο προστασίας. Η αποσύνδεση και η αυτονομία της πολιτικής από τις διαπλοκές και τα οικονομικά κέντρα, αντί να κυνηγά μάγισσες και να κάνει συμψηφισμούς, απαιτεί νέες βαθιές τομές και μεταρρυθμίσεις σε ένα πολιτικό σύστημα που με το τέλος της Μεταπολίτευσης αγγίζει τα φυσικά του όρια.

Η εσωτερική ανασύνταξη της Δημοκρατίας για μεγαλύτερη ασφάλεια, για ακόμη περισσότερη ισόρροπη και πιο αποδοτική ανάπτυξη, για δικαιότερη κατανομή της ευημερίας, απαιτεί ακόμα πολλές μεγάλες, σημαντικές συνεχείς ανατροπές.

Οφείλουμε πάνω στην ισχυρή και σύγχρονη Δημοκρατία να οικοδομήσουμε στέρεα τη σύγχρονη και ισχυρή κοινωνία των πολιτών. Είναι το χρέος μας, είναι η ευθύνη μας, είναι ο στόχος μας. Και έχω ισχυρή την πεποίθηση ότι σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος, ανεξάρτητα από τις διαφορές του και τις συγκυρίες, θα συμβάλει με τον ίδιο ζήλο και την ίδια υπευθυνότητα που έδειξε είκοσι εννέα χρόνια τώρα, κλείνοντας τόσο θετικά και ουσιαστικά για τη χώρα τον ιστορικό κύκλο της Μεταπολίτευσης.

Είμαι βέβαιος ότι με την κοινή μας προσπάθεια θα πετύχουμε.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη μνήμη των αγωνιστών του αντιδικτατορικού αγώνα και όλων των εθνικών και δημοκρατικών αγώνων του λαού μας, σας παρακαλώ να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή.

(Όρθιοι όλοι οι παρευρισκόμενοι στην Αίθουσα τηρούν ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των αγωνιστών του αντιδικτατορικού αγώνα και όλων των εθνικών και δημοκρατικών αγώνων του λαού μας)

Αιωνία τους η μνήμη!

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Μερική απασχόληση και υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα».

Η σημερινή συνεδρίαση θα διατεθεί για τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου. Στις επόμενες δύο συνεδριάσεις θα συζητήσουμε τα άρθρα και τις τροπολογίες.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ορίζει ως Κοινοβουλευτικό του Εκπρόσωπο τον κ. Δημήτριο Τσιόγκα και ο Συνασπισμός της Αριστεράς των Κινήσεων και της Οικολογίας την κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι άλλες δύο συνεδριάσεις είναι της Β' σύνθεσης του Τμήματος;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Βέβαια. Θα συνεχιστεί η συζήτηση την Τρίτη με τη Β' σύνθεση του Τμήματος.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου, εισηγητής της Πλειοψηφίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο: «Μερική απασχόληση και υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα», είναι ένα ιδιαίτερα σημαντικό, καινοτόμο και, θα προσέθετα, με έντονο το άρωμα της κοινωνικής ευαισθησίας νομοσχέδιο. Πρόκειται να δώσει λύσεις σε μια σειρά από ανάγκες και προβλήματα κοινωνικού προσανατολισμού και χαρακτήρα, που δύσκολα θα μπορούσαν διαφορετικά να αντιμετωπιστούν συστηματικά και οργανωμένα, ενώ παράλληλα πρόκειται να δοθεί, έστω και μερικά, λύση στο πρόβλημα της απασχόλησης που αντιμετωπίζουν μια σειρά από άτομα, που για λόγους αντικειμενικούς και υποκειμενικούς δεν βρίσκουν εργασία και μάλιστα σε καθεστώς πλήρους απασχόλησης.

Αποτελεί μια καινοτόμα, πρωτοποριακή παρέμβαση σε μία σειρά από δραστηριότητες, που αφορούν κοινωνικά ζητήματα, τα οποία μέχρι στιγμής δεν είχαν τύχει της δέουσας αντιμετώπισης από το κράτος. Στις δραστηριότητες αυτές θα απασχοληθούν άτομα που πρέπει για λόγους μερικής έστω οικονομικής ανακούφισης, αλλά και ψυχικής ισορροπίας να εργαστούν.

Για να το πω απλά, η πολιτεία με τις ρυθμίσεις του συζητούμενου νομοσχεδίου σκύβει πάνω από μια σειρά ανθρώπων των αναγκών μεμονωμένων ατόμων, αλλά και ευρύτερων κοινωνικών ομάδων, που μέχρι στιγμής εξεούφευαν της κρατικής μέριμνας και φροντίδας και σε κάθε περίπτωση παραδοσιακά δεν αποτελούσαν αντικείμενό της. Τα άτομα αυτά και οι ομάδες θα γευτούν τις ωφέλειες αυτές και θα παράσχουν τις κοινωνικές υπηρεσίες. Έτσι, θα έχουμε μια διπλή ωφέλεια, που κανείς δεν μπορεί να την ακυρώσει, να την προσπεράσει και εν τέλει να την αγνοήσει.

Προκειμένου να θεραπευτούν και να καλυφθούν αυτές οι ανάγκες των πολιτών, που έχουν βεβαίως ένα συμπληρωματικό χαρακτήρα -εξ αυτής άλλωστε της αφορμής δεν έχουν καλυφθεί μέχρι και σήμερα από το κρατικό ενδιαφέρον- καθιερώνεται με το νομοσχέδιο αυτό η παροχή υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα. Οι υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τις προτεινόμενες και υπό ψήφιση διατάξεις, θα παρέχονται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου μερικής απασχόλησης. Η απασχόληση αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τις είκοσι ώρες εβδομαδιαίως και δεν μπορεί να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των είκοσι τεσσάρων μηνών, βεβαίως μέσα από την εκπόνηση προγραμμάτων υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα, τα οποία ενδεικτικά μπορούν να αναφέρονται στους εξής τομείς:

Στην επίδειξη κατ' οίκον κοινωνικής μέριμνας και φροντίδας κοινωνικά ευαίσθητων ομάδων, όπως ηλικιωμένων ατόμων που δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν. Κανείς μας δεν μπορεί να μείνει αδιάφορος στις ειδικές ανάγκες που αντιμετωπίζουν τα άτομα αυτών των κατηγοριών. Ασφαλώς η φροντίδα και το ενδιαφέρον που μπορεί να εκδηλωθεί μέσω της θεσπιζόμενης κοινωνικής υπηρεσίας, πρόκειται να ανακουφίσει τα άτομα της

κατηγορίας αυτής.

Στη φύλαξη των σχολικών κτιρίων. Σε πολλές περιπτώσεις -το γνωρίζουμε όλοι- παρατηρούνται, ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις, φαινόμενα παραβίασης των σχολικών χώρων, είσοδος στους χώρους αυτούς ατόμων ξένων και άσχετων προς τη μαθητική κοινότητα και πρόκληση ζημιάς στα σχολικά κτίρια, αλλά και στο σχολικό εξοπλισμό.

Με τη ρύθμιση αυτή δίνεται η δυνατότητα δια της φύλαξης, της προστασίας των σχολικών κτιρίων από τέτοια φαινόμενα. Τα σχολικά κτίρια και ο σχολικός εξοπλισμός είναι περιουσία του ελληνικού δημοσίου και επομένως και του ελληνικού λαού και είναι αναγκαία μέσα υποδομής για την εκπαίδευση των νεοελλήνων. Ορισμένοι επιδεικνύουν μια συμπεριφορά βανδαλισμού και καταστροφής τους, από την οποία οφείλουμε να τα προστατεύσουμε.

Στην οδική ασφάλεια των μαθητών. Με την αύξηση του κυκλοφοριακού προβλήματος παρατηρείται, ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις, πρόβλημα στη μετακίνηση των μαθητών, όταν αυτοί τις ώρες αιχμής πρόκειται να μεταβούν ή να επιστρέψουν στο σχολείο και απαιτείται να διασχίσουν δρόμους με αυξημένη κυκλοφορία.

Άλλωστε, πρέπει να παραδεχτούμε ότι υπάρχουν και εργαζόμενοι γονείς, οι οποίοι δεν έχουν την ευχέρεια να συνοδεύσουν τα παιδιά τους στο σχολείο. Η αδυναμία αυτή μπορεί ασφαλώς να καλυφθεί με το προτεινόμενο πρόγραμμα κοινωνικής δράσης μερικής απασχόλησης.

Ο βαθμός ενσωμάτωσης των μεταναστών στην κοινωνία του τόπου της μετανάστευσης είναι ένα δείγμα και βασικό προσδιοριστικό στοιχείο της ευαισθησίας και της πρόνοιας που διαθέτει μια κοινωνία. Για το λόγο αυτό, και από τις δράσεις κοινωνικού χαρακτήρα στην οποία στοχεύει το συζητούμενο νομοσχέδιο είναι και αυτή της ενσωμάτωσης των μεταναστών, όπου θα μπορούν να συμμετέχουν εργαζόμενοι με ποικίλες ειδικότητες. Είναι ένα μεγάλο ζήτημα αυτή η ενσωμάτωση και ασφαλώς δεν μπορεί να αφήνει κανέναν αδιάφορο.

Η Ελλάδα και οι Έλληνες είναι ένας λαός που δεν διακατέχεται από ρατσιστικά σύνδρομα. Δεν ταιριάζει άλλωστε με την ιστορία του η έκφραση τέτοιας νοοτροπίας. Είτε θέλουμε είτε όχι, οι μετανάστες, οι οικονομικοί πρόσφυγες -όπως εξίσου δόκιμα θα μπορούσαμε να τους χαρακτηρίσουμε- είναι ένα υπαρκτό και καυτό ζήτημα το οποίο δεν πρέπει να αφήνει κανέναν αδιάφορο και πολύ περισσότερο την πολιτεία. Πρέπει να έχουμε την ειλικρίνεια να παραδεχθούμε ότι οι οικονομικοί μετανάστες έχουν συμμετάσχει σημαντικά στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας. Δεν μπορεί να τους έχουμε στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής αλλά ενταγμένους κοινωνικά και ουσιαστικά, όχι μόνο για το δικό τους καλό, αλλά και για το καλό της δικής μας κοινωνίας.

Οι ανάγκες πολιτικής προστασίας αυξάνουν όλο και περισσότερο, δεδομένων των κλιματολογικών και άλλων περιβαλλοντικών αλλαγών που τα τελευταία χρόνια παρατηρούνται όλο και πιο έντονα. Η εκπόνηση προγραμμάτων κοινωνικού χαρακτήρα με αντικείμενο την κάλυψη εκτάκτων αναγκών πολιτικής προστασίας θεωρείται ότι, πέρα από τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας μερικής απασχόλησης, θα συμβάλει στη θωράκιση των περιοχών που πλήττονται από ακραία φυσικά φαινόμενα.

Μέσα από τα προγράμματα μαζικής άθλησης δίνεται η δυνατότητα στους πολίτες να ασχοληθούν με τον αθλητισμό και σε επαγγελματίες προπονητές να εργασθούν στα προγράμματα μαζικής άθλησης. Ο αθλητισμός είναι μία δράση που τονώνει τη σωματική και ψυχική υγεία, καλλιεργεί την ευγενή άμιλλα, ενισχύει την αλληλεγγύη μεταξύ των αθλουμένων γι' αυτό και αξίζει την επί πλέον στήριξη της πολιτείας μέσα και από τα προγράμματα κοινωνικών υπηρεσιών και στον τομέα αυτό.

Ειδικές περιβαλλοντικές ανάγκες: Οι δραστηριότητες αυτές έχουν ως αντικείμενο την αναβάθμιση και την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και αποτελούν βασικό τομέα δράσεων κοινωνικού χαρακτήρα. Το φυσικό περιβάλλον και η αναβάθμισή του είναι συνυφασμένο, όχι με την ποιότητα και την αισθητική της ζωής μας, αλλά -θα προσέθετα- και με αυτήν την ίδια τη ζωή μας.

Δραστηριότητες πολιτιστικού χαρακτήρα όπως η μουσική, ο χορός, το θέατρο στις οποίες θα μπορούν να συμμετέχουν ενήλικες και παιδιά, αναπτύσσοντας τα ταλέντα και τις δεξιότητές τους μπορούν και αυτές να ενισχυθούν μέσα από αυτά τα προγράμματα. Παράλληλα, στις δραστηριότητες αυτές θα απασχοληθούν νέοι δάσκαλοι μουσικής, χορού και θεάτρου, εξασκώντας έτσι το επάγγελμά τους και έχοντας προσωρινά μια ανακούφιση, γιατί όλοι παραδεχόμαστε ότι είναι η ειδικότητα που δεν βρίσκει εύκολα απασχόληση.

Και βέβαια, η προσπάθεια για ενεργότερη συμμετοχή των ανθρώπων στα πολιτιστικά δρώμενα είναι μία υψηλόφρων στόχευση που δεν μπορεί να μας αφήνει αδιάφορους, αν θέλουμε να δώσουμε κουλτούρα και ποιότητα στη ζωή των πολιτών και να δρομολογήσουμε μια φυγή από τη σκληρή και πολλές φορές μονότονη και πεζή πραγματικότητα που οι άνθρωποι στη σύγχρονη εποχή μας βιώνουν.

Τέλος, μέσω των προγραμμάτων ενημέρωσης των πολιτών επιχειρείται η αύξηση του βαθμού πληροφόρησης του κοινωνικού συνόλου σε ποικίλα και ιδιαίτερα θέματα. Παρά την ταχύτητα στη μετάδοση της είδησης και της πληροφορίας και την πολλαπλότητα των μέσων της διάχυσής της, οι πολίτες δεν μπορούν πάντοτε να έχουν πλήρη, ολοκληρωμένη και προπαντός εξειδικευμένη ενημέρωση. Γι' αυτό και με τις στοχεύσεις του νομοσχεδίου αυτού λαμβάνεται πρόνοια για την ενίσχυσή της.

Για την παροχή των υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα, που προανέφερα, το υπό ψήφιση νομοσχέδιο προβλέπει ότι το δημόσιο, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου καταρτίζουν προγραμματικές συμβάσεις με νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, καθώς και με την Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης, τα οποία θα αναλαμβάνουν να υλοποιήσουν τις παραπάνω δράσεις κοινωνικού χαρακτήρα.

Οι φορείς αυτοί θα προσλαμβάνουν και θα απασχολούν προσωπικό με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου μερικής απασχόλησης. Προβλέπεται βεβαίως από το δημόσιο, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου η εκπόνηση επιχειρησιακών σχεδίων παροχής υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα. Τα χαρακτηριστικά της σύμβασης μερικής απασχόλησης, δηλαδή ο τρόπος πρόσληψης του προσωπικού που θα απασχοληθεί στα προγράμματα κοινωνικού χαρακτήρα, η διάρκεια της συμβάσεως και ο χρόνος εργασίας περιγράφονται στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου. Θα συμβάλλονται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου μερικής απασχόλησης με τα νομικά πρόσωπα που θα υλοποιούν δράσεις κοινωνικού χαρακτήρα.

Η πρόσληψη θα γίνεται κατά ειδικότητα και τόπο με βάση συγκεκριμένα κριτήρια που θα καθοριστούν με κοινή υπουργική απόφαση. Όταν δε αναφέρουμε τον όρο μερική απασχόληση προβλέπουμε ότι ο χρόνος απασχόλησης, δεν θα μπορεί να υπερβαίνει τις είκοσι ώρες εβδομαδιαίως.

Με το χρόνο αυτό δηλαδή με τη μερική απασχόληση επιτυγχάνεται, τόσο η ικανοποίηση αναγκών του πολίτη (οδική ασφάλεια μαθητών και κοινωνική μέριμνα και φροντίδα κατ' οίκον), όσο και η απασχόληση ατόμων –και πρέπει να το σημειώσουμε αυτό- που αδυνατούν για οποιονδήποτε λόγο να απασχοληθούν κατά πλήρες ωράριο.

Προβλέπεται ακόμη η σύμβαση να είναι είκοσι τέσσερις μήνες το πολύ διάρκειας και το διάστημα διακοπής ανάμεσα σε δύο συμβάσεις όχι μικρότερο από δύο μήνες.

Έτσι, μ' αυτούς τους χρονικούς περιορισμούς παρέχεται η δυνατότητα σε περισσότερους ανέργους να εργασθούν και επομένως μεγαλύτερη διάχυση του μέτρου και ανακούφιση περισσότερων οικονομικά ανίσχυρων ανθρώπων.

Προβλέπεται, ακόμη, η διαδικασία πρόσληψης των υποψηφίων, καθώς και οι κοινωνικές ομάδες από τις οποίες θα προέρχονται και θα προσλαμβάνονται ως μισθωτοί για την υπόλοιπη των δράσεων κοινωνικού χαρακτήρα και ορίζεται το ποσοστό συμμετοχής κάθε κοινωνικής ομάδας στα προγράμματα αυτά.

Αξίζει βέβαια να αναφέρουμε ότι οι προβλεπόμενες κοινωνικές ομάδες έχουν επιλεγεί και ως προς την ποσότητα της επιλογής με αξιοσημείωτη ευαισθησία και ανάλογα οπωσδήποτε με το μεγάλο ποσοστό ανεργίας που αντιμετωπίζουν. Σκοπός της ρύθμισης είναι να αξιοποιήσει μια μερίδα του εργατικού δυναμικού που παραμένει στο περιθώριο της εργατικής ζήτησης και να τους δοθεί η δυνατότητα τα άνεργα αυτά άτομα να βελτιώσουν την εξ ορισμού κακή οικονομική τους κατάσταση.

Έτσι προβλέπεται η επιλογή: Από ανέργους εγγεγραμμένους στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού σε ποσοστό 35%. Από ανέργους ι εγγεγραμμένους στον ΟΑΕΔ που βρίσκονται στην τελευταία πενταετία πριν από τη συνταξιοδότησή τους σε ποσοστό 25%. Από νέους μέχρι τριάντα ετών σε ποσοστό 20%. Από μητέρες τέκνων έως δώδεκα ετών σε ποσοστό 10%. Από άτομα με αναπηρία σε ποσοστό 10%.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ.)

Νομίζω ότι όλες οι κατηγορίες των κοινωνικών ομάδων άξιζαν της προσοχής ως προς την επιλογή τους, αλλά εγώ επιλέγω να αναφερθώ σε μονάχα δύο από αυτές και που είναι τα άτομα που λίγο πριν την συνταξιοδότησή τους έμειναν άνεργα, με αποτέλεσμα να ζουν ένα σκληρό παρόν, καθώς ξαφνικά βρέθηκαν στο εργασιακό περιθώριο και ατενίζουν με απαισιοδοξία το μέλλον, καθώς σε λίγο χρόνο οι απόμαχοι δεν θα έχουν είτε καμιά ασφαλιστική κάλυψη είτε λιγότερο ασφαλιστικό ωφέλιμο χρόνο και επομένως μικρότερη σύνταξη και δυσκολία βιοπορισμού. Σκεφθείτε ότι τα άτομα αυτά δεν βρίσκονται στην πρώτη τους νιότη, κανείς δεν θέλει να τα προσλάβει για εργασία και οπωσδήποτε και αυτών οι ψυχικές αντιστάσεις είναι περιορισμένες, καθώς στερούνται και της αισιοδοξίας και της ελπίδας, που πάντοτε οι νέοι τρέφουν ακόμα και όταν είναι άνεργοι.

Και βέβαια στα άτομα με ειδικές ανάγκες που λόγω των προβλημάτων τους δεν μπορούν να εργαστούν σε καθεστώς πλήρους απασχόλησης, τώρα τους δίνεται η δυνατότητα να αξιοποιηθούν εργασιακά μέσα από το καθεστώς της μερικής απασχόλησης. Βέβαια και σ' αυτήν την περίπτωση το όφελος δεν είναι μονάχα οικονομικό, αλλά θα έλεγα απλά και ανθρώπινα ότι έχει και μια κατεύθυνση και ψυχολογικής τόνωσης, αφού η εργασία για τα άτομα αυτά θα τα κάνει να αισθάνονται χρήσιμα και ότι δεν βρίσκονται στο περιθώριο.

Πολλοί έχουν ψέξει αυτό το νομοσχέδιο και στη συζήτηση του στην επιτροπή, καθώς και την πολιτική βούληση που αυτό εκφράζει για το ότι, ενώ όλες αυτές οι ανάγκες ήταν διαπιστωμένες από καιρό, έρχεται με τόση καθυστέρηση να τις φροντίσει η πολιτεία.

Αντιλαμβάνεται όμως κανείς ότι πρόκειται για συμπληρωματικές δράσεις και ανάγκες και εν πάση περιπτώσει η ολοκλήρωση μιας συστηματικής προσπάθειας άμβλυνσης των καθόλου ευχάριστων συνεπειών κοινωνικών αναγκών, πρέπει επιτέλους να αποτελεί για όλους μας, ανεξαρτήτως πολιτικής παράταξης, ένα διαρκή στόχο και ζητούμενο.

Ως εκ του σκοπού της δε αυτή η προσπάθεια οφείλει να επιδιώκει, να αναζητεί, να αξιώνει και να επιτυγχάνει εν τέλει τη συναίνεση, αντί της μίζερης και στείρας κριτικής στάσης που στόχο έχει τελικά ηθελημένα ή άθελα να την ακυρώσει, με αποτέλεσμα να οδηγούμεθα σε προτάσεις και καταστάσεις και νοοτροπίες που μάλλον γυρίζουν την πλάτη σε αυτά τα δυσάρεστα κοινωνικά φαινόμενα.

Και βεβαίως δεν πρέπει να παραγνωρίζεται ότι με αυτές τις ρυθμίσεις, να μην στοχεύεται η θεραπεία όλων των κοινωνικών αναγκών με την παρέμβαση των δράσεων που προαναφέρθηκαν, όμως εξίσου σημαντική είναι και η παροχή της δυνατότητας σε μία σειρά από άτομα και να εργασθούν και στο μέτρο του δυνατού, να θεραπεύσουν οικονομικές τους ανάγκες και να προπαιδευθούν για μια πιο συστηματική αυριανή εργασία και ενασχόληση. Ενώ παράλληλα θα ικανοποιηθούν και ηθικά, θα συμβάλουν με όση σημασία οφείλεται και στην ηθική ικανοποίηση που αισθάνεται το άτομο, όταν προσφέρει στη θεραπεία της κοινωνικής ανάγκης, ανιστότητας και αδικίας μέσα από τις κοινωνικές δράσεις για την υπηρέτηση των οποίων θα προσληφθούν.

Ενώ αυτά τα άτομα θα προσλαμβάνονται από σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, δίνεται και σε αυτά τα σωματεία μία δυνατότητα να εκπληρώσουν τους κοινωφελείς σκοπούς τους.

Εμείς δεν είπαμε ότι με αυτό το νομοσχέδιο –για να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα κατάματα και να μιλούμε ρεαλιστικά– θα λύσουμε όλα τα προβλήματα απασχόλησης που ταλανίζουν την κοινωνία μας, που όσο οι άνθρωποι γεννούνται και μπαίνουν στην παραγωγή, διαρκώς θα υπάρχουν.

Όμως, αναφερόμαστε εδώ –και αυτό να γίνει κατανοητό– σε κάποιες συγκεκριμένες αναφορές κοινωνικών προβλημάτων, που πρέπει ν' αντιμετωπιστούν για τα οποία δεν μπορεί να δοθεί καθεστώς πλήρους απασχόλησης, όπως για τη μετάβαση των μαθητών στα σχολεία. Ποιος μπορεί να πει ότι σε αυτή τη δραστηριότητα θα έχουμε καθεστώς πλήρους απασχόλησης;

Μετά να πάμε στα άτομα. Προσπαθούμε να δώσουμε μερική λύση σε ορισμένες κατηγορίες ατόμων που δεν βρίσκουν εργασία υπό καθεστώς πλήρους απασχόλησης, όπως οι μητέρες που απασχολούνται με την ανατροφή των παιδιών τους και ψάχνουν με λαχτάρα να βρουν μία απασχόληση και κανείς δεν τους παίρνει, όπως τα άτομα με ειδικές ανάγκες και αναπηρίες, που επίσης δεν έχουν ούτε τη σωματική ρώμη ούτε είναι ελκυστικά σε μία ανταγωνιστική κοινωνία εργασίας.

Τέλος για το γεγονός –εκ των προτέρων το αναφέρω– όπου επίσης βάλλεται το νομοσχέδιο και η Κυβέρνηση ότι προεκλογικά το φέρνει και ότι αποτελεί μία ασπирίνη, θα απαντήσω απλά ότι η Κυβέρνηση εκλέγεται για να κυβερνήσει τέσσερα χρόνια, επομένως μπορεί να νομοθετεί επί τετραετία. Δεν μπορούμε δέκα μήνες πριν τη νόμιμη λήξη της θητείας της να αδρανούμε. Εν πάση περιπτώσει, για να μη σπεύδουν ορισμένοι να το εκμεταλλευτούν, έχουμε δηλώσει με σαφήνεια και έχουμε αναλάβει το κόστος ότι δεν πρόκειται σε αυτό το «τερτίπι» μερικής απασχόλησης να αφήσουμε ελπίδες και όνειρα ότι θα μονιμοποιηθεί το προσωπικό που θα προσληφθεί με το καθεστώς μερικής απασχόλησης. Άλλωστε νομίζω ότι το παράθυρο αυτό έχει κλείσει και συνταγματικά.

Με αυτές τις σκέψεις εισηγούμαι να ψηφιστεί το νομοσχέδιο επί της αρχής, γιατί πράγματι θα θεραπεύσει κοινωνικές ανάγκες και θα βοηθήσει μερικά –το τονίζω και πάλι– πολλά άτομα να ανακουφιστούν οικονομικά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: «Τροποποίηση του ν.2668/1998 (ΦΕΚ 282 Α'), αναμόρφωση της Οδηγία 2002/39/ΕΚ, ρυθμίσεις θεμάτων του Οργανισμού ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ (ΕΛ.ΤΑ.) και άλλες διατάξεις».

Επίσης η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση της Σύμβασης Ρόττερταμ περί διαδικασίας συναίνεσης μετά από ενημέρωση για ορισμένα επικίνδυνα χημικά προϊόντα και προϊόντα φυτοπροστασίας στο διεθνές εμπόριο».

Ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Κρητικός, κατέθεσε πρόταση νόμου: «Για τον προσδιορισμό του περιεχομένου της 24ης Ιουλίου ως ημέρας Αποκατάστασης της Δημοκρατίας».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ζώης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, το τελευταίο διάστημα είμαστε μάρτυρες μίας απελπισμένης κυβερνητικής προσπάθειας με φόντο τις εκλογές. Το γεγονός ότι ο προλαλήσας εισηγητής της Πλειοψηφίας έσπευσε να προκαταλάβει το Τμήμα κάνοντας αναφορά στα επιχειρήματα της Αντιπολίτευσης, δεν αποδεικνύει τίποτα άλλο παρά το λαϊκό γνωμικό ότι «όποιος έχει τη μύγα μυγιάζεται».

Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει σημάνει σιωπηρώς την έναρξη του προεκλογικού αγώνα. Η συζήτηση, λοιπόν, για το εν λόγω σχέδιο νόμου γίνεται στο περιθώριο μιας ατμόσφαιρας που μυρίζει καθαρά εκλογές, που τη χαρακτηρίζει η αβεβαιότητα

για το χρόνο των εξελίξεων. Το δεδομένο αυτό ενισχύει τη συνολική επιφύλαξή μας για τη σκοπιμότητα διαφόρων νομοθετικών πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης, καθώς και για τους στόχους που υπηρετούνται μέσω αυτών. Μια τέτοια ποιότητας νομοθετική πρωτοβουλία συνοδεύεται κυρίως από σφάλματα, από ατελή δικαιολογητική βάση, από προχειρότητα και από αποσπασματικότητα.

Είναι σαφές ότι και μόνη η εξαγγελία του σχεδίου νόμου και ο τρόπος κατάρτισης και προβολής του πιστοποιούν ότι ήλθε στη Βουλή λοξοκοιτώντας προς τις κάλπες. Είναι από τις ελάχιστες φορές που η ΑΔΕΔΥ αντιπαρατίθεται ομόφωνα σε μια κυβερνητική πρωτοβουλία και με ευθείες βολές σας καταλογίζει σκοπιμότητα ως προς την επιλογή σας να φέρετε σε αυτό το χρονικό σημείο μία τέτοια πρόταση.

Άπαντες συμφωνούν ότι η περίοδος είναι ύποπτη για λήψη τέτοιων μέτρων. Όλοι πιστεύουν ότι πρόκειται για νομοσχέδιο προεκλογικού χαρακτήρα, που ούτε τα προβλήματα, τα κενά και τις αδυναμίες της Δημόσιας Διοίκησης ακουμπά ούτε λύσεις προσφέρει σε όσους μαστιάζονται από το τέρας της ανεργίας. Πολύ φοβόμαι ότι δεν εγγυάται την ορθή παροχή υπηρεσιών στις οποίες αναφέρεται. Πιστεύω ότι αρκετές από τις προβλεπόμενες υπηρεσίες δεν θα προσφερθούν τελικά με τον τρόπο που θα έπρεπε, γιατί είναι λογικό άνθρωποι μερικώς αμειβόμενοι σε μικρό χρονικό διάστημα, ευρισκόμενοι γενικά σε δύσκολη θέση, να μην είναι απερίσπαστοι και να μην κοιτούν αποκλειστικά τη δουλειά τους.

Συνεπώς η προσπάθεια της Κυβέρνησης δίνει λιγότερο βάρος από ότι φαίνεται στην εξυπηρέτηση όλων όσων υποτίθεται ότι εξυπηρετούνται και μεγαλύτερο βάρος στις δικές της προεκλογικές πελατειακές ανάγκες. Η κυβέρνηση της ανεργίας, η κυβέρνηση της προεκλογικής δέσμευσης για τριακόσιες χιλιάδες θέσεις ανεργίας, παρουσιάζει στο Τμήμα την πρότασή της λίγο πριν τις εκλογές για τριάντα χιλιάδες θέσεις μερικής απασχόλησης στο δημόσιο και μάλιστα κατά τρόπο απόλυτα καταδικαστέο, γιατί η ψιθυρολογία που συνοδεύει αυτό το σχέδιο νόμου, απότοκος του τρόπου προβολής του στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, έχει δώσει άλλες διαστάσεις από αυτές που πραγματικά και τελικά έχει η πρόταση.

Ο κόσμος ζει με την αίσθηση ότι επιτέλους έστω και έτσι θα ανοίξει την πόρτα του δημοσίου και θα γίνει τι; Ημιδημόσιος υπάλληλος; Σίγουρα πάντως όχι δημόσιος. Αλλά ποιος ξέρει –πλανάται στην ατμόσφαιρα– στην Ελλάδα όλα γίνονται. Έτσι, όμως, η Κυβέρνηση οδηγεί τον πολίτη να σκέφτεται μέσα σε συνθήκες προεκλογικής σύγχυσης και ομηρίας. Έτσι δημιουργείται έδαφος για μια κούφια υποσχесιολογία του τύπου «ας μπειτε μέσα τώρα και μετά θα βρούμε τρόπο να σας τακτοποιήσουμε οριστικά». Η Κυβέρνηση αποκρύπτει την πραγματικότητα. Όποιος αμφιβάλει γι' αυτό που αποκρύπτει, δεν έχει να κάνει παρά μία δημοσκόπηση και θα καταλάβει ποια είναι η πραγματικότητα και ποια αίσθηση έχουν οι πολίτες για την πραγματικότητα που τους αποκρύπτουν.

Τους ενδιαφερόμενους θα τους προσλαμβάνουν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου απασχόλησης και όχι το δημόσιο. Το δημόσιο, οι ΟΤΑ, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου θα προσφεύγουν στις υπηρεσίες αυτών των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου προκειμένου να εξυπηρετούνται δράσεις κοινωνικού χαρακτήρα.

Προσέξτε, κοινωνικού χαρακτήρα, με τη στενή του όρου έννοια και αποφεύγεται –θέλω να το θίξω αυτό– να γίνει ακόμα και νύξη στο δημόσιο ενδεχομένως χαρακτήρα τέτοιων υπηρεσιών.

Έτσι, για να διαλυθούν όλες οι αυταπάτες που καλλιεργεί η Κυβέρνηση στους πολίτες πρέπει να τονιστεί. Ο ενδιαφερόμενος συμβάλλεται με νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που αναλαμβάνει δράσεις κοινωνικού χαρακτήρα από το δημόσιο κατόπιν σύμβασης. Από το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου θα προσλαμβάνονται και από το ίδιο νομικό πρόσωπο θα απολύονται. Το δημόσιο δεν θέλει να έχει σχέση με τους ενδιαφερομένους.

Στην πραγματικότητα, λοιπόν, η Κυβέρνηση δεν κάνει τίποτα

άλλο παρά να επιδιόχεται σε ένα εμπόριο ελπίδων. Εμείς αναγνωρίζουμε ότι η σύγχρονη κοινωνία παράγει πράγματι προβλήματα και ανάγκες που δεν είναι εύκολο, ούτε μπορούν να απαντηθούν με ένα δογματικό και ενιαίο τρόπο και λόγο. Εάν δεν το δεχόταν κανείς, αυτό θα δυσκόλευε και δεν θα διευκόλυνε τη λειτουργία και τις ανάγκες των κοινωνικών ομάδων που ενδιαφέρονται ενδεχομένως γι' αυτό το σχέδιο νόμου.

Γι' αυτό η προσέγγισή μας γίνεται υπ' αυτό το πρίσμα. Υψώνουμε -και θέλω να γίνει ξεκάθαρη η θέση της Νέας Δημοκρατίας- φωνή συμπαθείας, κατανόησης και συμπαραστάσης όλων όσων είναι θύματα μιας πολιτικής που γιγάντωσε την ανεργία, μιας πολιτικής που δημιούργησε τάξη νεόπτωχων στην Ελλάδα, με το _ των πολιτών της κάτω από τα όρια της φτώχειας. Μιας πολιτικής που προβάλλει ως επίτευγμα την τετράωρη απασχόληση και που ζητάει από τους πολίτες να ικανοποιηθούν με τα ελάχιστα και να συμβιβαστούν μ' αυτά.

Καλούμαστε όλοι να τοποθετηθούμε σε μια πραγματικότητα για την οποία υπεύθυνη είναι μόνο η Κυβέρνηση. Δύσκολα θα μπορούσε κανείς να μην αναγνωρίσει για όλους αυτούς που πλήττονται από την ανεργία, για την οποία ξαναλέω υπεύθυνη είναι η Κυβέρνηση, την πρόσβαση έστω σ' αυτής της μορφής εργασίας.

Εμένα προσωπικά, το είπα στην επιτροπή, το επαναλαμβάνω και εδώ, μου είναι δύσκολο να προσπεράσω ανέργους που τους λείπουν ένσημα ενός χρόνου προκειμένου να συνταξιοδοτηθούν, ή άτομα με ειδικές ανάγκες ή ανέργους μακράς διαρκείας. Όμως, ακριβώς αυτή η δεινή θέση των ενδιαφερομένων, εκτός το ότι τους θέτει σε ένα καθεστώς προεκλογικής ομηρίας, δίνει δυνατότητες εκμετάλλευσης της ανθρώπινης ανάγκης για εργασία, δίχως, όπως διαβάζει κανείς από το νομοσχέδιο, την προστασία της αξιοπρέπειας και της προσωπικότητάς τους. Είναι φανερό ότι δεν εξασφαλίζονται ούτε οι προϋποθέσεις ούτε τα κριτήρια αξιοκρατίας των προσλήψεων αυτών.

Εμείς, μπροστά σε τέτοιες σκοπιμότητες αρνούμαστε να συμπαράξουμε και ζητάμε από την Κυβέρνηση τις επιφυλάξεις και τις αιτιάσεις μας να τις μετρήσει σοβαρά κυρίως στο μέτρο που ο χρόνος είναι προεκλογικός.

Είναι πέρα από κάθε αμφιβολία αυτοί που γνωρίζουν καλύτερα από όλους τη σκοπιμότητα του σχεδίου νόμου, είναι οι εκατοντάδες, χιλιάδες των ανέργων. Ξέρετε και εσείς βέβαια ότι ποτέ και πουθενά στον κόσμο δεν αντιμετωπίστηκε το πρόβλημα της ανεργίας με ημίμετρα, με ημιαπασχόληση και κυρίως μέσα από το δημόσιο τομέα.

Εκτός όλων των άλλων που καταμαρτυρούνται στην Κυβέρνηση, η πρωτοβουλία της συνιστά και ομολογία αποτυχίας της πολιτικής της για την ανάπτυξη και απασχόληση και αυτό θα το μετρήσουν οι πολίτες όταν έρθει η ώρα, γιατί το να παίζει κανείς με το άγχος και την αγωνία των χιλιάδων ανέργων πολιτών δεν μπορεί να βγει σε καλό.

Εμείς πιστεύουμε σε μία Δημόσια Διοίκηση ισχυρή, καλά οργανωμένη με ικανοποιημένους υπαλλήλους, απεριόπτους στα καθήκοντά τους και στην αποστολή τους. Δεν χρειάζεται να επαναλάβω ότι για τη Νέα Δημοκρατία το κράτος οφείλει να επιφυλάσσει για τον εαυτό του έναν επιτελικό ρόλο. Ρόλο εποπτείας, ελέγχου αλλά και παρέμβασης, όπου πρέπει να εξυπηρετηθούν κοινωνικές ανάγκες.

Στο μέτρο, λοιπόν, που η αναγνώριση των σύγχρονων αναγκών της κοινωνίας δεν θίγει, ούτε αλλοιώνει το περιεχόμενο του πυρήνα τη στενή έννοια της σχέσης εργασίας με το δημόσιο, θα μπορούσαμε να δεχόμαστε το θετικό της πρόθεσης της εν λόγω πρότασης. Όμως ξανατονίζω πως η συζήτηση αυτή θα είχε νόημα μόνο μετά τις εκλογές.

Μόνο μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα θα ήταν θετική μία συζήτηση απαλλαγμένη από την εύλογη καχυποψία που δημιουργεί το ήδη προεκλογικό, όπως είπα, κλίμα.

Βέβαια, όπως συνήθως γίνεται όταν έρχονται νομοθετικές πρωτοβουλίες με τον τρόπο που έρχονται προκειμένου να εξυπηρετήσουν τις σκοπιμότητες στις οποίες αναφέρθηκα, αναδεικνύεται εκτός των άλλων και η απουσία συνολικού και ολοκληρωμένου σχεδιασμού για τη Δημόσια Διοίκηση.

Μια Κυβέρνηση που θέλει να βάλει μία τάξη όφειλε πριν προ-

χωρήσει στο εν λόγω σχέδιο νόμου να γνωρίζει ποιο είναι το δυναμικό που διαθέτει η Δημόσια Διοίκηση, πού και πώς το διαθέτει και αξιολογώντας και ιεραρχώντας τις ανάγκες, αλλά και αυτές που πρόσθετα θέλει να καλύψει, να προχωρήσει σε έναν σχεδιασμό, να δει τα κενά όπου υπάρχουν και αφού εξαντλήσει τις δυνατότητες για κάλυψή τους εκ των ενόντων, τότε να προχωρήσει στα επόμενα βήματα.

Εδώ συζητούμε ένα σχέδιο νόμου του οποίου η λογική θα ήθελε να ακολουθεί το άλλο που προφανώς θα έρθει να συζητηθεί σε κάποιο από τα επόμενα Τμήματα και αφορά βεβαίως τις μετατάξεις. Δεν είναι, όμως, η πρώτη φορά που προδίδεται η προχειρότητα με την οποία η Κυβέρνηση επιδιόχεται σε ασκήσεις χάρτου και αφορούν τη Δημόσια Διοίκηση. Όμως, οφείλουμε να καταδείξουμε ότι αυτά τα παράδοξα συνοδεύουν πάντοτε τον τρόπο της δουλειάς της.

Είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση έχει παραιτηθεί κάθε σοβαρής προσπάθειας να βάλει μία σειρά στη Δημόσια Διοίκηση και με ατελείς και πρόχειρες κινήσεις προσπαθεί να φιλοτεχνήσει ένα λαϊκό προφίλ ότι τάχα βρίσκει κοντά στον πολίτη και αφουγκράζεται τα καθημερινά του προβλήματα. Άλλωστε -ειρήσθω εν παρόδω- για το δυσκίνητο και γραφειοκρατικό δημόσιο τομέα διαμαρτύρονται και οι δημόσιοι υπάλληλοι. Μας έχει έρθει μία επιστολή από την ΑΔΕΔΥ, όπως σας είπα, η οποία αναφέρεται εκτενώς στα άλυτα προβλήματα του κλάδου.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, εκτός από τα άλυτα προβλήματα του δημόσιου τομέα έρχεται να προσθέσει ένα νέο κεφάλαιο που θα λειτουργεί υπό ιδιότυπες συνθήκες μέσα σε ένα διαφορετικό περιβάλλον υποχρεώσεων και δικαιωμάτων.

Θέλω να διευκρινίσω ότι διαβάζοντας την εισηγητική έκθεση -και σας καλώ να τη διαβάσετε και εσείς με προσοχή- προσωπικά έμεινα για λίγο στις πρώτες σειρές της πρώτης παραγράφου. Στην πρώτη κιόλας, λοιπόν, παράγραφο και σε μια προσπάθεια να αιτιολογηθεί η πρόταση, γίνεται λόγος για την «εξυπηρέτηση αναγκών που δεν θεωρούνταν έως τώρα παραδοσιακά αντικείμενα κρατικής μέριμνας». Στο σημείο αυτό αναρωτιέμαι το εξής: Εάν αναγνωρίζεται πλέον η ανάγκη να υπάρξει σ' αυτές τις νέες ανάγκες μία κρατική μέριμνα, υπό ποιες προϋποθέσεις αυτό, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπορούσε να αποτελέσει τη βάση για τη διατύπωση ενός αιτήματος πλήρους απασχόλησης σ' αυτές ακριβώς τις δράσεις;

Απαντήστε, για παράδειγμα, στο αίτημα των σχολικών φυλάκων. Οι σχολικοί φύλακες αυτό ακριβώς υποστηρίζουν. Λένε δηλαδή ότι καλύπτουν ανάγκες και θα έπρεπε να δρομολογηθεί η επίλυση του προβλήματός τους μέσα από το καθεστώς της πλήρους απασχόλησης. Πώς μπορεί, λοιπόν, κανείς με το επιχείρημα της ίδιας της εισηγητικής έκθεσης να απορρίψει μια τέτοια ενδεχόμενη απαίτηση για μια τέτοια προοπτική; Τι θα πούμε; Τι θα απαντήσουμε; Ότι αφού μέχρι τώρα οι συγκεκριμένες κοινωνικές ανάγκες δεν τύγχαναν κρατικής μέριμνας, θα καλυφθούν με το ζόρι μέσα από τη διέξοδο της μερικής απασχόλησης; Τότε, θα είναι σαν να ομολογούμε ότι και στο μέλλον καμία νέα κοινωνική ανάγκη δεν πρόκειται να καλυφθεί μέσα από το καθεστώς της πλήρους απασχόλησης και ότι το κράτος με «μπαλωμάτα» και με εργαζόμενους όμηρους και έρμια της θέσης τους, θα καλύπτει τα κενά που προκύπτουν. Τέτοια δογματικού χαρακτήρα θέση δεν μπορεί να βρει υποστηρικτές.

Γι' αυτό και εγώ θα περίμενα -και ίσως θα με έπειθε για τη σοβαρότητα της πρότασής σας- να δώ ότι προχωρείτε σε μία σαφή καταγραφή των υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα, ώστε να διαπιστώσουμε ποιες από αυτές, εξαιτίας συγκεκριμένων ιδιαιτεροτήτων, δύνανται να εξυπηρετηθούν μέσα από προγράμματα μερικής απασχόλησης και ποιες θα μπορούσαν, προκειμένου να καλυφθούν με επάρκεια και ορθότητα, να καλυφθούν μέσα από την πλήρη απασχόληση. Πρόκειται για μία λογική ερώτηση που ζητάει μία λογική απάντηση.

Αυτό θα προϋπέθετε, όπως σας είπα, κύριοι συνάδελφοι, ένα προηγούμενο συλλογικό συντονισμένο σχεδιασμό, που εν προκειμένω όμως δεν διαπιστώνεται.

Όλα αυτά, λοιπόν, δημιουργούν σκίες, παρεξηγήσεις, επιφυλάξεις και καχυποψία. Η προχειρότητα, η αποσπασματικότητα, σε συνδυασμό με το χρόνο -το timing, όπως λέμε- που επιλέ-

ξατε εμποδίζουν την ψήφιση αυτού του σχεδίου νόμου.

Τολμήστε, κύριε Υπουργέ –σας το είπαμε στην επιτροπή, το επαναλαμβάνουμε κι εδώ– να αποσυνδέσετε το σχέδιο νόμου από τις ερχόμενες εκλογές! Κάντε το και τότε είμαστε εδώ, για να το συζητήσουμε επί της ουσίας. Αν δεν το κάνετε και όσο δεν το κάνετε, δεν μπορούμε παρά να σας δηλώνουμε ότι η Νέα Δημοκρατία θα το καταψηφίσει επί της αρχής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέροντας): Το λόγο έχει ο κ. Τσιόγκας, εκ μέρους του Κ.Κ.Ε..

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο που ψήφισε η Κυβέρνηση στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή και φέρνει σήμερα στο Τμήμα έχει στόχο να εφαρμόσει τη μερική απασχόληση και στο δημόσιο, όπως ήδη άρχισε να την υλοποιεί και στον ιδιωτικό τομέα, με οδυνηρές συνέπειες για τους μερικά απασχολούμενους, αφού στους εργαζόμενους αυτούς δεν υπάρχει πλήρης και σταθερή εργασία, με πλήρη δικαιώματα.

Με την εφαρμογή της μερικής απασχόλησης στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα δημιουργούνται δύο και τρεις κατηγορίες εργαζομένων με διαφορετικά δικαιώματα και υποχρεώσεις. Από την άποψη αυτή, αυτό το νομοσχέδιο χτυπάει και τα δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων, αφού οι μερικά απασχολούμενοι μπορούν να χρησιμοποιούνται ως απεργοσπαστικός μηχανισμός, μιας και αυτοί οι εργαζόμενοι δεν θα έχουν εργοδότη το δημόσιο αλλά τον δουλέμπορο, ο οποίος θα τους νοικιάζει στο δημόσιο με συμβάσεις που καταργούν τα δικαιώματά τους.

Αυτό το νομοσχέδιο προσπαθεί να εξασφαλίσει εκλογική πελατεία για το κυβερνών κόμμα, αφού σε όλους αυτούς –ανακοίνωσαν ότι θα είναι σαράντα χιλιάδες σε πρώτη δόση– τα «παπαγαλάκια» πουλούν ελπίδα ότι μπορούν να γίνουν και μόνιμοι στο δημόσιο, ενώ στην πραγματικότητα δεν έχουν σχέση με το δημόσιο, αλλά θα είναι υπάλληλοι του ιδιωτικού γραφείου ευρέσεως εργασίας.

Οι προσλήψεις αυτών των εργαζομένων δεν θα γίνονται ούτε καν με το ν. 2190/ 1994. Θα χρησιμοποιηθούν ως εκλογική πελατεία με το καθεστώς της μερικής απασχόλησης, η οποία δεν θα ξεπερνά τις είκοσι ώρες την εβδομάδα. Μπορεί να είναι και έξι ώρες ή δύο μέρες την εβδομάδα, όπως είπε ο κύριος Υπουργός στη συζήτηση στην αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή. Με αυτό το καθεστώς εργασίας ο απασχολήσιμος θα γίνεται αντικείμενο άγριας εκμετάλλευσης.

Η Κυβέρνηση με την πολιτική της δημιούργησε τεράστια προβλήματα. Διόγκωσε την ανεργία. Τώρα, όμως, κάνει παιχνίδι με τους άνεργους πουλώντας τους ελπίδα. Εμπορεύεται το δικαίωμα της εργασίας με εκβιαστικούς και ταπεινωτικούς όρους σε βάρος των ανέργων, με την υποχρέωση να την ψηφίσουν στις επόμενες εκλογές.

Με τον απαράδεκτο όρο, όπως διατυπώνεται στο νομοσχέδιο, να γίνει ο άνεργος απασχολήσιμος, κανείς δεν θα ξέρει πότε και πόσο θα δουλεύει, με τι μισθό και αν θα έχει άλλα δικαιώματα. Ο μισθός δεν θα φθάνει να ζήσει ο ίδιος και η οικογένειά του. Μισό ένσημο, μισή ζωή και αβεβαιότητα. Δεν θα γνωρίζει αν και ποτέ θα πάρει σύνταξη, αφού δεν θα συγκεντρώνει τα απαραίτητα ένσημα.

Άλλωστε η Κυβέρνηση ξεκαθάρισε ότι αυτοί δεν θα γίνουν ποτέ μόνιμοι, αφού μαζί με τη Νέα Δημοκρατία ψήφισαν άρθρο στην τροποποίηση του Συντάγματος ότι κανένας έκτακτος δεν μπορεί να γίνει αορίστου χρόνου ούτε όποιος είναι αορίστου χρόνου δεν μπορεί να γίνει μόνιμος. Τώρα και οι δύο δείχνουν συμπάθεια στους άνεργους, ενώ και οι δυο εφαρμόζουν και στηρίζουν τη νεοφιλελεύθερη πολιτική.

Ταυτόχρονα, η Κυβέρνηση με τις προλήψεις μερικής απασχόλησης προσπαθεί να μειώσει την ανεργία.

Στο τέλος, για να κατεβάσουν ακόμη πιο χαμηλά την ανεργία, θα μοιράσουν τις θέσεις εργασίας σε δύο και τρεις άνεργους, που θα ανακυκλώνονται, θα μοιράζονται την εργασία, το μισθό, την άδεια, το επίδομα άδειας, το δώρο Χριστουγέννων και Πάσχα, τη σύνταξη, τη ζωή τους, τη μιζέρια τους, τη φτώχεια

τους.

Τέτοια πρόσφατα παραδείγματα έχουμε το τελευταίο διάστημα με τις χιλιάδες απολύσεις από δήμους και δημοτικές επιχειρήσεις εργαζομένων οι οποίοι προσλήφθηκαν με διάφορα προγράμματα, ακριβώς για να τους πάρουν την ψήφο όταν έγιναν εκλογές και τώρα, που δεν τους χρειάζονται, τους πετάνε στο δρόμο.

Βεβαίως, αυτή η τακτική με τους εποχιακούς αλλά και τους μερικώς απασχολούμενους δρα διαιρετικά για τους εργαζόμενους, τους βάζει σε αντιπαράθεση με τους μόνιμους, καλλιεργείται το κλίμα της αντίθεσης μεταξύ των μόνιμων με τα πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα και των μερικώς απασχολούμενων με κάποια μόνο ή χωρίς καθόλου δικαιώματα.

Φυσικά πρέπει να πούμε ότι αυτός ο τομέας των μερικώς απασχολούμενων θα χρησιμοποιηθεί, όπως είπα και πριν, όταν χρειαστεί και ως απεργοσπαστικός μηχανισμός, ως όχημα για να ανοίξουν οι πόρτες στην πλήρη ιδιωτικοποίηση και στο δημόσιο, στη σύνδεση του μισθού με τη λεγόμενη παραγωγικότητα, στην αξιολόγηση, στη χειραγώγηση και των δημοσίων υπαλλήλων. Και βεβαίως θα τους χρησιμοποιήσουν και ως «Δούρειο Ίππο» για την κατακτημένη με πολλούς αγώνες μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Γιατί κάθε φορά που κάποιος θα βγαίνει στη σύνταξη, δεν θα αναπληρώνεται και δεν θα καλύπτεται από άλλον δημόσιο υπάλληλο, αλλά από δύο και τρεις μερικώς απασχολούμενους. Έτσι, η Κυβέρνηση με ένα συμπάρο στοχεύει σε πολλά τρυγόνια και σε μικροκομματικά και πολιτικά συμφέροντα για το δικό της καλό.

Φυσικά έχει σαν στόχο και γενικότερες αλλαγές και ανατροπές, κοινωνικοοικονομικές διαρθρώσεις, έτσι όπως τις επιτάσσει το κεφάλαιο στη χώρα μας, για το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και το πέρασμά της στον έλεγχο του ιδιωτικού τομέα.

Εξάλλου πρέπει να πούμε ότι η κατεύθυνση στην οποία κινούνται είναι οι άξονες της Συνθήκης του Μάαστριχτ, που ψήφισαν μαζί ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία και Συνασπισμός, δηλαδή η ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων, προϊόντων, υπηρεσιών και ανθρώπινου δυναμικού. Βεβαίως πρέπει να πούμε ότι προσμένουν από αυτήν τη μερική απασχόληση γρήγορα αποτελέσματα. Και θέλουν όχι απλά διεκπεραιωτικά αλλά ενεργητικά, με πρωτοβουλία στην πρόθεση των δήθεν μονοδρόμων του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του κεφαλαίου γενικότερα, μια Δημόσια Διοίκηση με μεγαλύτερη και εντονότερη την κοινωνική διαστρωμάτωση. Θέλουν μια Δημόσια Διοίκηση με διαφορετικές κατηγορίες εργαζομένων, οι οποίες θα διασπούν την ενότητά τους στην κοινή διεκδίκηση του συνόλου του υπαλληλικού κινήματος.

Η Κυβέρνηση, βεβαίως, και η Νέα Δημοκρατία ανταλλάσσουν άσφαιρα πυρά για το τι δημόσιο θέλει ο ένας και τι δημόσιο θέλει ο άλλος. Πάντως ο κοινωνικός δημόσιος τομέας απαξιώνεται, ενώ ταυτόχρονα ενισχύεται ο δημόσιος κατασταλτικός μηχανισμός, ένας μηχανισμός ο οποίος έχει σαν στόχο να αντιμετωπίσει τα λαϊκά κινήματα, τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων.

Γι' αυτό έχουμε διάφορες προπαγανδιστικού τύπου εξαγγελίες, που προσπαθούν να πείσουν, απ' την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, ότι με τις προτάσεις της θα παταχθεί η γραφειοκρατία, ο παραγοντισμός, η αναξιοκρατία, το ρουσφέτι, η αναποτελεσματικότητα, όλα δηλαδή αυτά που δημιούργησαν οι ίδιοι μαζί με το ΠΑΣΟΚ. Και λένε ότι με αυτήν την πολιτική δήθεν θα επιβραβεύουν τους ικανούς και τους εργατικούς.

Εμείς ως κόμμα υποστηρίζουμε ότι δεν επιτρέπεται από την πλευρά των εργαζομένων να υπάρχει καμία αυταπάτη, γιατί τα μέτρα της Κυβέρνησης αλλά και οι θέσεις της Νέας Δημοκρατίας για τη λεγόμενη επανίδρυση του κράτους έχουν τον ίδιο στόχο:

Θέλουν μία Δημόσια Διοίκηση να λειτουργεί αποκλειστικά για τα συμφέροντα του ντόπιου και του ξένου κεφαλαίου.

Με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου θέλουν να καταστήσουν το κράτος και τη Δημόσια Διοίκηση πιο φοροεισπρακτικούς, πιο ανταρχικούς, πιο αντιλαϊκούς, πιο εχθρικούς για τους εργαζόμενους, αν θέλετε, και για τους αγρότες και για τους επαγγελματίες μικροεπιχειρηματίες.

Θέλουν πιο αυταρχικά και πιο εχθρικά για τη συντριπτική πλειοψηφία των δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίοι και μέσω αυτών των νέων μέτρων θα δουλεύουν όλο και περισσότεροι με ελαστικές μορφές απασχόλησης και φυσικά ο μισθός και η ανάδειξη τους θα εξαρτάται από την υπακοή τους, την πιστή εφαρμογή των αντιλαϊκών αποφάσεων και κατευθύνσεων με τη δαμόκλειο σπάθη της μετάταξης ή της στασιμότητας στην εξέλιξή τους, η οποία θα κρέμεται πάνω από τα κεφάλια τους. Και φυσικά με το νέο ασφαλιστικό που θέλουν να περάσουν, θα αυξήσουν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης ακόμη περισσότερο από τα εξήντα πέντε, που μας πήγαν με το ν.3029/2002.

Και βεβαίως για όλα αυτά τα ζητήματα, που έχουν σχέση με τη Δημόσια Διοίκηση που θέλουν, θέλουν να έχουν ένα κράτος το οποίο θα συνεχίσει να είναι γραφειοκρατικό, παραγοντιστικό και κομματικό. Αυτά βέβαια υπάρχουν και είναι συνώνυμα με την πολιτική και με τις επιδιώξεις και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και ταλαιπωρούν βάνουσα τους εργαζόμενους και τον ελληνικό λαό.

Το κύριο χαρακτηριστικό του κράτους και της Δημόσιας Διοίκησης ήταν και είναι ο ταξικός τους χαρακτήρας, ο μονόπλευρα φοροεισπρακτικός, ο μονόπλευρα αυταρχικός, ο μονόπλευρα κατασταλτικός, μηχανισμός εξυπηρέτησης των συμφερόντων του κεφαλαίου, μηχανισμός ιδεολογικής και πολιτικής χειραγώγησης του λαού και των κινημάτων. Σε καμία περίπτωση βέβαια δεν θα μπορούσε να ισχύσει καμία ουδετερότητα για το κράτος στο οποίο ζούμε.

Το τι κράτος έχουμε και ποιον τελικά εξυπηρετεί εξαρτάται από το σε ποια χέρια βρίσκεται η πολιτική εξουσία. Αν το κράτος δεν ελέγχεται από μία λαϊκή εξουσία, θα είναι στην υπηρεσία των λίγων και θα τσαλαπατά τα δικαιώματα των πολλών, θα καταπιέζει τους πολλούς.

Γι' αυτό σήμερα στην ημερήσια διάταξη των εργαζομένων και του κινήματος της εργατικής τάξης μπαίνουν πολύ συγκεκριμένα ζητήματα.

Εμείς καλούμε τους εργαζόμενους, που πλήττονται από αυτές τις πολιτικές, σε αντίσταση ενάντια σ' αυτήν την πολιτική στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους, στην απόσπαση νέων κατακτήσεων, στην αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων σε συνδικαλιστικό επίπεδο υπέρ των ταξικών συνδικάτων του ΠΑΜΕ και βεβαίως πλήρη εγκατάλειψη των πολιτικών, αλλά και γύρισμα της πλάτης στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία.

Θέλουμε επίσης να πούμε ότι, όπως αναφέρθηκε και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, σ' αυτούς τους τομείς και με αυτές τις προσλήψεις θα έχουμε την πρόκληση μερικώς απασχολούμενων για τη φύλαξη σχολικών κτιρίων. Σήμερα στη φύλαξη σχολικών κτιρίων απασχολούνται πάνω από τρεις χιλιάδες σχολικοί φύλακες σε όλη τη χώρα με οκτάωρη απασχόληση, οι οποίοι προσλήφθηκαν μέσα από διάφορα προγράμματα και οι οποίοι έχουν έναν σκέτο ξερό μισθό, χωρίς να δικαιούνται ούτε δώρο Πάσχα ούτε δώρο Χριστουγέννων ούτε άδεια ούτε επίδομα άδειας ούτε αποζημίωση, αν αύριο τους πετάξουν στο δρόμο, ούτε ταμείο ανεργίας ούτε παροχές της Εργατικής Εστίας, όπως κοινωνικό τουρισμό, βιβλία, θέατρα κλπ. Είναι απαράδεκτα αυτά τα καθεστώτα που εισάγετε στις εργασιακές σχέσεις στη φύλαξη των σχολείων με ανθρώπους, οι οποίοι απέδειξαν πραγματικά ότι προσφέρουν, ότι βελτίωσαν την εικόνα στο σχολείο. Και βεβαίως τώρα με αυτό το νομοσχέδιο θέλετε να τους οδηγήσετε στη μερική απασχόληση, να δουλεύουν το πολύ έως είκοσι ώρες την εβδομάδα -και αν τώρα παίρνουν 200.000 δραχμές το μήνα, χωρίς αυτά που είπα πριν, αύριο που θα τους απολύσετε και θα τους βάλετε μέσα σ' αυτό το πρόγραμμα θα παίρνουν 100.000 και 120.000 δραχμές το μήνα και δεν θα πάρουν και ποτέ σύνταξη, γιατί τα ένοσημα δεν θα τους φτάσουν ποτέ, γιατί είναι και σε μια ηλικία, γιατί και όλα αυτά τα χρόνια που δουλεύουν με αυτό το καθεστώς είναι χωρίς ένοσημα και χωρίς ασφάλεια των ιδίων και των οικογενειών τους- για να συνεχίσετε την πολιτική σας, να τους έχετε ομήρους για τις εκλογές, θέλοντας να τους οδηγήσετε ως πρόβατα στο σφαγείο, θέλοντας να τους υπαγορεύετε την ψήφο και αν θέλετε να περάσετε την αντίληψη και στους ίδιους να δεχθούν μοιρολατρικά να μοιράσουν μια θέση εργασίας δύο άτομα.

Κύριε Υπουργέ, θέλουμε να απαντήσετε -σας το θέσαμε και στην επιτροπή- ευθέως, διότι στα θεωρεία υπάρχουν τέτοιοι εργαζόμενοι που παρακολουθούν τη σημερινή συνεδρίαση. Θα τους κρατήσετε ή θα τους απολύσετε; Θα μετατρέψετε την εργασιακή τους σχέση σε εργασία με πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα ή θα τους πετάξετε στο δρόμο, αφού τους έχετε στύψει σαν λεμονόκουπες;

Η φύλαξη των σχολείων, μαζί με άλλα παρόμοια προγράμματα, αποτελεί μηχανισμό χειραγώγησης των συνειδήσεων αυτών των εργαζομένων. Είναι ένας μηχανισμός εξάπλωσης των ευέλκτων μορφών απασχόλησης με όλα αυτά τα προγράμματα που βρίσκονται σε εξέλιξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βεβαίως τώρα κάνετε ένα βήμα περισσότερο. Τα δίνετε σε ιδιωτικές εταιρείες, τα δίνετε σε δουλεμπόρους για να τους νοικιάζουν -φανταστείτε πού έχετε οδηγήσει την εργατική τάξη- να τους νοικιάζει ο ένας δουλεμπόρος σε έναν άλλον ή να τους νοικιάζει όπου θέλει αυτός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Τελειώσατε, κύριε Τσιόγκα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε. Τα υπόλοιπα θα τα πω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς.

Η κ. Ξηροτύρη έχει το λόγο εκ μέρους του Συνασπισμού της Αριστεράς, των Κινήματων και της Οικολογίας.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι ένα νομοσχέδιο καθαρά προεκλογικό, πρόχειρο, αποσπασματικό και εντελώς άδικο, σε αναντιστοιχία με τις ανάγκες και τα προβλήματα του λαού μας, όσον αφορά το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας, το οποίο αντιμετωπίζει, την ποιότητα της απασχόλησης, την αμοιβή και την ασφάλιση της εργασίας του.

Η ανεργία στην Ελλάδα παραμένει υψηλή. Μία μικρή μείωση που σημειώνεται είναι πλασματική, πρόσκαιρη και αφορά μόνο το λεκανοπέδιο της Αττικής. Στην υπόλοιπη Ελλάδα η ανεργία αυξάνεται. Δεν δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας και αυτές που δημιουργούνται -και μερικές φορές προστίθενται σαν να είναι μείωση της ανεργίας- είναι γιατί μειώνεται το εργατικό δυναμικό.

Τελικά, στη βόρειο Ελλάδα έχουν χαθεί, από το 1998 μέχρι σήμερα, σαράντα πέντε χιλιάδες θέσεις εργασίας, παρ' όλο που η χώρα μας έχει εισπράξει χρήματα δύο Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης και βρίσκεται στο μέσο του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, παρ' όλο που έχει το χαρακτηριστικό που δεν έχει καμία άλλη χώρα, να αυξάνεται δηλαδή το ΑΕΠ και να επιφέρει γι' αυτό η Κυβέρνηση, ενώ από την άλλη πλευρά η ανεργία και τα προβλήματα της απασχόλησης να παραμένουν αμείλιετα.

Εδώ αντί να αναζητούμε λύσεις, να συζητάμε γιατί μέχρι τώρα δεν αξιοποιήσαμε τους σημαντικούς πόρους από την Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί δεν αξιοποιήσαμε τις θυσίες που έχει κάνει ο ελληνικός λαός -και τον οποίο καλείτε μέχρι σήμερα να συνεχίσει να κάνει, για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε αυτό το μεγάλο πρόβλημα, της ανεργίας- ερχόμαστε με το πρόγραμμα αυτό και με το δεύτερο πρόγραμμα -τη μεγάλη δηλαδή αδυναμία που έχει το ελληνικό κράτος να καλύψει την κοινωνική φροντίδα και τις υπόλοιπες κοινωνικές ανάγκες των πολιτών- να φέρουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο με μερική απασχόληση καλύπτει την κοινωνική φροντίδα. Τώρα, αν αυτό είναι πολιτική ή αν δεν είναι ένας πολιτικός ευφημισμός ή κάτι άλλο, εσείς θα μας το πείτε στην ομιλία σας.

Εμείς λέμε ότι τα μεγάλα προβλήματα της ανεργίας δεν αντιμετωπίζονται έτσι. Όταν το μεγαλύτερο ποσοστό της ανεργίας παρατηρείται σήμερα στους νέους και μάλιστα στους νέους που είναι απόφοιτοι των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, όταν εξίσου μεγάλο ποσοστό της ανεργίας παρατηρείται στις γυναίκες και όταν επίσης αυτοί που έχουν χάσει την εργασιακή τους περιέργεια πλέον στη δυσμενέστερη θέση γιατί δεν μπορούν να συμπληρώσουν ούτε το συνταξιοδοτικό τους δικαίωμα, είναι

δυνατόν να τα αντιμετωπίσουμε όλα αυτά με ημίμετρα; Δηλαδή, με τη μερική απασχόληση σε αυτούς τους τομείς και όχι μέσω του δημόσιου τομέα προσλήψεων, αλλά μέσω ασαφών διατάξεων περί του ποιοι είναι αυτοί οι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα κλπ. φορείς που θα προσλάβουν τους άνεργους νέους, γυναίκες, είναι δυνατόν να αντιμετωπίσουμε το χρόνιο και διαρθρωτικό πρόβλημα της απασχόλησης;

Τι κάνει τελικά αυτό το νομοσχέδιο; Προσπαθεί με το πρόγραμμα της ανάγκης μείωσης της ανεργίας να απορρυθμίσει τελικά για μας το κοινωνικό κράτος και όχι να το αναβαθμίσει και από την άλλη πλευρά θα έλεγα επίσης να υποβαθμίσει αντί να βοηθήσει την κοινωνία των πολιτών και τους φορείς τους να συμμετάσχουν και αυτοί στα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα του τόπου. Φοβούμαστε ότι με αυτό το νομοσχέδιο προωθούνται πολιτικές που στο επίκεντρό τους έχουν την ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών υπηρεσιών και την παροχή τους από ιδιώτες. Πολιτικές που βέβαια επιλέγονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση όπου με το πρόγραμμα της γραφειοκρατίας και ακαμψίας του κράτους μετακυλίνουν την ευθύνη άσκησης κοινωνικών προνομιακών υπηρεσιών εκτός του δημόσιου τομέα ευθύνης.

Οι επιπτώσεις αυτές όμως των πολιτικών για τους εργαζόμενους, το κόστος και την ποιότητα ζωής τους και εντέλει την κοινωνική συνοχή είναι δυσμενέστερες, ενώ παράλληλα δεν παρατηρείται καμία ουσιαστική βελτίωση των παρεχόμενων αυτών κοινωνικών υπηρεσιών.

Είναι γεγονός ότι στην Ευρώπη την τελευταία δεκαετία έχει ανοίξει το μεγάλο θέμα της κοινωνικής οικονομίας και το βασικό ρόλο που μπορούν να παίξουν σε αυτόν τον τρίτο, λεγόμενο, τομέα οι μη κερδοσκοπικοί χαρακτήρα φορείς, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι συνεταιριστικές οργανώσεις, τα ιδρύματα κ.α.

Εδώ όμως, θα μπορούσε να υπάρξει ένας προβληματισμός για δύο βασικές προσεγγίσεις. Η μία είναι εντελώς αρνητική: ότι δηλαδή όλα αυτά είναι διαρθρωτικές, σκόπιμες και πρόσκαιρες, επεμβάσεις προκειμένου να καλυφθούν πολλά αδιέξοδα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, κυρίως στους τομείς του κοινωνικού κράτους που εκεί δημιουργούνται και τα μεγαλύτερα προβλήματα, όπως και στους τομείς της προστασίας του περιβάλλοντος που πάλι οι ανταγωνισμοί δημιουργούν εκεί τα μεγαλύτερα προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Από την άλλη πλευρά, θα μπορούσε να υπάρχει και μία φιλική, θα έλεγα, προσέγγιση όλης αυτής της κινητικότητας που υπάρχει στην κοινωνία των πολιτών και στις οργανώσεις τους να συμβάλουν στην επίλυση κοινωνικών προβλημάτων, προβλημάτων προστασίας του περιβάλλοντος.

Όμως το νομοσχέδιο ούτε στην εισηγητική του έκθεση εισάγει ένα με τέτοιο προβληματισμό. Έτσι κάνει και ένα τρίτο κακό. Αφυδατώνει κάθε τέτοια προσπάθεια συζήτησης, αναγκαία για την κοινωνία μας και για την ίδια την πολιτική. Δηλαδή, πέρα από κυβερνητικές σκοπιμότητες, πέρα από κρατικοδίαιτες διατάξεις, πέρα από τον εναγκαλισμό και τη μη αναγνώριση της αυτονομίας αυτών των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, πώς θα μπορέσουμε πραγματικά και ουσιαστικά να εντάξουμε την προσφορά τους στην κοινωνία μας. Αυτό δεν το κάνει το νομοσχέδιο. Δεν το απασχολεί αυτό το ζήτημα, γιατί έχει μία άλλη αντίληψη εντελώς πελατειακής σχέσης με αυτούς τους φορείς της κοινωνίας των πολιτών.

Εμείς έχουμε μία εντελώς διαφορετική αντίληψη. Μία αντίληψη για μία αλληλέγγυα οικονομία, μία οικονομία ενταγμένη στην κοινωνία που εξυπηρετεί τις πραγματικές της ανάγκες με κύριο χαρακτηριστικό την εξυπηρέτηση του συλλογικού συμφέροντος χωρίς την επιδίωξη του κέρδους. Δεν θεωρούμε ότι σε καμία περίπτωση –και ούτε έχουν αυτήν την πρόθεση– οι οργανώσεις των πολιτών θα καλύψουν τον κοινωνικό μανδύα ή το πρασίνισμα του καπιταλισμού. Αλλά έχουν μία άλλη στρατηγική που επιχειρεί να στρέψει τον προσανατολισμό της αγοράς προς την αποκαλούμενη κοινωνική οικονομία με τους συνεταιρισμούς, με τα μικρά και μεσαία μεγέθη των επιχειρήσεων, με τον έλεγχο της αγοράς.

Το νομοσχέδιο δεν ασχολείται με αυτά τα θέματα, δεν προβληματίζεται. Αλλά έχει σκοπό τελικά να προωθήσει την ημιαπασχόληση, τη μερική απασχόληση στην ελληνική κοινωνία.

Διακρίνεται το νομοσχέδιο αυτό για την προώθηση πολιτικών μέσω της προώθησης της ημιαπασχόλησης και της εκ περιτροπής απασχόλησης με τη δημιουργία εργαζομένων δύο ταχυτήτων, πολιτικές που υπηρετούν το κυβερνητικό δόγμα για την αντιμετώπιση της ανεργίας.

Τα τελευταία χρόνια είχαμε μια έξαρση της γενικευμένης εφαρμογής ελαστικών και υποβαθμισμένων μορφών απασχόλησης, με αποτέλεσμα να μη δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας, αλλά να μοιράζονται οι υπάρχουσες. Αυτήν την πολιτική έρχεται να υπηρετήσει το νομοσχέδιο αυτό. Εμείς επανειλημμένα έχουμε επισημάνει ότι η διεύρυνση της μερικής απασχόλησης και των ελαστικοτήτων δεν θα μειώσει την ανεργία αλλά θα συμβάλει στο μοίρασμα της μιας θέσης εργασίας σε δύο ανέργους, θα βοηθήσει την υποαπασχόληση και τη φτώχεια στη χώρα μας, τη φτώχεια που με τη μέτρηση που γίνεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η μεγαλύτερη από τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πλειονότητα των δράσεων που αναφέρονται σε αυτό το σχέδιο νόμου δεν είναι εποχιακού χαρακτήρα αλλά μόνιμου χαρακτήρα και εμείς αναρωτιόμαστε προς τι η μερική και όχι η μόνιμη απασχόληση. Είναι προφανές ότι οι κοινωνικού χαρακτήρα υπηρεσίες που θα παρέχονται δεν είναι εποχιακές και δεν δικαιολογείται έτσι η προτεινόμενη σύμβαση ορισμένου χρόνου με είκοσι τέσσερις μήνες μέγιστη διάρκεια μερικής απασχόλησης που υιοθετεί το νομοσχέδιο. Εάν αναρωτηθούμε για το λόγο που υιοθετείται η συγκεκριμένη μορφή εργασιακής σχέσης θα βγάλουμε το συμπέρασμα ότι γίνεται για να έχουμε εργαζόμενους με όσο το δυνατόν λιγότερα δικαιώματα. Η άποψη αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι η σύμβαση αυτή θα μπορεί να ανανεώνεται υπό τις ίδιες ακριβώς συνθήκες, δηλαδή ο ίδιος ο εργαζόμενος μετά από τη λήξη της πρώτης σύμβασης να προχωρά στην εκ νέου σύμβαση της ίδιας σύμβασης κάτι που βέβαια αποτελεί καταστρατήγηση του εργατικού δικαίου σε ό,τι αφορά τις συμβάσεις αορίστου χρόνου.

Το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ ομόφωνα απορρίπτει την εισαγωγή της μερικής απασχόλησης στο δημόσιο τομέα χαρακτηρίζοντάς με το κείμενο που την μερική απασχόληση ως αντεργατικό θεσμό που αποτελεί την πιο βάρβαρη επίθεση στις εργασιακές σχέσεις.

Από την άλλη πλευρά διερωτάται κανείς διασφαλίζει το νομοσχέδιο αυτό με σαφήνεια την εξεύρεση των πόρων για να εγγυηθεί ότι έστω και με αυτή τη μορφή θα υπάρξει αυτή η κοινωνική φροντίδα; Δεν υπάρχει αυτή η διασφάλιση. Δεν φαίνεται από πού θα εξευρεθούν οι αναγκαίοι πόροι ή αν υπάρχουν ή από πού θα προστεθούν.

Μετά απ' αυτές τις βασικές παρατηρήσεις το ερώτημα που παραμένει για μας είναι: αντιμετωπίζει το νομοσχέδιο αυτό τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες αλλά και τις προκλήσεις της εποχής ή παραμένει πιστό στην παράδοση συγκεντρωτικής πελατειακής διαχείρισης και δεν αναγνωρίζει την αυτονομία της κοινωνίας, αλλά επιμένει στον κρατικοδίαιτο χαρακτήρα των οργανώσεων της κοινωνίας, ενώ παράλληλα προσπαθεί να αποδυναμώσει το κοινωνικό κράτος, να απορρυθμίσει τις σχέσεις εργασίας και παράλληλα να συντηρήσει και μάλιστα σε προεκλογική περίοδο τις πελατειακές σχέσεις.

Τι έκανε στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές το ΠΑΣΟΚ; Υποσχέθηκε ότι αυτή η τετραετία θα είναι η τετραετία του κοινωνικού κράτους και της αντιμετώπισης της ανεργίας. Οι ασκούμενες νεοφιλελεύθερες πολιτικές, όμως, δείχνουν ότι η τετραετία αντί να είναι η τετραετία του κοινωνικού κράτους, είναι η τετραετία της κατεδάφισης των ισχυρών δομών του στην Ελλάδα, η τετραετία της ιδιωτικοποίησης και αυτών ακόμη των κοινωνικών υπηρεσιών και η τετραετία προώθησης της ημιαπασχόλησης, της εκ περιτροπής απασχόλησης ως αντίμετρα στην αύξηση της ανεργίας.

Οι προτεινόμενες στο νομοσχέδιο υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα σαφώς και είναι αναγκαίες από τη σημερινή πραγματικότητα. Ο τρόπος, όμως, με τον οποίο τις χειρίζεται η

Κυβέρνηση, το μόνο πράγμα το οποίο εξυπηρετούν είναι η προώθηση της ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών αυτών.

Ας αναφερθούμε στα προγράμματα για την παροχή κοινωνικής φροντίδας στο σπίτι. Είναι χαρακτηριστικές οι αλληπαλλήλες παλινωδίες της Κυβέρνησης, η οποία ξεκίνησε το 1998 με την παροχή αυτών των προγραμμάτων από τους δήμους, προχώρησε πρόσφατα στην ψήφιση νόμου για την κοινωνική φροντίδα –όπου αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο της παροχής τέτοιων υπηρεσιών και από ιδιώτες και έρχεται σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο να νομοθετήσει ότι η αρμοδιότητα αυτή ανήκει μεν στο δημόσιο, δηλαδή στους δήμους και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, όμως αυτοί θα αναθέτουν την παροχή των υπηρεσιών αυτών σε ιδιωτικές εταιρείες. Μάλιστα, θα τους αναθέτουν και το βασικότερο ρόλο, να κάνουν δηλαδή τις προσλήψεις αυτές οι εταιρείες και όχι η τοπική αυτοδιοίκηση και οι δημόσιες υπηρεσίες.

Αυτό είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό πρόβλημα. Οι υπηρεσίες που περιγράφονται σε αυτό το νομοσχέδιο, από τη φύλαξη των σχολείων μέχρι την κοινωνική φροντίδα και τα θέματα προστασίας του περιβάλλοντος, δεν είναι δυνατόν να ασκούνται από άλλους, πλην από το δημόσιο και την τοπική αυτοδιοίκηση. Πολύ περισσότερο, δεν είναι δυνατόν να μεταφέρονται σε μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα οργανώσεις, για τις οποίες τελικά δεν υπάρχει κανένα, μα κανένα κριτήριο στο νομοσχέδιο –παρά τις επίμονες ερωτήσεις μας και στην αρμόδια επιτροπή– σχετικά με το ποια κριτήρια και προϋποθέσεις θα πληρούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Θα ζητείται καμία προηγούμενη εμπειρία, κάποιοι πριν την ψήφιση του νομοσχεδίου χρόνος λειτουργίας αυτών των φορέων; Θα ζητείται η γνώση σε σχέση με το αντικείμενο και στοιχεία εμπειρίας σε σχέση με το αντικείμενο που θα έρθουν να αντιμετωπίσουν; Ή τελικά αυτές θα κατασκευαστούν και θα δημιουργηθούν μετά την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, για να αποτελέσουν τελικά το όχημα της Κυβέρνησης, προκειμένου να κάνει αυτές τις προσλήψεις «από το παράθυρο», εκτός ΑΣΕΠ –εκτός διαδικασιών του δημόσιου τομέα– και να εισάγει μέσω αυτών των φορέων και των οργανώσεων την ημιαπασχόληση, τη μερική απασχόληση και τελικά τις πελατειακές σχέσεις των ανέργων πολιτών που βρίσκονται πραγματικά σε μεγάλα αδιέξοδα αυτήν τη στιγμή με την Κυβέρνηση;

Νομίζω, λοιπόν, ότι δεν μπορούμε να προχωρήσουμε έτσι. Αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να αποσυρθεί. Αυτούς τους πόρους που εσείς προσδοκάτε να έχετε– δεν μας τους λένε επακριβώς– για να καλύψετε τις ανάγκες αυτού του νομοσχεδίου που φέρνετε, μπορείτε να τους δώσετε στην τοπική αυτοδιοίκηση ή στις αρμόδιες υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα, οι οποίες μπορούν, παρ' όλα τα προβλήματα τα οποία έχουν, να κάνουν αυτές τις προσλήψεις μέσα από τις κανονικές διαδικασίες και ας χρησιμοποιήσουν την τεχνογνωσία, την ευαισθησία, την αυτοθυσία των μη κυβερνητικών οργανώσεων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ως ένα στοιχείο στήριξης σε αυτήν τους την προσπάθεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο είναι μια θετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης για τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης μέσα από την παροχή υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα.

Η παροχή κοινωνικών υπηρεσιών αναμφισβήτητα δημιουργεί νέες δυνατότητες για την αύξηση της απασχόλησης.

Ο κοινωνικός τομέας –και αυτό δεν είναι καινοφανής άποψη της Κυβέρνησης, αλλά είναι γνωστό σε όλον τον κόσμο και έχουν ασχοληθεί πολιτικοί και κοινωνιολόγοι με αυτό– δίνει μία εναλλακτική πρόταση για την απασχόληση στις μέρες μας, στο σύγχρονο κόσμο της παγκοσμιοποίησης, σε σχέση με δραστηριότητες παραδοσιακών μορφών. Τι εννοώ ως παραδοσιακές μορφές; Αναφέρομαι είτε στο κράτος είτε στον ιδιωτικό τομέα.

Όλα αυτά τα λέω, για να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους. Γιατί υπάρχουν σήμερα νέα δεδομένα, γιατί έχουν δημιουργηθεί νέες κοινωνικές ανάγκες, που δεν θεωρούντο παραδοσιακά ότι είναι στην ευθύνη της μέριμνας της πολιτείας.

Άκουσα με προσοχή τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τους αγορητές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του Συνασπισμού.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω ότι οι ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου δεν φιλοδοξούν να λύσουν το θέμα της ανεργίας. Για όνομα του Θεού! Δεν μπορεί επίσης να θεωρηθεί ότι το νομοσχέδιο είναι ένα προεκλογικό πυροτέχνημα και ότι αναζητεί το νομοσχέδιο εκλογική πελατεία. Έτσι επιφανειακά θα κρίνουμε τα πράγματα στο σημερινό κόσμο;

Άκουσα τον αξιότιμο εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να λέει ότι «θα συζητήσουμε και γι' αυτό μετά τις εκλογές», όπως επίσης λέει η Νέα Δημοκρατία ότι «για τον εκλογικό νόμο θα συζητήσουμε μετά τις εκλογές, γιατί τώρα είναι προεκλογική περίοδος». Δηλαδή, ενώ διαπιστώνουμε από κοινού την ανάγκη, τα υπαρκτά προβλήματα ανέργων και ιδιαίτερα ανθρώπων των ευπαθών ομάδων, που δεν είναι εύκολο να προσληφθούν με πλήρη απασχόληση, παρ' όλα αυτά λέμε ότι θα το συζητήσουμε και αυτό μετά τις εκλογές.

Προχθές ο εκπρόσωπός σας είπε ότι δεν «έχουμε το θεό μας στο ΠΑΣΟΚ». Αν εννοείτε ότι δεν έχουμε το δικό σας θεό, τον Ιανό, με τα δύο πρόσωπα, γιατί έτσι διπρόσωποι παρουσιάζεστε στις θέσεις σας τότε πραγματικά δεν πιστεύουμε σε αυτόν το θεό.

Διαλέξετε τι θέλετε. Είναι ανάγκη να μη χάσουμε ούτε μία ώρα, είναι ανάγκη να μην αφήσουμε αναξιοποίητο κανένα νέο μέτρο ή εργαλείο πολιτικής και καμία δυνατότητα, για να προστατέψουμε ανθρώπους οι οποίοι κινδυνεύουν σήμερα από τον αποκλεισμό και τη φτώχεια. Ναι ή όχι; Με τις σκιαμαχίες μας και την προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων μέσα και έξω από την Αίθουσα –εννοώ τις σκιαμαχίες των πολιτικών κομμάτων– θα στερούμε ή καθυστερούμε, έστω και από έναν άνεργο, μία νέα δυνατότητα που μπορούμε να του δημιουργήσουμε;

Πού ακούστηκε αυτή η λογική για το τέλος της θητείας, ότι εννιά μήνες μέχρι τη λήξη της θητείας η Κυβέρνηση θα πρέπει να είναι υπερασπιστική; Αυτό είναι συνταγματική, πολιτική, ηθική λογική; Σας παρακαλώ πολύ να συνέλθετε.

Θέλετε να σας πω τι προτείνει εδώ η Κυβέρνηση και πώς το αντιλαμβάνομαι εγώ; Είναι ένα πρόσθετο μέτρο στο πλέγμα δράσεων, για να προστατέψουμε κάποιους ανθρώπους. Δεν ανακαλύπτουμε τον τροχό. Πρόκειται για δράσεις που εφαρμόζονται στην Ευρώπη και αλλού.

Κύριε συνάδελφε, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας θα σας πρότεινα, μια και είστε νεότερος, να διαβάσετε το βιβλίο του RIFKIN «Το τέλος της εργασίας, το μέλλον της εργασίας».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό το βιβλίο έχει γραφτεί εδώ και πέντε χρόνια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Είναι γραμμένο εδώ και δέκα χρόνια.

Η Ελλάδα και η Ευρώπη αντιμετωπίζουν δυναμικά ως «ανοιχτή πληγή» την ανεργία, γιατί δημιουργούνται, μέσα και πέρα από την ανεργία, νέοι κίνδυνοι φτώχειας και αποκλεισμού, κυρίως σε ευπαθείς ομάδες.

Δυστυχώς η ανεργία σήμερα στον κόσμο με την παγκοσμιοποιημένη οικονομία δεν είναι ένα απλό συγκυριακό φαινόμενο, όπως ήταν, ούτε είναι διαρθρωτικό φαινόμενο κλασικού τύπου, που μπορούσες να αντιμετωπίσεις με κάποιες διαρθρωτικές αλλαγές στις πολιτικές σε σχέση με τους τομείς δραστηριότητας. Η ανεργία είναι και τείνει να γίνει ένα μονιμότερο πρόβλημα, που έχει σχέση με τις παγκόσμιες εξελίξεις στην οικονομία και στην τεχνολογία.

Μπορούμε να λέμε ότι θέλουμε ή να έχουμε οποιαδήποτε άποψη για την παγκοσμιοποίηση, αλλά δεν μπορούμε να αρνηθούμε ότι είναι ένα γεγονός και ότι σήμερα ο κοινωνικοοικονομικός φλοιός της γης διαμορφώνεται σε «τεκτονικές πλάκες» που συγκρούονται πάνω στο καυτό μάγμα της τεχνολογίας.

Και αν η πολιτική με τις αποχρώσεις τους, με τις προτάσεις της, δεν έρθει να απαντήσει σε αυτό, αλλά κλείσει τα μάτια,

τότε απλά στρουθοκαμηλίζει. Δεν πρέπει απλά να λέμε ότι είναι στα θεωρεία συμπολίτες μας που έχουν δικαιολογημένα αιτήματα και απαιτήσεις και πως πρέπει να τους καλύψουμε, αλλά να προτείνουμε κιόλας συγκεκριμένα μέτρα. Γιατί αρκετά, έχει χορτάσει ο κόσμος από τη ρητορική της πολιτικής. Το νομοσχέδιο, λοιπόν, δεν κάνει ρητορική αλλά έρχεται να δώσει με ρυθμίσεις λύσεις σε υπαρκτά προβλήματα. Είναι υπαρκτό πρόβλημα το ότι οι μακροχρονίως άνεργοι δεν προσλαμβάνονται από κανέναν. Το βλέπουμε στα γραφεία μας. Είναι υπαρκτό πρόβλημα το ότι δεν προσλαμβάνουν γυναίκες με παιδιά. Είναι υπαρκτό ότι δεν προσλαμβάνονται ηλικιωμένοι. Δίνουμε ορισμένες δυνατότητες σε κάποιους να συμπληρώσουν την εμπειρία τους σε άλλους να συμπληρώσουν τα έτη τους και όλοι να έχουν ένα εισόδημα. Αυτό προσπαθούμε. Η Κυβέρνηση έχει πολιτική για την απασχόληση. Υπάρχει το εθνικό σχέδιο δράσης, στο πλαίσιο και των πολιτικών που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Ένωση για την απασχόληση. Και θα προχωρήσει η Κυβέρνηση -πρόσφατα έκανε ανακοινώσεις το ΠΑΣΟΚ και αυτές δεν άρεσαν- σε κοινωνικό διάλογο με βάση τη χάρτα σύγκλησης. Για να μπορέσουμε πραγματικά στη νέα τετραετία να μειώσουμε ανισότητες και αν είναι δυνατόν να περάσουμε την ευημερία από την πόρτα κάθε οικογένειας. Δεν είναι, όμως, τόσο απλά τα πράγματα, για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Θέλουμε σχέδιο, θέλουμε προγράμματα, χρειάζεται στήριξη.

Επειδή έχω δύο λεπτά χρόνο, δεν θα πω περισσότερα, γιατί ίσως χρειαζόταν να πούμε περισσότερα. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε πια με φθηνές ρητορικές. Πρέπει να βάλουμε τον δάκτυλο επί τον τύπο των ήλων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ίσως χρειαστώ ένα ακόμη λεπτό, κυρία Πρόεδρε, γιατί θέλω να κάνω προτάσεις: Για να αποδώσουν αυτά τα μέτρα -μέχρι τώρα απευθυνόμουν στην Αίθουσα, τώρα απευθύνομαι στον κύριο Υπουργό- χρειάζεται να διευκρινιστούν ορισμένα ζητήματα και θέτω δύο θέματα.

Πρώτον, σχετικά με τις προϋποθέσεις που πρέπει να τηρούν οι φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Νομίζω ότι είναι ένα μεγάλο ζήτημα. Δεν θα πρέπει να είμαστε ελαστικοί σε αυτό. Θα πρέπει να είμαστε αυστηροί στις επιλογές και στα κριτήρια, για να μη φυτρώσουν «μη κερδοσκοπικοί φορείς» κερδοσκοπικών. Απαιτείται, λοιπόν, μια εξ υπαρχής, αλλά και συνεχής συστηματική αξιολόγηση αυτών των φορέων από μια αρμόδια αρχή, ώστε να πιστοποιείται κάθε φορά ότι πληρούν τα κριτήρια και να είναι εκ των προτέρων γνωστά. Ότι μπορούν να εξασφαλίσουν συνέχεια στη λειτουργία τους, έχουν σχέση με τη δράση, έχουν τεχνογνωσία, έχουν δυνατότητα σχεδιασμού προγραμμάτων και διαχείρισης.

Θυμίζω το άρθρο 11 του ν. 3106/2003 που ψηφίσαμε πρόσφατα για την πρόνοια. Είναι ένας νόμος που τροποποίησε, αλλά σ' αυτό το σημείο άφησε σε ισχύ τα άρθρα, του ν. 2646/98 που είχα την τιμή, ως Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας, εννοώ το νόμο για το Εθνικό Σύστημα Κοινωνικής Φροντίδας να εισηγηθώ. Είναι ο νόμος του 1998. Στη συνέχεια, ψηφίσαμε τον νόμο 3106/2003. Υπάρχει το άρθρο 11 που αναφέρεται ακριβώς σε αυτές τις προγραμματικές συμβάσεις για πολιτικές και δράσεις κοινωνικού τομέα.

Θα πρέπει, λοιπόν, με τις προγραμματικές συμβάσεις, όπου στο σημερινό νομοσχέδιο προβλέπονται ανάλογες δράσεις, να προβλεφθούν κριτήρια για τους φορείς που έχωβάλει εγώ και ισχύουν στο άρθρο 5 του ν. 2646/98. Αυτό, για να τηρείται ειδικό μητρώο των φορέων αυτών, με βάση το άρθρο 12, έτσι ώστε να μπορούμε να πούμε ότι είμαστε σίγουροι ποιους εμπιστευόμαστε.

Επίσης υπάρχει και το σχετικό άρθρο 7, με το Εθνικό Συμβούλιο Κοινωνικής Φροντίδας το οποίο χαράσσει την πολιτική. Βλέπω στο άρθρο 6 του συζητούμενου νομοσχεδίου ότι συνιστάται ένα γνωμοδοτικό συμβούλιο. Θα πρέπει να συνδυαστεί η λειτουργία αυτών των φορέων. Αν διαβάσετε τις διατάξεις του άρθρου 7, θα δείτε ότι το Εθνικό Συμβούλιο Κοινωνικής Φροντίδας στο οποίο μετέχει και ο εκπρόσωπος του Υπουργείου Εσωτερικών, πραγματικά έχει την ευθύνη για τη χάραξη της πολιτι-

κής και την αξιολόγηση αυτών των δράσεων.

Το δεύτερο που θέλω να πω -και θέλω να ολοκληρώσω με αυτό, γιατί έχω υπερβεί το χρόνο μου και ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή σας- είναι ότι θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και τα κριτήρια σε σχέση με την επιλογή του προσωπικού. Είναι οι κατηγορίες, όπως τις ορίζετε. Προβλέπεται σχετική κανονιστική απόφαση. Θα πρέπει όμως να δεσμευτείτε ότι θα θεσμοθετηθούν, θα υπάρξουν αντικειμενικά και αξιολογικά κριτήρια. Σαφώς δεν ισχύει ο ΑΣΕΠ, αλλά θα πρέπει να υπάρξουν αντικειμενικά κριτήρια για τις προσλήψεις από τους φορείς. Να μην περιπέσουμε σε νέου είδους πελατειακά συστήματα, τα οποία ουσιαστικά -ευτυχώς- με τις προτάσεις και τις πρωτοβουλίες του ΠΑΣΟΚ ξεπεράστηκαν.

Τελειώνω με το θέμα της κατοχύρωσης των δικαιωμάτων των εργαζομένων, για τα οποία υπάρχει πρόβλεψη και διαβεβαίωση από τον κύριο Υπουργό. Θα πρέπει να το προσέξουμε ιδιαίτερα αυτό. Να υπάρξουν εγγυήσεις.

Γιατί τα λέω αυτά; Κύριε Υπουργέ, οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου είναι μια θετική πρωτοβουλία. Ένα νέο θεσμό για την ελληνική κοινωνία, πρέπει να τον θωρακίσουμε, για να μην καθλωθεί ή και αυτοχειριασθεί ο ίδιος μέσα από την αναβίωση γνωστών από το παρελθόν, απαράδεκτων πρακτικών που ευτυχώς -όπως είπα- με πολύ προσπάθεια από το ΠΑΣΟΚ και δυστυχώς με λίγη στήριξη από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, όλα αυτά τα χρόνια ξεπεράσαμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Πολύζος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι με την προτροπή του κυρίου Πρωθυπουργού ολόκληρη η λειτουργία της κρατικής μηχανής περιστρέφεται πλέον γύρω από τις επερχόμενες εκλογές. Έχουμε εισέλθει δηλαδή στην προεκλογική περίοδο και αυτό γίνεται εύκολα κατανοητό και από το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα.

Αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο προεκλογικό και καθαρά πελατειακών σχέσεων, επειδή εμπορεύεται την ελπίδα της εργασίας στους χιλιάδες ανέργους που δημιούργησε η αντιαναπτυξιακή πολιτική του κ. Σημίτη. Παράλληλα, όμως, είναι και ένα νομοσχέδιο, επικίνδυνο επειδή συνεχίζει να τρέφει τον ελληνικό λαό με το όραμα του δημοσίου.

Αυτή η Κυβέρνηση μας έχει δείξει πάρα πολλές φορές ότι μοναδικό μέλημά της είναι τα κοντόφθαλμα κομματικά οφέλη, στο βωμό των οποίων και θυσιάζει τη μακροπρόθεσμη εθνική προοπτική.

Κύριοι συνάδελφοι, η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού βρίσκεται σε δεινή οικονομική κατάσταση, ενώ ένας στους τέσσερις Έλληνες έχει εισόδημα κάτω από τα όρια της φτώχειας. Οι μόνοι που ευημερούν σήμερα είναι οι υψηλόβαθμοι κομματικοί αξιωματούχοι του κυβερνώντος κόμματος και τα διαπλεκόμενα με αυτούς μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Η ελληνική περιφέρεια μαράζωσε και ερήμωσε εξαιτίας της εχθρικής πολιτικής της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη στην αγροτική οικονομία, στη μικρομεσαία επιχείρηση, αλλά και εξαιτίας της παράλυσης της κρατικής μηχανής.

Ως φυσικό επακόλουθο όλων αυτών έρχονται οι επίσημες διαπιστώσεις ότι η ανεργία στην Ελλάδα είναι πολύ υψηλή και ότι η χώρα μας είναι η πρώτη στους μακροχρόνια ανέργους αλλά και τους νέους και τις γυναίκες.

Στο σημείο αυτό πώς μπορώ να μην αναφερθώ στην ιδιαίτερη εκλογική μου περιφέρεια, την Πιερία, που κάποτε ήταν νομός-πilotος στην ανάπτυξη, στην πρόοδο, στην ποιότητα ζωής, στην απασχόληση και σήμερα είναι πρώτη στην ανεργία; Με στοιχεία του εργατικού κέντρου, που το προεδρείο του ανήκει στο κυβερνών κόμμα, η ανεργία κυμαίνεται μεταξύ 35% με 40%. Όλα αυτά έγιναν γιατί τα τελευταία χρόνια η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη διέλυσε τη μικρομεσαία επιχείρηση, δημιούργησε απαράδεκτες συνθήκες για τον τουρισμό και κατέστρεψε την αγροτική οικονομία. Αντιλαμβάνεσθε, λοιπόν, τι ήταν δυνατόν να προκύψει. Ήταν δυνατόν να προκύψει κάτι το διαφορετικό από αυτό;

Μέσα σε αυτήν την ατμόσφαιρα της μιζέριας, της φτώχειας

και της δυστυχίας που η ίδια η Κυβέρνηση δημιούργησε, έρχεται να πουλήσει για μία ακόμα φορά ελπίδες στους απελπισμένους ανέργους. Αυτό είναι το χειρότερο, γιατί είναι υποχρέωση της πολιτείας να παρέχει εργασία χωρίς πελατειακές σχέσεις στους ανέργους, πιστεύοντας ότι θα κερδίσει την ψήφο των ανέργων αλλά και παροδικά θα κολακεύσει τους αριθμούς για τα μεγάλα ποσοστά της ανεργίας.

Κύριε Υπουργέ, τέτοιες πράξεις είναι πολιτικά ανέντιμες και ηθικά απαράδεκτες και πρέπει η Κυβέρνηση να τις αποφεύγει.

Η Κυβέρνηση για μία ακόμα φορά επιχειρεί να χρησιμοποιήσει τον πολύπαθο δημόσιο τομέα για τις προεκλογικές της ανάγκες.

Δεν είναι η πρώτη φορά. Από επίσημα στοιχεία που έχουμε στα χέρια μας μετά από ερώτηση που κάναμε στο Υπουργείο Εσωτερικών, από το 1990 έως το 2002 υπάρχει αύξηση των δημοσίων υπαλλήλων και μόνο στην τριετία της Νέας Δημοκρατίας υπάρχει μείωση. Αυτή είναι η πολιτική του κυβερνώντος κόμματος.

Αφού, λοιπόν, ο σκοπός του νομοσχεδίου είναι προεκλογικός, είναι εύκολο να κατανοήσει κανείς την αοριστία και τις ελλείψεις που διαπιστώνονται στις διατάξεις του.

Ο τρόπος πρόσληψης του προσωπικού με σύμβαση εργασίας μερικής απασχόλησης είναι και λανθασμένος και αόριστος και αναξιοκρατικός. Το νομοσχέδιο είναι αναξιοκρατικό επειδή δεν λαμβάνει υπόψη τα προσόντα των ανέργων. Επίσης, δεν υπάρχει ούτε διαδικασία αξιολόγησης των προσληφθέντων, δηλαδή κάποιος που αποδεχτεί είναι ακατάλληλος, δεν αποκλείεται να επαναπροσληφθεί και αργότερα.

Το νομοσχέδιο είναι αόριστο επειδή δεν ορίζει με σαφήνεια τις δράσεις του άρθρου 3. Κύριε Πρόεδρε, σας το είπα και στην επιτροπή. Μιλώ για τις δράσεις κοινωνικού χαρακτήρα στο άρθρο 3. Εκτός από τις διατάξεις που αναφέρονται στη φύλαξη σχολικών κτιρίων και στην οδική ασφάλεια των μαθητών, τα υπόλοιπα είναι για να τους δώσετε ερμηνεία όπως ακριβώς θέλετε εσείς, προκειμένου να δημιουργήσετε πελατειακές σχέσεις με τους ανθρώπους που θέλουν να εργαστούν. Αυτή είναι η κατάσταση. Όμως θα βρεθείτε κι εσείς προ απορόπτου, διότι δεν θα μπορείτε να ερμηνεύσετε αυτά τα οποία τώρα διαλαμβάνονται εδώ.

Επιπλέον δεν διευκρινίζεται αν για την αναγνώριση της προϋπηρεσίας σ' αυτές τις κοινωνικές ή περιβαλλοντικές δράσεις απαιτείται εργασιακή σχέση ή αρκεί η εθελοντική προσφορά και, αν ισχύει το τελευταίο, πώς αυτή θα αποδειχθεί.

Το νομοσχέδιο είναι και λανθασμένο, όπως διατυπώνονται τα ποσοστά στο άρθρο 4. Αντί να προτιμούνται οι μακροχρόνια άνεργοι, αυτοί περιορίζονται στο 10% των θέσεων. Λέτε εδώ ότι οι άνεργοι οι εγγεγραμμένοι στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού θα είναι σε ποσοστό 35%. Αν μεταξύ των ανέργων περιλαμβάνονται πρόσωπα που είναι άνεργα για περισσότερο από δώδεκα συνεχείς μήνες, αυτοί καταλαμβάνουν μόνο το 10%. Πού είναι η δικαιοσύνη για τους μακροχρόνια ανέργους;

Κλείνοντας θέλω να τονίσω ότι τα παιχνίδια της Κυβέρνησης με την αγωνία των ανέργων πρέπει να τελειώσουν. Θα τελειώσουν μόνον αν υπάρξει πραγματική ανάπτυξη και σύγκλιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κύριε Υπουργέ, να είσθε βέβαιος ότι αυτά θα γίνουν μόνο με κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εντός ελαχίστων μηνών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ευχαριστώ τον Αντιπρόεδρο της Βουλής, ο οποίος άνοιξε το δρόμο για τους πρώτους ομιλητές των οκτώ λεπτών να ανεβαίνουν στο Βήμα.

Θέλω να ευχαριστήσω τον Υπουργό Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης για όσα έκανε για την Εύβοια πηγαίνοντας εκεί και για όσα εισηγήθηκε από πλευράς κυρίως πόρων και πιστώσεων αλλά και για κάποιες διαπιστώσεις.

Παράλληλα θα ήθελα να του συστήσω, αν μου επιτρέπεται,

να ασκήσει μία εποπτεία στη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση διότι οι πιστώσεις που με κόπο μπόρεσε να αποσπάσει από το Υπουργείο Οικονομίας, ίσως και δικαιολογημένα, «κάθονται» στα ταμεία των τραπεζών. Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, χωρίς ευθύνη ίσως το νομάρχη, δε φαίνεται ικανή να ανταποκριθεί στις προθέσεις και στις αποφάσεις του Υπουργείου Δημόσιας Διοίκησης. Φαίνεται να είναι πολύ ικανή σε ένα κατ' εξοχήν θέμα, δηλαδή να προσλαμβάνει ανθρώπους με σύμβαση ορισμένου χρόνου, των οποίων η σύμβαση θα λήγει την παραμονή των εκλογών.

Λόγω του γεγονότος της 24ης Ιουλίου, σήμερα έγινε μία αναφορά στη δημοκρατία. Ο κατά τα άλλα συμπαθής και φίλος Υπουργός Δημόσιας Διοίκησης αναφέρθηκε στην τρίτη δεκαετία του ΠΑΣΟΚ, την οποία ακολουθεί ο κ. Σημίτης. Θα ήταν μεγάλη παράλειψη ασφαλώς αν δεν αναφέραμε ότι η τρίτη δεκαετία του κ. Σημίτη κλείνει και «σφραγίζεται» με το μεγάλο γεγονός του πώς λειτουργούν τα κόμματα, με το μεγάλο γεγονός ένας μεγάλος πρόεδρος του κόμματος να αλλάζει το γραμματέα του κόμματός του, να ακούει τον απερχόμενο γραμματέα να λέει: «Ξέρεις, η ξενοκρατία σε υποχρέωσε να με αλλάξεις» και ο ίδιος ο πρόεδρος να τον χειροκροτεί για αυτά που είπε.

Είναι αυτό στα επιτεύγματα πράγματι της τρίτης δεκαετίας του κ. Σημίτη.

Ας έρθουμε τώρα στα διαλαμβανόμενα στο σχέδιο νόμου. Είναι δυστυχώς και αυτό το σχέδιο νόμου μια συνεχής απόσταση για να μην πω ξήλωμα ή απόπλεξη από τις αρχές και θέσεις του ΠΑΣΟΚ.

Η βασική θέση του ΠΑΣΟΚ που είχε είναι κατ' αρχήν ο πολιτής να συμμετέχει σε αποφάσεις που τον αφορούν. Η αρχή παραβιάζεται. Το είδαμε χθες σε μία τροπολογία που ήρθε όπου η Βουλή αποφάσισε για λογαριασμό των εργαζομένων στη ΔΕΗ το πώς θα λειτουργούν οι εργαζόμενοι αυτοί. Το βλέπουμε όμως και σήμερα με μια άλλη παραβίαση της αρχής του ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ είχε μια αρχή ότι ο πολίτης πρέπει να βρίσκει εργασία με αίσθημα μονιμότητας. Δεν μίλησε για μονιμότητα αλλά «με αίσθημα μονιμότητας». Και βέβαια να δημιουργεί τις προϋποθέσεις ως πολιτεία ή ως Κυβέρνηση ώστε οι πολίτες να αποκοτάνε εργασία με αίσθημα μονιμότητας.

Κυρίαρχο επίσης θέμα για το ΠΑΣΟΚ είναι η απόλυτη νομιμότητα και οφείλει η Κυβέρνηση να προσαρμόζεται και να λειτουργεί σύμφωνα με το Σύνταγμα και να εκπληρώνει τις εκ του Συντάγματος υποχρεώσεις της.

Πρώτη, λοιπόν, υποχρέωση της Κυβέρνησης είναι να εισηγείται στη Βουλή νόμους τους οποίους το Σύνταγμα επιβάλλει και μάλιστα κατά απόλυτο προτεραιότητα απαίτηση είναι να εισηγείται αυτούς τους νόμους για τους οποίους το αποκλειστικό δικαίωμα, την αποκλειστική ερμηνεία και την αποκλειστική θέση έχει η Βουλή. Και το Σύνταγμα προβλέπει ότι τα ασυμβίβαστα με το λειτουργήματα των Βουλευτών το καθορίζει μόνο η Βουλή και ουδείς άλλος.

Η Κυβέρνηση στάθηκε ατυχής στην πρώτη φάση να φέρει ένα νομοσχέδιο που να γίνει αποδεκτό από τη Βουλή και θα έπρεπε να λάβει πολύ σοβαρά υπόψη της ότι υπάρχει αυτή η εκκρεμότητα και από εδώ και πέρα πλέον αντανάκλα σε ανικανότητα της Κυβέρνησης να φέρει νόμο αποδεκτό από τη Βουλή για ένα τέτοιας κορυφαίας σημασίας ζήτημα του πολιτικού μας συστήματος.

Μετά από αυτό, κυρία Πρόεδρε, επειδή έχω αρκετά χρόνια στο Κοινοβούλιο και επειδή πολύ ενδιαφέρει τη χώρα και εμένα η σταθερότητα του πολιτικού συστήματος, θα ήθελα να υπενθυμίσω στα κόμματα που διεκδικούν εξουσία και όταν μάλιστα βρίσκονται σε μία μειονεκτική θέση από πλευράς πληροφόρησης της κοινωνίας ότι το μεγάλο βήμα είναι η Βουλή. Και φοβόμμαι, ο Κώστας Καραμανλής μήπως υποστεί καμία ατυχία διότι η παρουσία των εκπροσώπων του στο Κοινοβούλιο στο διάστημα αυτό που διεκδικεί την εξουσία δεν είναι οία θα όφειλε.

Έρχομαι τώρα, κυρία Πρόεδρε, στο νομοσχέδιο. Το θέμα της μερικής απασχόλησης στην πορεία που έχει ανάγκη η χώρα της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ανάπτυξης διαπραγματεύθηκε κατά έναν πολύ καλό τρόπο ο κ. Παπαδήμος ως Διοι-

κητής της Τράπεζας της Ελλάδος στην τελευταία έκθεσή του. Εκεί μίλησε για τη μερική απασχόληση και είπε τα πλεονεκτήματα που έχει στη βάση μάλιστα των αρχών του ΠΑΣΟΚ – χωρίς βέβαια να το αναφέρει αυτό – και πως η μερική απασχόληση μπορεί να βοηθήσει στην εξεύρεση εργασίας με αίσθημα μονιμότητας που είναι η αρχή του ΠΑΣΟΚ, την οποία βέβαια αρχή έχει γράψει η σημερινή ηγεσία του ΠΑΣΟΚ στα παλαιότερα των υποδημάτων της. Αλλά νομίζω ότι σύντομα ο λαός θα τους γράψει όχι στα παλαιότερα των υποδημάτων του αλλά σε κάτι παραπεταμένα παπούτσια που υπάρχουν σε κάποιες αποθήκες. Αυτό είναι βέβαιο για τις ερχόμενες εκλογές, αν προσέξουν λίγο στη Νέα Δημοκρατία.

Στην έκθεσή του, λοιπόν, ο κ. Παπαδήμος λέει ότι η μερική απασχόληση είναι απαραίτητη για ορισμένες κατηγορίες πληθυσμού, όπως για παράδειγμα οι έγγυες γυναίκες ή οι μητέρες. Εκεί επιβάλλεται η μερική απασχόληση. Αναφέρει επίσης δεύτερο παράδειγμα ότι μερική απασχόληση είναι ενδεδειγμένη για να αποκτή ο νέος πείρα. Διότι είναι δύσκολο να προσλάβει μία επιχείρηση ένα νέο για οκτώ ώρες, ενώ για τέσσερις ώρες θα μπορεί να τον προσλάβει γιατί θα ξέρει ότι η ζημιά της ενδεχομένης από την έλλειψη της πείρας θα είναι μικρότερη.

Επίσης, η μερική απασχόληση είναι αναγκαία – για να μην αναφερόμαι σε όλη την έκθεση, προσέχω πολύ τις εκθέσεις της Τραπεζής της Ελλάδος, που πάντοτε είναι προσεκτικές, άλλο αν σε κάποια σημεία συμβαίνει να έχω άλλη άποψη – διότι προσφέρει το στοιχείο της προϋπηρεσίας που πολλές επιχειρήσεις ζητούν και ταυτοχρόνως προσφέρει και πείρα, προϋπηρεσία. Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους κοινωνικώς και πολιτικώς πρέπει να επιδιώκεται η μερική απασχόληση.

Είδατε εδώ να επιδιώκεται κανένας απ' αυτούς τους λόγους; Είδατε κανένα κίνητρο μερικής απασχόλησης τέτοιας μορφής που να βοηθά στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη; Όχι. Τι νομοσχέδιο είναι αυτό;

Αντιληφθήκατε, κύριοι συνάδελφοι, τι έγινε τις παραμονές των εκλογών του 2000, μέσα Φεβρουαρίου μέχρι τέλη Μαρτίου; Ήταν τα περίφημα προγράμματα του ΟΑΕΔ. Τετρακόσιες εβδομήντα χιλιάδες άνεργοι υπέγραψαν προγράμματα, στους οποίους καλλιεργήθηκε η ελπίδα. Επρόκειτο για εμπόριο ελπίδων. Και αυτό πάλι είναι ένα καθαρά προεκλογικό νομοσχέδιο.

Ο κύριος Αντιπρόεδρος της Βουλής μιλώντας προσπάθησε να αποδείξει πως δεν έχει σχέση με την ανεργία. Δεν το απέφυγε, όμως, κατά τη διάρκεια της ομιλίας του. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο εμπορεύεται την ελπίδα διότι βλέπει μπροστά της η Κυβέρνηση ότι με λίγη προσοχή της Νέας Δημοκρατίας – όχι αυτήν που δεικνύει ως τώρα η Νέα Δημοκρατία – φεύγει από τα χέρια της η εξουσία και θα πάει στη Νέα Δημοκρατία. Πρόκειται, λοιπόν, για ένα νομοσχέδιο εμπορίας ελπίδων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα παρακαλέσω να μου δώσετε και εμένα ένα –δύο λεπτά προκειμένου να ολοκληρώσω, όπως κάνατε και με τους άλλους συναδέλφους.

Αναποκρίνεται, κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο στις απαιτήσεις των καιρών; Ποιο είναι σήμερα το πρόβλημα; Το πρόβλημα είναι να βρίσκουν οι νέοι εργασία. Πού όμως; Σε εκείνα τα επαγγέλματα που δεν πάνε σήμερα. Είδατε σήμερα κανένα νέο να θέλει να γίνει αγρότης; Είδατε κανένα νέο να θέλει να γίνει οικοδόμος, να γίνει οξυγονοκολλητής παραγωγικό επάγγελμα; Κανένας.

Υπάρχει καμία πληροφόρηση, ή καλύτερα να χρησιμοποιήσω τη σημερινή σύγχρονη έκφραση, διαφήμιση, σχετικά με το τι σημαίνει οικοδόμος; Σήμερα ή αρέσει ή δεν αρέσει, η νεολαία πάει σε εκείνα τα επαγγέλματα τα οποία προσελκύουν τις κυρίες, τις γυναίκες. Η μίνι φούστα είναι το στοιχείο που προκαλεί το νέο.

Μήπως είδατε καμία διαφήμιση – να το πω έτσι χοντρά από το Βήμα της Βουλής – κάποια κοπέλα να υποδέχεται έναν οικοδόμο που κατεβαίνει από τη σκαλωσιά, να τον αγκαλιάζει; Μήπως είδατε καμία διαφήμιση όπου κοπέλα πάει στο χωράφι να παραλάβει τον αγρότη νέο σύζυγό της και μετά να πάνε σε ένα εξαιρετικό σπίτι μέσα σε μία θαλπωρή; Είδατε ποτέ κάτι τέτοιο; Πού

είναι η Κυβέρνηση; Η Κυβέρνηση αυτό που προσφέρει είναι ό,τι φάτε, ό,τι πιείτε και ό,τι αρπάξετε. Αυτή είναι η Κυβέρνηση του εντιμότητας Πρωθυπουργού και καθηγητού του Εμπορικού Δικαίου που ποτέ δεν δίδαξε και ποτέ καμιά γραμμή δεν έγραψε περί εμπορίου, που δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις στοιχειώδεις ανάγκες. Είναι η Κυβέρνηση της «αρπαχτής». Και η «αρπαχτή» είναι λέξη την οποία συνήθως ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Κεδίκογλου, σας παρακαλώ. Δεν τα πάμε καλά εδώ μαζί με διάφορες φράσεις. Ενώ αντίθετα τα πάμε μαζί πολύ καλά σε όλα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, δεν υπάρχουν κακές λέξεις, κακές πράξεις υπάρχουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Υπάρχουν και πιο κόσμιες λέξεις που περιέχουν το ίδιο νόημα. Θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ επ' αυτού. Επειδή δε, τελείωσε και ο χρόνος σας, θα παρακαλέσω να ολοκληρώσετε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Θα τελειώσω, κυρία Πρόεδρε, και λόγω σεβασμού προς την προσωπικότητά σας και επειδή δεν θέλω να σας στεναχωρήσω.

Εν πάση περιπτώσει, πρόκειται για ένα νομοσχέδιο το οποίο καλλιεργεί το εμπόριο της ελπίδας. Δεν έχει καμιά σχέση με την ελληνική πραγματικότητα. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο το οποίο προσπαθεί να δημιουργήσει ένα καλύτερο για την καταρρέουσα Κυβέρνηση. Και ευτυχώς η κατάρρευση της Κυβερνήσεως θα οδηγήσει σε ένα καλύτερο ΠΑΣΟΚ αύριο, γιατί κάθε άλλο παρά ΠΑΣΟΚ εκπροσωπεί η σημερινή Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Φραγκιαδουλάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί νομίζω αντικειμενική κρίση ότι το ελληνικό κράτος θα μπορούσε να είχε κάνει περισσότερα σχετικά με τις κοινωνικές του παροχές, σε σύγκριση βέβαια και με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες που είναι και πιο εύρωστες.

Ο όγκος των συσσωρευμένων κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων τα τελευταία πενήντα τουλάχιστον χρόνια δεν επέτρεψε στην ελληνική πολιτεία να παράσχει στους πολίτες της κοινωνικές υπηρεσίες υψηλού ή τουλάχιστον μέσου επιπέδου, όπως θα το επιθυμούσε.

Σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο η ελληνική πολιτεία πιστεύω ότι επιχειρεί μία ακόμη σχετικά σοβαρή προσπάθεια για την κάλυψη κάποιων εκ των συμπληρωματικών κοινωνικών αναγκών των πολιτών σε συγκεκριμένους τομείς κοινωνικής φροντίδας, καταπολεμώντας παράλληλα την ανεργία με την εφαρμογή της μερικής απασχόλησης.

Οι τομείς που επελέχθησαν, για να εφαρμοστεί το υπό κρίση νομοσχέδιο, όπως κατατέθηκε από τον εισηγητή του, είναι η κατ' οίκον κοινωνική μέριμνα και φροντίδα των ηλικιωμένων ανθρώπων και εκείνων που δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν, η φύλαξη σχολικών κτιρίων, έτσι ώστε να προφυλάσσεται ο σχολικός χώρος από φαινόμενα βανδαλισμού και να προστατεύονται οι μαθητές από τα εγκληματικά στοιχεία, η οδική ασφάλεια των μαθητών –υπάρχει πιλοτικό πρόγραμμα το οποίο εφαρμόζεται με αρκετή επιτυχία– η κοινωνική ενσωμάτωση των μεταναστών, οι έκτακτες ανάγκες πολιτικής προστασίας, προγράμματα μαζικής άθλησης σε ειδικές περιβαλλοντικές ανάγκες, δραστηριότητες πολιτιστικού χαρακτήρα, προγράμματα ενημέρωσης των πολιτών. Η επίτευξη όμως των ανωτέρω κοινωνικών στόχων προβλέπεται μέσα από τη χρήση της μερικής απασχόλησης γι' αυτό που συζητάμε σήμερα, δηλαδή τη σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που έχει ως μέγιστο χρόνο εργασίας τις είκοσι ώρες εβδομαδιαίως.

Το παρόν σχέδιο νόμου εκτιμώ ότι αποτελεί ένα σημαντικό θετικό βήμα τόσο για την αύξηση της κοινωνικής προσφοράς του κράτους όσο και για την καταπολέμηση της ανεργίας. Ωστόσο πρέπει να διαφυλαχθεί η σωστή λειτουργία και η ουσία του από ενδεχόμενες παραβιάσεις, όπως συνήθιζε η τοπική αυτοδιοίκηση, καθώς και να προβλεφθεί σαφής και λεπτομερής έλεγχος της εφαρμογής του.

Όσον αφορά τα άρθρα, στην πρώτη παράγραφο προβλέπεται οι δημόσιες υπηρεσίες, οι ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού και τα

ΝΠΔΔ να επιτρέπεται να καταρτίζουν προγράμματα, πραγματικές συμβάσεις με ΝΠΔΔ μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα για την παροχή των υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα κλπ. Θεωρώ ότι η πρόβλεψη ισχύει και δίνει ιδιαίτερο νόημα στην ύπαρξη και δράση των μη κυβερνητικών, μη κερδοσκοπικών οργανώσεων που έχουν πιστοποιηθεί και έχουν κοινωνική εθελοντική προσφορά. Με τον τρόπο αυτόν οι οργανώσεις αυτές θα λειτουργήσουν στο πλαίσιο του εκάστοτε καταστατικού τους πιο οργανωμένα και συντονισμένα, με σαφή οργανογράμματα, συγκεκριμένους στόχους και άμεση κοινωνική εφαρμογή. Κρίνω λοιπόν πως η διάταξη αυτή είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Εν τούτοις, θα ήταν σκόπιμη η πρόβλεψη και οι ίδιοι οι ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, οι δημόσιες υπηρεσίες και τα ΝΠΔΔ να μπορούν να εκπονούν προγράμματα κοινωνικού χαρακτήρα και να προσλαμβάνουν εργαζόμενους με μερική απασχόληση για την εφαρμογή τους. Δεν θα πρέπει ιδιαίτερος οι ΟΤΑ να προβούν στη δημιουργία ΝΠΔΔ, παραδείγματος χάριν οι οργανισμοί των δήμων, όπως κάνουν και τώρα, και να αναλαμβάνουν δημοτικά ή νομαρχιακά προγράμματα με εργαζόμενους οι οποίοι με την προσδοκία της μονιμοποίησής τους να υπερβαίνουν τις εργασιακές τους υποχρεώσεις ή εργάζονται μονίμως με το φόβο της απόλυσης με την εκάστοτε αλλαγή στους τοπικούς άρχοντες και τη μη ανανέωση της σύμβασής τους. Πρέπει να προστατευθεί ο εργαζόμενος από την αυθαιρεσία των τοπικών αρχόντων, αλλά και να διαφυλαχθεί η αξιοπιστία των εκάστοτε πραγματικών συμβάσεων. Νομίζω επίσης ότι πρέπει να διαφυλαχθούν οι συμβασιούχοι υπάλληλοι που ήδη απασχολούνται σε υπάρχουσες θέσεις κοινωνικής προσφοράς, παραδείγματος χάριν στη φύλαξη σχολικών κτιρίων ή στην οδική ασφάλεια των μαθητών, ώστε τα εργασιακά τους δικαιώματα και οι εργασιακές τους σχέσεις να μη θιγούν από το νέο καθεστώς και να συνεχίσουν την εργασία τους ως αναγνώριση της ως τώρα προσφοράς τους στους ανωτέρω θεσμούς.

Συνεπώς πρέπει να αποφευχθεί κατ' ουσίαν η παραβίαση του σκοπού του νομοσχεδίου και αντί να επιτυγχάνονται κοινωνικοί σκοποί με την παράλληλη μείωση της ανεργίας να δημιουργηθούν δημοτικοί ή νομαρχιακοί οργανισμοί για την εξυπηρέτηση τοπικών καθαρά συμφερόντων. Εν τέλει θα πρέπει οι διαδικασίες επιλογής των νομικών προσώπων που θα αναλάβουν με προγραμματικές συμβάσεις την κάλυψη νομικών αναγκών να είναι πολύ αυστηρές και ο έλεγχός τους να είναι εξονυχιστικός.

Στην παράγραφο 2 αναφέρεται ότι τα νομικά αυτά πρόσωπα θα χρησιμοποιούν προσωπικό σύμφωνα με το άρθρο 4, ενώ τα σχέδιά τους εγκρίνονται από τις επιτροπές του άρθρου 5.

Στην παράγραφο 3 αναφέρεται ότι οι προγραμματικές συμβάσεις παροχής υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα θα περιλαμβάνουν κυρίως τη συγκεκριμένη δράση και τη διάρκειά της, τον αριθμό των απασχολούμενων, τους πόρους χρηματοδότησης, τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις των συμβαλλομένων και τη ρήτρα.

Θα πρότεινα να περιλαμβάνονται λεπτομέρειες για τα οικονομικά στοιχεία κάθε νομικού προσώπου –εάν υπάρχουν– και για την έως τότε δράση, τη στελέχωση και τη χρηματοδότηση την οποία μέχρι τότε έχουν πάρει, καθώς και άλλα στοιχεία από τα οποία να συνάγεται η σοβαρότητα, η αξιοπιστία και κυρίως η αποτελεσματικότητα της δράσης τους.

Στο άρθρο 2, που αφορά τη σύναψη σύμβασης μερικής απασχόλησης, θα ήθελα διευκρινίσεις για το ποια είναι η σκοπιμότητα η νέα σύμβαση με τον ίδιο απασχολούμενο να καταρτίζεται μετά την πάροδο δύο μηνών τουλάχιστον από τη λήξη της προηγούμενης. Ακόμη θα πρότεινα να δημιουργηθεί μία επιτροπή που να κρίνει την απόδοση κάθε εργαζομένου, την ικανότητα και καταλληλότητά του και βάσει της κρίσης της να συνεχίζεται ή όχι η σύναψη νέας σύμβασης με δικαίωμα προσφυγής του εργαζομένου σε δευτεροβάθμια επιτροπή, ώστε να εξασφαλίζεται το δικαίωμα εργασίας εφόσον ασκεί σωστά τα καθήκοντά του.

Στο άρθρο 3, στις δράσεις κοινωνικού χαρακτήρα, θα ήθελα να προσθέσω ότι θα πρέπει να προβλεφθεί κάποιου είδους κοινωνική δράση ιδιαίτερα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, εκτός των ηλικιωμένων ή αυτών που είναι κοντά στη σύνταξη.

Όσον αφορά την επιτροπή παρακολούθησης, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι θα πρέπει ετησίως να υποβάλλει έκθεση στον Υπουργό Οικονομικών για τη δράση της, τα προγράμματα που ενέκρινε, βάσει ποίων κριτηρίων τα ενέκρινε –βάσει των αναγκών του πληθυσμού, βάσει των ιδιαίτερων κοινωνικών, οικονομικών, περιβαλλοντικών συνθηκών κάθε περιοχής κλπ.– την αποτελεσματικότητα της δράσης, το πώς διατέθηκαν οι αναγκαίοι πόροι, την εφαρμογή της δράσης και την τήρηση των όρων της προγραμματικής σύμβασης. Η έκθεση αυτή θα πρέπει να δημοσιοποιείται και να κοινοποιείται στο Λογιστήριο του Κράτους για έλεγχο.

Στο άρθρο 6 προβλέπεται πενταμελές Γνωμοδοτικό Συμβούλιο υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα. Το ανωτέρω Συμβούλιο θα πρέπει να δέχεται αιτήσεις και εισηγήσεις από τους αρμόδιους φορείς που ενδιαφέρονται να εντάξουν ένα πρόγραμμα κοινωνικής προσφοράς στη δράση τους και βάσει αυτών να προκρίνουν και να γνωμοδοτούν για το σχεδιασμό των δράσεων.

Συνεπώς για τη σωστή λειτουργία του θεωρώ επιβεβλημένο να συνεπικουρείται από τους τοπικούς φορείς της δημόσιας υπηρεσίας, τα νομικά πρόσωπα αλλά και τα νομικά που ενδιαφέρονται να εφαρμόσουν ένα κοινωνικό πρόγραμμα.

Τελειώνοντας θα ήθελα να τονίσω ιδιαίτερα ότι θα πρέπει να διαφυλαχθούν τα δικαιώματα των εργαζομένων με μερική απασχόληση. Πιστεύω να έχει μελετηθεί και να έχει ληφθεί σοβαρά υπόψη η εφαρμογή του συστήματος αυτού για το οποίο συζητάμε, σε χώρες όπου ήδη εφαρμόζεται ώστε να έχουν αντληθεί απτά παραδείγματα της εφαρμογής του και των ενδεχομένων παγίδων που μπορεί να κρύβει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Τσιπλάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ο νοθετικός ρόλος του Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Γέιτονα θα μπορούσε να γίνει αποδεκτός από τον ομιλούντα και συνακόλουθα βέβαια από τη Νέα Δημοκρατία αν αφορούσε ρόλο ο οποίος θα εξηντλείτο στην εφαρμογή ή όχι του Κανονισμού της Βουλής, όχι όμως αν εξαντλείται στην εκφορά του πολιτικού λόγου της Νέας Δημοκρατίας.

Και το λέω αυτό για άλλη μία φορά. Και το επισημαίνω με ιδιαίτερη σημασία. Διότι συνήθως αυτή η από μέρους σας λεκτική συμπεριφορά, πόσο η Νέα Δημοκρατία εκφέρει τον πολιτικό λόγο σωστά ή όχι, επικαλύπτεται από τις κατά καιρούς εκλογικές αναμετρήσεις, από τα αποτελέσματα, λέγοντας ουσιαστικά, αυθεντικά, ο λαός αποφασίζει και κρίνει αυτά που ως Νέα Δημοκρατία διαχρονικά λέτε. Θέλω να πω, λοιπόν, αυτήν τη στιγμή και προς τον ομιλήσαντα, τον κ. Γέιτονα και κατ' επέκταση στην κυβερνητική παράταξη, μηδένα προ του τέλους μακάριζε. Διότι έχω πει πολλές φορές ότι μπορεί κάποιους να ξεγελάς για πολύ, λίγους ενδεχόμενα για κάποιο χρονικό διάστημα, όχι όμως την παμπσηφία, την πλειοψηφία για πάντα. Μηδένα, λοιπόν, προ του τέλους μακάριζε.

Επίσης, στην εκφορά του πολιτικού λόγου, του βάσιμου, της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος θα δικαιωθεί, εκτιμούμε, στην ερχόμενη εκλογική αναμέτρηση –άλλο είναι το ζήτημα γιατί μέχρι τώρα δεν επιβεβαιώθηκε σε άλλες εκλογικές αναμετρήσεις, οι παράμετροι που έχουμε αναδείξει κατά καιρούς είναι πάμπολλες και γι' αυτό αιτώμεθα και πάλι την κυβερνητική παράταξη– θέλουμε να σας πούμε χαρακτηριστικά για άλλη μία φορά, απευθυνόμενοι στην κυβερνητική παράταξη, ότι «στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλούμε για σκοινί».

Εάν κάτι μας διέπει στη διαδρομή του χρόνου είναι ότι είμαστε συγκεκριμένοι, όχι αποσπασματικοί, προτείνοντες και κατά την ενάσκηση της αντιπολιτευτικής πολιτικής συγκεκριμένα πρόγραμμα. Επανελημμένα φέραμε προτάσεις νόμων σε καίριας σημασίας ζητήματα και αρνιόσασταν να πάρετε θέση. Μετά πάροδο ετών, έρχεστε να υιοθετήσετε αυτά που κατά καιρούς αρνείστε. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι η διαφάνεια στο δημόσιο βίο.

Τα λέω αυτά γιατί έχουν σχέση με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και με την έννοια της προ συζήτησης τροπολογίας της Νέας Δημοκρατίας για την άρση του απορρήτου των χρηματιστηρια-

κών συναλλαγών που απαιτεί νομοθετική ρύθμιση, αλλά και με κάποια άλλη έννοια ευρύτερη: Αναμέναμε επί δύο και πλέον μήνες μετά την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις πολιτικές σημαντικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης.

Εμείς δεν αμφισβήτησαμε ποτέ –αυτό ουσιαστικά είπε ο κ. Γείτονας– τη δυνατότητά σας να κυβερνάτε. Προς Θεού! Ούτε σας επιτρέπουμε να πείτε από του Βήματος της Βουλής ότι εμείς δεν συντασσόμαστε με τα προβλήματα της απασχόλησης του ελληνικού λαού. Υπάρχουν για όλα όρια. Πρέπει να υπάρχει και μια αυτοσυνειδησία, ένας αυτοέλεγχος, μια αυτοκριτική. Μην υπερβαίνετε τα όρια, γιατί νομίζω ότι συνηγορείτε υπέρ της παραπέρα αναξιοπιστίας σας.

Λέμε, λοιπόν, ότι εμείς ως Νέα Δημοκρατία και προτάσεις νόμων σοβαρές για τη διαφάνεια κάναμε και επί άλλων καίριων σημασιών ζητημάτων τοποθετηθήκαμε. Και έρχεσθε εκ των υστέρων να αποδεχτείτε αυτά που στο παρελθόν και διά επιστολών του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας προς τον κ. Σημίτη αρνιόσασταν.

Εντάσσετε σε αυτές τις πολιτικές πρωτοβουλίες που αναμέναμε δύο κυρίαρχα ζητήματα, θέλοντας να μας προσάψετε ότι αμφισβητούμε τη δυνατότητά σας να κυβερνήσετε. Το ένα είναι αυτό του εκλογικού νόμου και το άλλο αυτό της απασχόλησης.

Πώς αντιμετωπίζετε αυτά τα προβλήματα; Βλέπω μεϊδιά ο αγαπητός μου φίλος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Φλώρος. Δεν τα αντιμετωπίζετε με μικροπολιτική συλλογιστική; Χρόνια τώρα υπάρχει ένα συνεχώς διογκούμενο, διευρυνόμενο ζήτημα απασχόλησης. Δεν υπάρχει γι' αυτό καμία υπαίτια πολιτική;

Έχουμε φτάσει στο χείλος του κρηνού και μας βάζετε το εξής δίλημμα: Δεν πρέπει να πέσουμε στον κρημό. Απαραίτητη προϋπόθεση για να μην πέσουμε στον κρημό είναι να απασχολήσουμε μερικώς τριάντα χιλιάδες Έλληνες, κυρίαρχα νέους και αδύναμους, λίγους μήνες προ των εκλογών. Ή μας λέτε ότι πρέπει να ψηφίσουμε έναν εκλογικό νόμο, γιατί χρόνια τώρα δεν λειτουργήσε σωστά το εκλογικό σύστημα και άρα χρειάζεται τομές. Σε ποιους τα λέτε αυτά; Όταν υποστηρίζουμε κάτι, έχουμε και το Θεό μας!

Σας είπα χαρακτηριστικά ο κ. Κεδίκογλου, ο οποίος έχει και μια ιστορική διαδρομή και θα έλεγα ότι έχει και προσauξημένη βασιμότητα ο πολιτικός του λόγος σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, ότι εκείνο το οποίο ως μήνυμα εκπέμπετε στην ελληνική κοινωνία δυστυχώς είναι «Ό,τι φάτε, ό,τι πιείτε και ό,τι αρπάξετε». Το λέω και εγώ χαρακτηριστικά. Πιστεύω ότι είναι αδιαμφισβήτητο μήνυμα, το οποίο έχει υιοθετήσει πλέον η πλειοψηφία του εκλογικού σώματος και θα το αποδείξει.

Στο συγκεκριμένο, λοιπόν, νομοσχέδιο θέλετε να μας πείτε ότι δεν έχει προεκλογική σκοπιμότητα και ότι αντιμετωπίζει σοβαρά, έγκυρα και αξιόπιστα το πρόβλημα της εργασιακής απασχόλησης. Μα, αν είναι δυνατόν! Η ίδια η ΑΔΕΔΥ με συγκεκριμένο υπόμνημα λέει πολλά περισσότερα από αυτά που εμείς για λόγους αυτοσυνειδησίας, αυτοκριτικής, αυτοελέγχου, σύνεσης, φρόνησης και λογισμού δεν σας λέμε. Το ίδιο το έγγραφο της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ εάν το αναγνώσετε, θα δείτε ότι είναι υπερκέρωση των απόψεων που εκφράζουμε εμείς και σήμερα σε συνέχεια των απόψεων που εκφράστηκαν στην επιτροπή και σήμερα στο Θερινό Τμήμα της Βουλής.

Τι έρχεσθε να κάνετε; Λίγους μήνες προ των εκλογών να πείτε χωρίς προϋποθέσεις διαφάνειας ότι θα εκπονήσετε επιχειρησιακό κυβερνητικό σχέδιο. Φέρνετε ένα νόμο και δεν έχετε εκπονήσει ακόμα αυτό το κυβερνητικό επιχειρησιακό σχέδιο, δεν έχετε καταγράψει δηλαδή τις ανάγκες.

Έρχεστε και λέτε, λοιπόν: «Θα προσλάβουμε κάποιους, αφού θα συντάξουμε επιχειρησιακό κυβερνητικό σχέδιο, υπό την εποπτεία μιας επιτροπής τριμελούς γενικών γραμματέων συγκεκριμένων Υπουργείων, χωρίς τους όρους και τις προϋποθέσεις του ΑΣΕΠ».

Θα πρέπει να είστε ευχαριστημένοι που θα εμφανιστείτε ως υποψήφιοι να απασχοληθείτε και θα σας δώσουμε το ελάχιστο, θα σας δώσουμε μία απασχόληση εικοσάωρη».

Ταυτόχρονα, βέβαια, δεν διευκρινίζετε αλλά αφήνετε να διαρρεύσει και να υπονοηθεί ότι αυτό ως εργασιακή απασχό-

ληση μπορεί να υπάγεται μια -στο μέλλον- ευμενέστερη αντιμετώπιση και προβαίνετε σε αυτό το εμπόριο ελπίδας, τους καθιστάτε όμηρους, τους καθιστάτε εξαρτώμενους παραβιάζοντας αυτήν καθ' αυτήν την ανθρωπινή τους υπόσταση με την έννοια ότι θεμελιωδώς στα πλαίσια της έννομης τάξης πρέπει να σεβόμεθα κάποιες αρχές. Έρχεστε να μας πείτε τώρα εμάς στη Νέα Δημοκρατία ότι εκφράζουμε και εξωτερικούμε ένα πρόσωπο Ιανού για άλλη μια φορά. Μην τρελαθούμε! Σας το λέω χαρακτηριστικά.

Θα κλείσω όπως ξεκίνησα. Δεν μπορείτε για πολύ καιρό ακόμα να κοροϊδεύετε. Θα πρέπει τουλάχιστον να έχετε το θάρρος να κάνετε έναν απολογισμό της χρόνια τώρα ελλειμματικής, αναποτελεσματικής πολιτικής σας, η οποία οδήγησε σε διόγκωση αυτού του προβλήματος, του σημαντικού, μείζονος κοινωνικού προβλήματος της ανεργίας.

Τουλάχιστον για όσο χρόνο σας μένει να εκπονήσετε μία στρατηγική, η οποία μπορεί να είναι στοιχειωδώς και κατά τα ισχύοντα διεθνώς, αν θέλετε, ένα υπόβαθρο μιας πολιτικής που θα ακολουθηθεί ύστερα από τη Νέα Δημοκρατία και η οποία θα είναι πολιτικά πραγματικά αναπτυξιακή, δεν θα είναι απίσχνηση του παραγωγικού ιστού της χώρας και θα διαμορφώνει πραγματικά δυνατότητες ευπρόσκλησης εργασίας και απασχόλησης για τον Έλληνα πολίτη και την Ελληνίδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι μεγάλο λάθος να προσεγγίζουμε το νομοσχέδιο αυτό ως ένα εργαλείο ανακούφισης της κοινωνίας από το μεγάλο ζήτημα της ανεργίας. Το πρόβλημα της ανεργίας είναι μεγάλο, αλλά δεν λύνεται με τέτοιου τύπου νομοσχέδια. Είναι θέμα διαρθρωτικό της κοινωνίας. Έχουμε μια ανεργία μεταλλαγή, με άλλα ποιοτικά χαρακτηριστικά. Έτσι λοιπόν, όσοι προσεγγίζουν το νομοσχέδιο αυτό ως ένα εργαλείο για την επίλυση του θέματος της ανεργίας στην Ελλάδα, κάνουν λάθος.

Τότε ποιος είναι ο λόγος που κατατίθεται αυτό το νομοσχέδιο; Κατά καιρούς έχουμε ψηφίσει θεσμούς μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα. Η ελληνική κοινωνία όμως αντιλαμβάνεται τους θεσμούς όταν αυτοί εφαρμόζονται, όταν αυτοί λειτουργούν. Θεσμοί όπως είναι η μέριμνα για τη νεολαία, η φροντίδα για τον ηλικιωμένο, τον πάσχοντα, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, της φύλαξης και της προστασίας χώρων, ειδικών αναγκών, θεσμοί που έχουν να κάνουν με την προστασία του περιβάλλοντος και αν θέλετε και της ανάγκης εξυπηρέτησης των πολιτών.

Το να δημιουργείς όμως θεσμούς οι οποίοι είναι ανενεργοί, είναι άνευ περιεχομένου και άνευ ουσίας. Πώς ένας θεσμός τίθεται σε λειτουργία; Πώς πρέπει να υλοποιείται; Υλοποιείται όταν μπορείς να στελεχωσεις τις υπηρεσίες που δημιουργείς με προσωπικό. Το προσωπικό όμως από πού το αντλείς; Το αντλείς συγκεκριμένα από πηγές όπως οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι επ' αορίστω δημόσιοι υπάλληλοι, είτε με μετατάξεις είτε με μεταθέσεις, το αντλείς από τους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου, το αντλείς από τους συμβασιούχους έργου, το αντλείς από τους εποχιακούς, το αντλείς από τους ωρομίσθιους. Τώρα θεσπίζουμε ένα ακόμα εργαλείο το οποίο λέγεται «μερική απασχόληση». Δημιουργούμε λοιπόν ένα εργαλείο μέσα από το οποίο θα μπορούμε να αντλούμε εκείνο το στελεχιακό δυναμικό που χρειάζεται για να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε τους θεσμούς.

Γιατί τα λέω όλα αυτά; Τα λέω για να γίνει επιτέλους κατανοητό σε αυτήν την Αίθουσα αλλά και εκτός αυτής της Αιθούσης ότι σε ένα σύγχρονο κράτος χρειάζονται όλες οι μορφές εργασίας.

Δεν πρόκειται να καταργηθεί καμία από τις μορφές εργασίας που μέχρι τώρα έχουμε. Και οι μόνιμοι υπάλληλοι θα υπάρχουν και οι εποχιακοί θα υπάρχουν και οι ωρομίσθιοι θα υπάρχουν και η μερική απασχόληση θα υπάρχει και οι συμβάσεις έργου θα υπάρχουν. Τους χρειάζεται όλους ένα σύγχρονο κράτος.

Υπάρχει μια αντίληψη στην κοινωνία, την οποία και εμείς κατά καιρούς έχουμε καλλιεργήσει, η οποία λέει το εξής: Ουδέν μονι-

μότερο του προσωρινού. Είχαμε μία, δύο, τρεις συμβάσεις αλληπάλληλες, ερχόταν κάποιος νόμος μετά από κάποιο χρόνο και μονιμοποιούσαμε αυτόν τον κόσμο και τον κάναμε επί οριστού και μετά από λίγο γίνονταν μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι. Ήταν, αν θέλετε, μια μηχανή πρόσληψης προσωπικού στο δημόσιο.

Ευτυχώς ήρθε το Σύνταγμα και με μια σοφή διάταξη καθήργνησε αυτήν τη μηχανή πρόσληψης στο δημόσιο, ότι δηλαδή αν έχεις μια, δυο, τρεις συμβάσεις οι οποίες ανανεώθηκαν, δεν μπορείς να γίνεις μόνιμος δημόσιος υπάλληλος.

Εδώ θα πω το εξής παράδοξο: οπουδήποτε και αν πας ακούς τον πολίτη να διαμαρτύρεται: Δεν θα μπορούσα να ήμουν και εγώ για λίγο Πρωθυπουργός; Θα καταργούσα τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Να πάψουν να είναι δημόσιοι υπάλληλοι για να εξυπηρετούν τον πολίτη.

Όταν τους μιλάς για την πλατεία Κλαθμώνος και τους εξηγείς ότι κάποτε υπήρχε αυτή η έλλειψη μονιμότητας αλλά όποια κυβέρνηση ερχόταν έδιωχνε τους μεν και έπαιρνε τους άλλους, δεν το καταλαβαίνουν γιατί είναι αγανακτισμένοι. Όταν όμως ζητούν οι ίδιοι δουλειά ή στιδήποτε άλλο, τότε θέλουν να είναι μόνιμοι. Καμιά άλλη σχέση εργασίας δεν την θεωρούν σοβαρή, μόνο αν είναι μόνιμοι. Και τότε αρχίζουν οι πιέσεις και όλα τα σχετικά. Πολλοί επίσης δεν θέλουν να υπάρχει αξιοκρατία αλλά να προσλαμβάνονται στο δημόσιο με τον άλφα ή το βήτα τρόπο «τσιμπητοί».

Την αξιοκρατία την καθιερώσαμε πια και πρέπει αυτό να το διαλαλήσουμε όλοι μας, διότι είναι κατάκτηση του πολιτικού κόσμου.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να κάνετε μια προσπάθεια και να διευρυνήσετε το εξής: Έχω κάποιες καταγγελίες για προσωπικό που έχει προσληφθεί στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών. Ξέρουμε πώς προσλήφθηκε το προσωπικό αυτό. Ο εκάστοτε δήμαρχος ή νομάρχης προσέλαβε τους δικούς του και αυτό γιατί τους δώσαμε εμείς το δικαίωμα αυτό εκτός ΑΣΕΠ. Τώρα υπάρχει η φημολογία ότι θα μοριοδοτηθούν για να μπορέσουν να μονιμοποιηθούν. Καλώς, το δικαιούνται. Αυτό όμως εξυπηρετεί τον πολίτη; Και αυτό δεν το λέω για τα ΚΕΠ της περιφέρειας μου, το λέω για τα ΚΕΠ κάποιων άλλων περιφερειών. Στείλτε κάποιους ανθρώπους να ζητήσουν πιστοποιητικό για να δούμε αν το εκδίδουν ή αν υπάρχει ανταπόκριση ή αν υπάρχει αυτή η ζέση που πρέπει να δείχνει ο υπάλληλος στα ΚΕΠ για να εξυπηρετεί τον πολίτη.

Κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το ζητούμενο σε μια οργανωμένη κοινωνία; Είναι να διευκολύνεται ο καταναλωτής πολίτης. Όλα τα υπόλοιπα είναι υποσύνολα. Και ο πολιτικός πρώτα είναι πολίτης, ο συνδικαλιστής πρώτα είναι πολίτης, ο γιατρός πρώτα είναι πολίτης, ο δάσκαλος πρώτα είναι πολίτης, ο καθηγητής πρώτα είναι πολίτης, ο αγρότης πρώτα είναι πολίτης. Άρα εκείνο που πρέπει να επιδιώκει μια οργανωμένη κοινωνία, είναι να εξυπηρετεί τον πολίτη. Τα μερικά συμφέροντα υποτάσσονται στο κοινωνικό συμφέρον και συνεπώς η οργανωμένη κοινωνία, το σύγχρονο κράτος πρέπει πρώτα να παράγει προϊόντα τα οποία να είναι ανταγωνιστικά και να παρέχει υπηρεσίες υψηλού επιπέδου. Παράλληλα πρέπει να είναι μια κοινωνία αλληλεγγύης.

Είναι δυνατόν από τη μια μεριά –και το λέω αυτό για το θέμα της μονιμότητας– να δυσανασχετούμε για τους φόρους που πληρώνουμε και από την άλλη να ζητάμε να έχουμε έναν ανελαστικό δημόσιο τομέα με όλους τους δημοσίους υπαλλήλους σε πλήρη σύνθεση;

Θα σας πω το εξής παράδειγμα: Μετά κόπων και βασάνων στην εκλογική μου περιφέρεια κατασκευάσαμε το καινούργιο νομαρχιακό νοσοκομείο. Πριν 12 χρόνια στοίχισε περίπου 13 δισ. δραχμές. Το θεωρήσαμε και επίτευγμα. Ξέρετε πόσο στοιχίζει ετησίως η λειτουργία του; Στοιχίζει 13,5 δισ. δραχμές. Για να καταλάβετε πόσο επιβαρύνεται ο δημόσιος τομέας για να προσφέρει υπηρεσίες και μάλιστα ανελαστικά και πόσο κοστίζει στον Έλληνα φορολογούμενο.

Θεωρώ ότι το νομοσχέδιο κινείται προς την σωστή κατεύθυνση. Δημιουργεί ένα θεσμό-εργαλείο όχι για να λύσει τα προβλήματα της ανεργίας, αλλά για να εξυπηρετήσει τον πολίτη

στις ανάγκες του. Γι' αυτό θα ψηφίσω το νομοσχέδιο.

Θα κάνω όμως δύο παρατηρήσεις. Η πρώτη παρατήρηση έχει να κάνει με τα κριτήρια επιλογής που βάζετε για τη σύγκριση σε κάθε κατηγορία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Όχι κριτήρια, κατηγορία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Σε κάθε κατηγορία ώστε μέσα από αυτήν να μπορούν να επιλεγούν κάποιοι, μπαίνουν κάποια κριτήρια. Και το λέει σαφώς στο άρθρο 4, στην παρ.3, στην τελευταία φράση «Με όμοια απόφαση καθορίζεται ο τρόπος, η διαδικασία και ειδικότερα κριτήρια επιλογής μεταξύ ενδιαφερομένων της ίδιας κατηγορίας». Άρα σωστά μπαίνει αυτό. Προσέξτε όμως ότι δεν προβλέπεται μηχανισμός ενστάσεων. Πού ξέρουμε αν η Επιτροπή δεν έκανε την οποιαδήποτε λαθροχειρία; Άρα πρέπει να υπάρχει και ένας μηχανισμός ενστάσεων.

Δεύτερον, θεωρώ ότι το 10% που δίνεται στους μακράν ανέργους, είναι πολύ μικρό. Δηλαδή για έναν που είναι άνεργος πάνω από δώδεκα μήνες, το ποσοστό που δίνεται είναι μικρό. Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, για το χρόνο που μου διαθέσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα με μεγάλη προσοχή τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος ξεκίνησε την ομιλία του λέγοντας ότι το νομοσχέδιο λοξοκοιτά προς τις κάλπες. Πρόκειται, κύριε συνάδελφε, για γιγαντιαία παρεξήγηση και αυτοπαγίδευσή σας. Επειδή η Νέα Δημοκρατία ζει με την οφθαλμαπάτη της κάλπης, κρίνει συνεχώς εξ ιδίων τα αλλότρια. Η ζωή όμως όπως αποδεικνύεται, συνεχίζεται, δεν μπορεί να παγώσει. Δεν μπορεί όλα να πάνε για μετά τις εκλογές όπως το εκλογικό σύστημα μετά τις εκλογές.

Η μερική απασχόληση, όπως είπε προηγουμένως ο κ. Σγουριδής, δεν αποτελεί τη λύση στο πρόβλημα της απασχόλησης, ουδείς το ισχυρίστηκε. Αλλά επειδή δεν υπάρχει μία και μοναδική λύση, και αυτό είναι διεθνές πρόβλημα, δεν το ανακαλύπτουμε μόνο στην Ελλάδα, πρέπει να δούμε με διαφορετικές δράσεις πώς θα μπορέσουμε να το αντιμετωπίσουμε. Και μία από αυτές τις δράσεις που ανταποκρίνεται στις σύγχρονες συνθήκες, είναι το παρόν νομοσχέδιο και το τι προβλέπει για τη μερική απασχόληση. Κατά συνέπεια δεν είναι δυνατόν να παγώσει η ζωή επειδή εσείς λέτε –αν το πιστεύετε έχει καλώς, στην πράξη θα δούμε– ότι οι εκλογές πρέπει να γίνουν τώρα. Και ούτε η χώρα θα μπει σε μία παρατεταμένη εκλογική περίοδο αυτού του τύπου, όπου τίποτε δεν θα μπορεί να συζητηθεί. Βεβαίως από ένα μεγάλο κόμμα όπως η Νέα Δημοκρατία, θα περίμενε κανείς επί της ουσίας τοποθέτηση σε κρίσιμα θέματα, τα οποία απασχολούν και τη χώρα μας αλλά και όλη την Ευρώπη.

Εμείς, λοιπόν, θέλουμε να μείνουμε στην ουσία. Η μερική απασχόληση αποτελεί μια ευέλικτη μορφή. Επεκτείνεται με γοργούς ρυθμούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχει προβλήματα, έχει κινδύνους. Κανείς δεν είπε πως όχι. Και είναι ένα πλαίσιο συζήτησης που υπάρχει ανάμεσα στους κοινωνικούς εταίρους, ανάμεσα στα συνδικάτα, στο δημόσιο τομέα. Κάθε προτεινόμενη ρύθμιση την εποχή της παγκοσμιοποίησης έχει θετικά στοιχεία που δείχνει ότι μπορεί να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες και έχει βεβαίως και κινδύνους. Μια αλόγιστη, ας πούμε, επέκτασή της, μπορούσε να δημιουργήσει πραγματικά προβλήματα. Και αυτό το επισημαίνουν και τα ευρωπαϊκά και τα ελληνικά συνδικάτα. Όμως ταυτόχρονα είναι μία μορφή απασχόλησης, που με μία λογική και συγκεκριμένη εφαρμογή της –και αυτό έχει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο– εξυπηρετεί επείγουσες κοινωνικές ανάγκες, βοηθάει την προσαρμογή στην ευρωπαϊκή πραγματικότητα και τονίζω χωρίς να υποκαθιστά ή να διασπά θέσεις εργασίας του μόνιμου προσωπικού του δημόσιου τομέα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Το λέω αυτό, διότι σε πολλές ομιλίες διατυπώθηκε αυτή η τεράστια παρεξήγηση. Αυτή είναι η απάντηση και προς τους φίλους της ΑΔΕΔΥ. Δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος για το δημόσιο τομέα.

Τέθηκαν ορισμένα ερωτήματα. Αυτοί οι οποίοι θα απασχοληθούν με το καθεστώς της μερικής απασχόλησης από πού θα καλύπτονται; Μα, υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο. Είναι ο ν. 2639/98, ο οποίος αναφέρεται ρητά στη μερική απασχόληση. Αυτός θα εφαρμοστεί στο σύνολό του. Τίποτα δεν είναι μετέωρο. Με βάση αυτόν το νόμο θα υπάρξουν όλες οι ρυθμίσεις για τους εργαζόμενους.

Καλύπτει πραγματικές ανάγκες; Καλύπτει ανάγκες οι οποίες έχουν αναπτυχθεί μέσα από την κοινωνική δυναμική. Μπορούν να καλυφθούν αυτές οι ανάγκες από μερική απασχόληση; Βεβαίως. Για παράδειγμα, γιατί στη βοήθεια στο σπίτι πρέπει να πάμε σε άλλη μορφή απασχόλησης πέραν της μερικής; Με τέσσερις ώρες το απόγευμα βοήθειας στο σπίτι καλύπτονται αυτές οι ανάγκες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Και αν πάει σε δύο σπίτια για οκτώ ώρες;

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Υπάρχουν διαφορετικές φιλοσοφίες. Εσείς, κύριε συνάδελφε, βρίσκετε τη λύση του προβλήματος της ανεργίας στο να προσληφθούν όλοι στο δημόσιο. Αν ήταν τόσο απλά τα πράγματα, θα το κάναμε. Όμως, όποιοι το έκαναν, δυσκολεύτηκαν και προοπτικά κατέρρευσαν. Δηλαδή, ποια είναι η λύση στο πρόβλημα της ανεργίας; Λέτε ότι η Κυβέρνηση δεν θα ήθελε να το επιλύσει; Ποιο είναι το μαγικό ραβδί που θα μπορούσε να το επιλύσει; Δεν υπάρχει. Είμαστε σε μια περίοδο κρίσης. Η ελληνική οικονομία αλλά και οι δείκτες της ανεργίας μέσα σ' αυτό το δυσμενές διεθνές περιβάλλον επιδεικνύουν μια ανθεκτικότητα. Προφανώς υπάρχουν προβλήματα. Αυτό το νομοσχέδιο προσπαθεί να τα αντιμετωπίσει ως έναν βαθμό και στο μέτρο του βεληνεκούς του.

Τι θα θέλατε; Είναι καλύτερα να παραμείνει ο άνεργος χωρίς εργασία από το να μπει σε καθεστώς μερικής απασχόλησης; Εγώ κάτι τέτοιο κατάλαβα από τη συζήτηση. Αν υπήρχε μαγικό ραβδί με το οποίο θα μπορούσαμε να επιλύσουμε το πρόβλημα της ανεργίας αύριο το πρωί, θα το είχαμε βρει. Από και πέρα είναι δυνατόν να συζητήσουμε με το επιχείρημα ότι φέρνουμε το νομοσχέδιο επειδή θα γίνουν εκλογές ή με επιχειρήματα χαμηλοτάτου επιπέδου του τύπου «ό,τι φάμε, ό,τι πούμε και ό,τι αρπάξουμε», τα οποία υποβαθμίζουν πρώτα απ' όλα αυτούς που τα εκφωνούν;

Υπάρχει κανένα εμπόδιο ελπίδας; Γιατί; Πού το βλέπετε;

Ο τρόπος πρόσληψης και οι όροι της σύμβασης δεν στοιχειοθετούν σε καμία περίπτωση δικαίωμα διεκδίκησης μονιμότητας. Αυτό είναι πολύ σαφές. Είπατε ότι τα «παπαγαλάκια» θα πουν ότι μπαίνουν εκεί για οκτώ, δέκα μήνες και ότι τελικά θα μπει στο δημόσιο. Ο κόσμος δεν είναι αφελής. Γνωρίζει ότι αυτό δεν γίνεται. Γνωρίζει ότι υπάρχει πλέον το ΑΣΕΠ, το οποίο πολλές φορές έχει χρονοβόρες διαδικασίες, αλλά δεν είναι τόσο αφελής, ώστε να πεί κάποιος και πολύ περισσότερο αυτή η Κυβέρνηση και να του πει ότι μπαίνουν εκεί, αλλά θα σου ανοίξει ο δρόμος για να μπει στο δημόσιο.

Αυτός ο δρόμος έχει κλείσει και το ξέρουν όλοι. Νομίζω πάντως ότι δεν δικαιολογούνται ανησυχίες από αυτήν την πλευρά.

Επίσης άλλη μια παρεξήγηση. Αυτές οι κοινωνικές παροχές δρουν συμπληρωματικά στη Δημόσια Διοίκηση. Από τη φύση του νομοσχεδίου και από την περιγραφή είναι προφανές ότι λειτουργούν συμπληρωματικά στις νέες ανάγκες που έχουν αναπτυχθεί και οι οποίες πρέπει να καλυφθούν. Αυτή είναι η ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Την Ευρώπη δεν μπορούμε να την ξεχνάμε, όποτε μας βολεύει. Αυτή είναι η μια πλευρά της σύγχρονης πραγματικότητας.

Θα μπω τώρα και σ' ένα επιμέρους θέμα. Αυτό το νομοσχέδιο δεν θίγει σε τίποτε τους ήδη υπάρχοντες σχολικούς φύλακες. Σε ό,τι αφορά τους σχολικούς φύλακες είναι στη φιλοσοφία αυτού του νομοσχεδίου, λειτουργεί συμπληρωματικά.

Μπήκαν και άλλα ζητήματα, ίσως παρεμπιπτόντως, που πρέ-

πει να τα δούμε. Ένα σημείο νομίζω έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Ποια θα είναι αυτά τα κριτήρια με τα οποία θα προσληφθούν, με αυτήν τη σύμβαση μερικής απασχόλησης που δε δημιουργεί καμία ψευδαίσθηση στον εργαζόμενο.

Βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 3 θα υπάρξει κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, του Υπουργού Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης και του Υπουργού Εργασίας, ώστε να καθοριστεί ο τρόπος, η διαδικασία και τα ειδικότερα κριτήρια επιλογής μεταξύ των ενδιαφερομένων της ίδιας κατηγορίας. Η πρόσληψη θα γίνεται κατά ειδικότητα και τόπο, με βάση τα κριτήρια που καθορίζονται από την κοινή υπουργική απόφαση. Μέσα στα πλαίσια της διαδικασίας εκεί στην απόφαση θα ενταχθούν όλα αυτά τα σημεία, που εδώ δεν είναι εμφανή. Δεν θα γίνει στον αέρα ούτε από το παράθυρο, αλλά με βάση πάρα πολύ συγκεκριμένα κριτήρια. Εξάλλου έχουμε και μια εμπειρία γιατί δεν είμαστε στην Ελλάδα του 1960. Η εμπειρία από την πρόσληψη περίπου, αν δεν με απατά η μνήμη μου, δυόμισι χιλιάδων επιστημόνων για τους καποδιστριακούς δήμους από την ΕΕΤΑ, που έγινε επίσης με την ίδια διαδικασία με την προτεινόμενη, έγινε και δεν ακούστηκε τίποτα. Ήταν μια διαδικασία αδιάβλητη, οδήγησε στο να στελεχωθούν οι καποδιστριακοί δήμοι και κανένας δεν είπε ότι ο επισημόννας που προσλήφθηκε δεν είναι «κόκκινος», «πράσινος», ή «μπλε». Ήταν μια διαδικασία πρωτοφανής για τη χώρα μας, η οποία λειτούργησε πολύ αποτελεσματικά.

Κατά συνέπεια λέω ότι πρέπει να βάλουμε το νομοσχέδιο στην πραγματική του διάσταση. Εάν δεν θέλουμε να το συζητήσουμε επειδή έρχονται εκλογές και επειδή νομίζουμε ότι οι εκλογές θα γίνουν αύριο ή επειδή έχουμε μπει σε προεκλογική περίοδο είναι μια επιχειρηματολογία που δεν μπορώ να την παρακολουθήσω ούτε να την καταλάβω, αλλά υπάρχει, αλλά είναι δεδομένη. Αν υπάρχει επιχειρηματολογία άλλης πλευράς που λέει ότι η μερική απασχόληση είναι σκληροπάρζαρο και δεν πρέπει να το συζητήσουμε, γιατί η μόνη λύση στην αντιμετώπιση της ανεργίας είναι να δημιουργήσουμε μερικά εκατομμύρια δημοσίων υπαλλήλους είναι μια φιλοσοφία που τη σέβομαι, αλλά ούτε αυτήν μπορώ να την παρακολουθήσω. Εάν κάποιος πει ότι με βάση αυτό το νομοσχέδιο έχουμε βρει το μεγάλο φάρμακο για την ανεργία, πράγματι και αυτός θα ψεύδεται γι' αυτό λέω να το βάλουμε στις συγκεκριμένες του διαστάσεις.

Και αν το βάλουμε σ' αυτές τις διαστάσεις, είμαι απολύτως βέβαιος ότι δεν μπορεί να υπάρχει καλόπιστος ο οποίος να αρνηθεί την ψήφισή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, εάν πράγματι πρόκειται για ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο, το οποίο μάλιστα εντάσσεται στο πλαίσιο ενός τόσο μεγάλου σκοπού, όπως είναι αυτός που αφορά την πάταξη της ανεργίας και την αύξηση της απασχόλησης - χωρίς να λύνει το πρόβλημα, αλλά πάντως να εντάσσεται στο πλαίσιο ενός τόσο σημαντικού στόχου- το ερώτημα, κύριε Υπουργέ, το οποίο αποδεικνύει και την ανευθυνότητα, αλλά και την υποκρισία της Κυβέρνησης, είναι το εξής: Πώς, κύριε Υπουργέ, για ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο και για έναν τόσο μεγάλο στόχο, τον οποίο επιδιώκετε, δεν μας καλέσατε σε διάλογο; Και το μόνο πράγμα για το οποίο μας καλείτε σε διάλογο είναι ο εκλογικός νόμος; Δηλαδή, κατά τη γνώμη σας, γι' αυτό το νομοσχέδιο και για το σύνολο του σχεδιασμού σας για την πάταξη της ανεργίας δεν μπορέσατε ποτέ να μας πείτε τι θέλετε και να ρωτήσετε και τη δική μας άποψη, ώστε να μπορούμε να ερθούμε εδώ και να συζητήσουμε σοβαρά, έχοντας προηγουμένως εκθέσει τις απόψεις μας;

Γιατί, κύριε Υπουργέ, κάνετε αυτή την ιεράρχηση; Αυτό αποδεικνύει πόσο πολιτικά υποκριτές και ανεύθυνοι είστε και για το θέμα του εκλογικού νόμου και για το θέμα της πάταξης της ανεργίας. Γιατί ούτε αυτό το μέτρο που προπαθείτε να πάρετε τώρα είναι σοβαρό -δεδομένου ότι πρόκειται για «μπαλώματα» και θα σας το αποδείξω στη συνέχεια- όπως βεβαίως δεν

είναι σοβαρή και η άποψή σας ότι μας καλείται σε διάλογο για τον εκλογικό νόμο επειδή είναι μείζον ζήτημα, αφού ξέρετε ότι δεν είναι και ότι δεν απασχολεί κανέναν. Ίσως, τον μόνο που απασχολεί είναι ο κ. Σημίτης για να μπορέσει να βρει άλλοθι στην ήττα που έρχεται.

Σήμερα, το νομοσχέδιο που συζητάμε και ο τρόπος που το φέρνεται προς συζήτηση, δείχνει καθαρά πού το πάτε. Ούτε τα προβλήματα του Τόπου λύνετε, αλλά ούτε φέρνεται κάτι σοβαρό προς συζήτηση με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις του Τόπου. Ζητάτε συνενόχους και συμμετόχους στην ήττα. Και αυτούς δεν θα τους βρείτε. Μόνοι σας θα ακολουθήσετε αυτόν τον κατήφορο. Κάποτε, ήταν το «ροκ των Δολιανών» το οποίο το χορέψατε μόνοι σας. Τώρα, είναι ο κατήφορος του εκλογικού νόμου τον οποίο θα κατέβετε μόνοι σας. Συμμετόχους σε όλα αυτά τα θεσμικά ανοσιουργήματα και σ' αυτές τις ασκήσεις πολιτικής ανευθυνότητας, δεν πρόκειται να βρείτε, τουλάχιστον από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας.

Να έρθουμε τώρα να δούμε γιατί η Νέα Δημοκρατία καταψήφισε αυτό το σχέδιο νόμου και ποιες είναι οι βασικές αιτίες που έχει. Αυτό το σχέδιο νόμου έχει τέσσερα βασικά χαρακτηριστικά τα οποία είναι όλα αρνητικά. Το πρώτο είναι ότι πρόκειται για προεκλογικό σχέδιο νόμου και θα σας εξηγήσω το λόγο. Το δεύτερο χαρακτηριστικό του είναι ότι είναι αποσπασματικό, το τρίτο ότι είναι πρόχειρο και το τέταρτο ότι είναι άδικο. Αυτά είναι τα τέσσερα χαρακτηριστικά του και να δούμε γιατί.

Είναι προεκλογικό για τους εξής λόγους. Πρώτα-πρώτα, κύριε Υπουργέ, πέρασε τόσοσ καιρός από το 2000, όταν ο κύριος Πρωθυπουργός προεκλογικά -αλλά και μέσα εδώ, όταν παρουσίασε τις θέσεις με βάση τις οποίες ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης- είχε εκφράσει -και θα έρθω στη συνέχεια σ' αυτό- την πρόθεσή σας να δημιουργήσετε τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Δεν έγινε τίποτα.

Έρχεστε τώρα και μιλάτε για τη μερική απασχόληση και λέτε ότι δεν πρόκειται για προεκλογικό σχέδιο νόμου. Κύριε Υπουργέ, ακόμα και αν δεν πάτε το φθινόπωρο σε εκλογές -που μάλλον θα «συρθείτε» σ' αυτές- αλλά ακόμα και αν πάτε τον ερχόμενο Φλεβάρη ή Μάρτη ή Απρίλιο, έχει απομείνει πολύ λιγότερος από ένας χρόνος ως τις εκλογές. Τώρα θυμηθήκατε τη μερική απασχόληση; Τέσσερα χρόνια κυβερνάτε μετά το 2000, για να μην πω νωρίτερα. Τώρα θυμηθήκατε αυτό το τόσο σημαντικό μέτρο;

Και πώς να μην πάει ο νους μας σε προεκλογικές παροχές και «εμπόριο ελπίδων» -και θα σας πω στη συνέχεια γιατί πρόκειται για εμπόριο ελπίδων- όταν το ίδιο κάνατε κατά τη διάρκεια της ίδιας χρονικής περιόδου του 2000; Τότε, πέντε με έξι μήνες προ των εκλογών του 2000, βάλατε σε ενέργεια το άλλο «κόλπο» «εμπορίου ελπίδων».

Τότε, επρόκειτο για τα προγράμματα κατάρτισης του ΟΑΕΔ. Γεμίσατε τις δημόσιες υπηρεσίες με είκοσι πέντε χιλιάδες ανθρώπους με οκτάμηνες συμβάσεις στους οποίους «υποσχέθήκατε» ότι θα τους προσλαμβάνατε τότε και ότι σε περίπτωση που θα κερδίζατε τις εκλογές, θα τους μονιμοποιούσατε, ασχέτως αν ξέρατε ότι δεν θα μπορούσε να γίνει μονιμοποίηση. Το έκανε ή δεν το έκανε η Κυβέρνηση Σημίτη; Το έκανε και το έκανε κατά τρόπο πολιτικά χυδαίο. Γιατί αφορούσε ανθρώπους που τους άφησε στο δρόμο και το έκανε και προεκλογικά, ενώ ήξερε ότι τους έλεγε συνειδητά ψέματα.

Αφού, λοιπόν, το κάνατε πέντε με έξι μήνες προ του 2000, το ίδιο δεν κάνατε και τώρα; Τώρα ανακαλύψατε τη μερική απασχόληση; Ή εντάσσεται στο πλαίσιο ενός ευρύτερου σχεδιασμού σας -αλλά τότε τον κάνατε αυτό τον σχεδιασμό και δεν εφαρμόζεται τώρα- ή δεν εντάσσεται πουθενά και πρόκειται για αποσπασματικό μέτρο; Αυτό συμβαίνει. Πρόκειται για ένα αποσπασματικό μέτρο της τελευταίας στιγμής για να δείξετε ότι κάτι κάνετε και να πουλήσετε ελπίδες.

Άρα είναι προεκλογικό τερτίπι. Είναι ένα πυροτέχνημα το οποίο, όμως, παθαίνει αφλογιστία, όπως όλοι σας γνωρίζετε ύστερα από την πικρή εμπειρία των «εργαζομένων ανέργων» του 2000 με τα προγράμματα κατάρτισης του ΟΑΕΔ. Συνειδητά χρησιμοποιώ τον όρο «εργαζόμενοι άνεργοι».

Αυτό, λοιπόν, είναι το πρώτο που αιτιάται η Νέα Δημοκρατία

σ' αυτό το σχέδιο νόμο. Είναι προεκλογικό. Και όχι απλώς προεκλογικό, αλλά χυδαίο προεκλογικό. Γιατί προεκλογικά μπορεί να είναι πολλά πράγματα. Όμως, να υπάρχει αυτή η χυδαιότητα απέναντι σε ανθρώπους που είναι εμπερίστατοι φαντάζει απαράδεκτο. Υποβαθμίζει όχι μόνο την αξιοπιστία της πολιτικής μας ζωής, αλλά και την ίδια την ποιότητα της Δημοκρατίας. Γιατί, όταν υπάρχουν αυτές οι σχέσεις μεταξύ κράτους και πολίτη και ιδίως του εμπερίστατου πολίτη, του άνεργου πολίτη, από εκεί και πέρα υποβαθμίζεται η ίδια η ποιότητα της Δημοκρατίας, η ίδια η δημοκρατική αρχή, η ίδια σχέση εμπιστοσύνης, που αποτελεί τον πυρήνα της δημοκρατικής αρχής μεταξύ κράτους και πολίτη.

Δεύτερον. Είναι αποσπασματικό. Πού είναι το μεγαλόπνοο σχέδιό σας για την πάταξη της ανεργίας; Σας ρώτησα πριν: Είπε -και ή όχι- ο κύριος Πρωθυπουργός ότι θα δημιουργήσει στην τετραετία 2000-2004 τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας; Πού είναι αυτές οι θέσεις; Σας θυμίζω ακόμη ότι ουδέποτε είχε πει ότι θα καταφύγει σε ένα τέτοιο μέτρο σαν κι αυτό. Ενώ εξήγγειλε προεκλογικά και από αυτό το Βήμα τι θα κάνει για την πάταξη της ανεργίας, ποτέ δεν είχε μιλήσει γι' αυτό το μέτρο. Έλεγε ότι πρωτογενώς θα δημιουργηθούν αυτές οι θέσεις εργασίας. Όμως, δεν δημιουργήθηκαν. Και ακριβώς επειδή δεν δημιουργήθηκαν, καταφεύγετε σ' αυτό το μέτρο το οποίο, όπως σας είπα, και προεκλογικό τερτίπι είναι και αναποτελεσματικό είναι.

Ο Πρωθυπουργός επειδή δεν μπόρεσε να δημιουργήσει με την πολιτική του νέες θέσεις εργασίας -αφού δεν υπάρχει ουσιαστική αναπτυξιακή πολιτική- πηγαίνει τεχνητά και να πουλήσει εμπόριο ελπίδων και να μειώσει τεχνητά -το τονίζω- την ανεργία, για να δείξει ότι έπεσε κατά μισό πόντο και να πει: «Ξέρετε, με αυτόν τον τρόπο κάτι γίνεται με την ανεργία».

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, η Ελλάδα παρουσιάζει το εξής οξύμωρο σχήμα, που είναι και η αντίφαση της πολιτικής σας, αλλά και η γελοιοποίηση των προσπαθειών σας, σχετικά με την πάταξη της ανεργίας. Γι' αυτό και στην Ελλάδα μας λέτε ότι πέφτει η ανεργία -έστω και οριακά- χωρίς να αυξάνεται η απασχόληση. Ε, πού να αυξηθεί η απασχόληση με τέτοια μέτρα;

Είστε η Κυβέρνηση η οποία έχει επιχειρήσει ν' αποδείξει παγκοσμίως -χρόνια το επιχειρείτε- πώς μπορεί και να πατάσσεται η ανεργία και να μην αυξάνεται η απασχόληση. Πώς μπορεί να γίνεται αυτό; Μπορεί να γίνεται μέσα από τα ψευδή στοιχεία που παρέχονται και μέσα από τέτοιου είδους τερτίπια, τα οποία φυσικά δεν μπορείτε να επικαλεσθείτε ως στοιχεία που αυξάνουν την απασχόληση, αλλά μόνο ως στοιχεία δήθεν μείωσης της ανεργίας.

Σας λέμε, λοιπόν, ότι είναι ένα αποσπασματικό μέτρο που δεν ανταποκρίνεται στις εξαγγελίες σας για νέες θέσεις εργασίας. Ίσα-ίσα αποτελεί ομολογία της αποτυχίας αυτής της πολιτικής. Το φέρνετε και προεκλογικά και αποσπασματικά. Το φέρνετε, για να επιτύχετε τεχνητή μείωση του δείκτη ανεργίας και μας ζητάτε να γίνουμε συμμετοχοί σε αυτού του είδους τον εμπαιγμό και των ανθρώπων και της κοινωνίας;

Ε, όχι κύριε Υπουργέ. Σας το είπα. Αν ψάχνετε για συνενόχους, αυτό είναι άλλη ιστορία. Όμως, αν ψάχνετε για διάλογο, θα μας είχατε φωνάξει πριν το φέρετε στη Βουλή. Όμως, δεν ψάχνετε για διάλογο. Πώς να το κάνουμε;

Επίσης, όπως σας είπα, το νομοσχέδιο αυτό είναι πρόχειρο. Η δε προχειρότητά του βοά. Βοά από το γεγονός ότι λέτε πέντε λόγια και τα υπόλοιπα είναι εξουσιοδοτήσεις. Γιατί, βεβαίως, δεν είχατε τίποτα στο κεφάλι σας ή είχατε και άλλες σκοπιμότητες τη στιγμή κατά την οποία επιχειρείτε αυτού του είδους την ενέργεια. Θα σας πω γιατί.

Κοιτάξετε παραδείγματος χάρι τι λέτε και πώς χαρακτηρίζετε στο άρθρο 3 τις περιπτώσεις εκείνες όπου μπορούν να εφαρμοστούν οι συγκεκριμένες διατάξεις. Λέτε τα εξής: «Εκείνες οι δράσεις για τις οποίες μπορεί να υπάρξει εφαρμογή του νόμου είναι οι δράσεις για την παροχή υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα.» Και σας ρωτώ: Στις λέξεις «παροχή υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα» τι δεν χωράει; Λέτε παρακάτω «ιδίως» πέντε πράγματα, αλλά το «ιδίως» σημαίνει ότι τα πάντα μπορούν να χωρέσουν. Ποιος θα σας ελέγξει;

Όσπου να βρεθεί δικαστήριο –και αν βρεθεί– με διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων που δεν χωράει εδώ, όπως καταλαβαίνετε, λόγω της φύσης της διαφοράς να ελέγξει αυτό το πράγμα, τη δουλειά σας θα την έχετε κάνει. Είστε εντελώς ανεξέλεγκτοι και μπορείτε να χρησιμοποιείτε το νομοσχέδιο κατά το δοκούν, κατά βούληση. Καμία συγκεκριμένη ρύθμιση. Πετάξατε μία γενική φράση, απίστευτες αοριστίες και λέτε: Να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο που μπορείτε να το κόβετε και να το ράβετε στα μέτρα εκείνων που θέλετε να ευνοήσετε είτε αυτοί είναι τα νομικά πρόσωπα τα οποία θέλετε να εντάξετε στο πλαίσιο εφαρμογής αυτού του νόμου είτε είναι τα φυσικά πρόσωπα τα οποία θέλετε να προσλάβετε.

Με τέτοιες αοριστίες, λοιπόν, μας καλείτε να μιλήσουμε; Δεν μπορείτε να έρχεστε με ένα τέτοιο νομοσχέδιο στο οποίο λέτε ότι χρησιμοποιούνται νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, για να προσλαμβάνουν ανθρώπους. Αυτό μπορούν να το κάνουν οι δημόσιες υπηρεσίες. Όμως, πώς θα το κάνουν και με ποιους σκοπούς είτε το λέτε αόριστα είτε το πετάτε σε εξουσιοδοτήσεις. Δηλαδή το αφήνετε στην εκτελεστική εξουσία και μας λέτε: Ελάτε να ψηφίσουμε αυτές τις σχετικές διατάξεις!

Ε, όχι, κύριε Υπουργέ. Δεν μπορεί να γίνει αυτό το πράγμα. Είναι ένα πρόχειρο νομοσχέδιο. Θέλετε να πουλήσετε ελπίδες, δεν προλαβαίνετε να σκεφθείτε πώς θα το κάνετε, πετάξατε μερικές αόριστες έννοιες και κάποιες εξουσιοδοτήσεις, το βαφτίσατε νομοσχέδιο και μας το φέρνετε καλοκαιριάτικα –και γι' αυτό θα μιλήσω στη συνέχεια– για να το ψηφίσουμε.

Τέλος, εκτός από προεκλογικό, αποσπασματικό και πρόχειρο, το νομοσχέδιο είναι και καταφανώς άδικο. Πού έγκειται η αδικία; Σε δύο πράγματα: Δεν υπάρχουν κριτήρια. Πού είναι τα κριτήρια; Να τα βρείτε, να μας τα πείτε. Κριτήρια δεν υπάρχουν για το πώς θα επιλέγετε τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, τα οποία θα έχουν αυτό το προνόμιο να προσλαμβάνουν. Αλλά και αν δούμε τι γινόταν με τα προγράμματα κατάρτισης και τι είπε το Ελεγκτικό Συνέδριο, θα είχατε φύγει από εκεί που στέκεστε.

Και τα προγράμματα τα σταματήσαμε με ερωτήσεις που κάναμε στη Βουλή. Και επειδή σταμάτησαν αυτού του είδους οι φάμπρικες, γι' αυτό τα κάνετε αυτά τώρα. Σταμάτησε το Ελεγκτικό Συνέδριο τις φάμπρικες των προγραμμάτων κατάρτισης με διάφορες εταιρείες και δη εργολαβικές, που θέλατε να κάνετε, και φέρνετε αυτό τώρα, διότι αν είχε συνεχισθεί εκείνη η φάμπρικα και δεν την είχε σταματήσει το Ελεγκτικό Συνέδριο, πάλι τα ίδια θα συνέβαιναν.

Δεν μας λέτε, λοιπόν, ούτε τα κριτήρια με τα οποία θα επιλέξετε τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου ούτε τα κριτήρια με βάση τα οποία τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου θα προσλαμβάνουν τα φυσικά πρόσωπα. Δηλαδή «έτσι είναι, αν έτσι νομίζετε». Πιραντελικές καθαρά μέθοδοι στα θέματα των προσλήψεων και δη μερικών προσλήψεων περιορισμένου χρόνου, ακριβώς στο πλαίσιο του εμπορίου ελπίδων.

Κύριε Υπουργέ, αφού είστε τόσο σοβαροί στη δουλειά σας, αφού είναι ένα τόσο σοβαρό νομοσχέδιο, αφού εντάσσεται στο πλαίσιο ενός τόσο μακροχρόνιου σχεδιασμού, χάθηκε ο κόσμος να μας βάλετε ορισμένα κριτήρια πέραν των αοριστιών του άρθρου 3; Και μη μου ξαναγυρίσετε στο άρθρο 3: σας είπα ότι είναι αόριστο εντελώς! Πέραν των αοριστιών δεν βρήκατε κάποια κριτήρια να μας βάλετε, για να ξέρουμε πώς θα επιλέγονται αυτά τα νομικά πρόσωπα ή τα φυσικά πρόσωπα;

Και σαν να μην έφτανε αυτό, έρχεται πραγματικά να δώσει χαριστική βολή στην αξιοπιστία σας η ίδια η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Είδη κανείς από σας την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής; Είδατε τι σας λέει για το άρθρο 4 παράγραφος 3; Εκεί λέτε, κύριε Υπουργέ, ότι με κοινή υπουργική απόφαση θα καθοριστούν τα κριτήρια.

Πολύ ορθά, λοιπόν, έρχεται η Επιστημονική Υπηρεσία και σας λέει –κάπως κομπάζει, όπως συνηθίζει άλλωστε σε αυτές τις περιπτώσεις, για να μην σας πει ότι είναι εντελώς αντισυνταγματικό– πως για να χρησιμοποιήσετε κοινές υπουργικές αποφάσεις πρέπει να πρόκειται για θέματα ειδικότερα ή για θέματα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα, όπως ορίζει το άρθρο 43 παράγραφος 2 εδάφιο β' του Συντάγματος. Επαναλαμβάνω: Το

άρθρο 43 παράγραφος 2 εδάφιο β' λέει ότι τότε μόνο μπορεί να χρησιμοποιείται από εξουσιοδότηση υπουργική απόφαση και όχι το διάταγμα, όταν πρόκειται για ειδικότερα θέματα ή για θέματα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα.

Αρα η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής σας λέει ότι τα κριτήρια για μία τόσο σημαντική κατηγορία προσώπων και για μία κατηγορία στην οποία πρέπει να εφαρμόζεται η αρχή της ισότητας στο έπακρο, δεν είναι ειδικότερα και τεχνικά θέματα, δεν τα έχετε καθορίσει αλλού στο νομοσχέδιο, ώστε να θεωρούνται ειδικότερα. Και σας λέει ότι αυτή η ρύθμιση κινδυνεύει να είναι εκτός άρθρου 43 παράγραφος 2 εδάφιο β' του Συντάγματος, άρα, να είναι αντισυνταγματική ως υπεράγαν ευρεία.

Αυτό δεν σας απασχόλησε; Δεν το λέμε εμείς, η Επιστημονική Υπηρεσία το λέει. Και μη μου πείτε ότι μέσα στην Επιστημονική Υπηρεσία υπάρχουν άνθρωποι της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι έχουν σκοπό να σας κάνουν αντιπολίτευση! Σας λέει ότι είναι αντισυνταγματικό, σας το επισημαίνει και εσείς «αγρόν αγοράζετε». Τι να σας πούμε παραπάνω εμείς; Δεν είναι αυτό το πράγμα άδικο;

Τέλος, συμβαίνει και το εξής: Πώς τα καταφέρνετε, κύριε Υπουργέ –αυτό μόνο οι Κυβερνήσεις Σημίτη το καταφέρνουν– κάθε καλοκαίρι να μας φέρνετε ή διατάξεις που αποδυναμώνουν το ΑΣΕΠ ή διατάξεις που ανοίγουν τρύπες! Έτσι δεν έγινε τον Αύγουστο του 1999, όταν μας έφερε η κ. Παπανδρέου την πρώτη φουρνιά από Κερκόπορτες για το ν. 2190; Το ίδιο δεν έκανε και τον επόμενο Αύγουστο του 2000; Πάλι τα ίδια και εκεί. Καλοκαίρι, για να μην σας βλέπουν και να μη σας ακούν.

Γιατί βεβαίως, κύριε Υπουργέ, αν ήταν κάτι σημαντικό και θα το είχατε φέρει σε Ολομέλεια και θα το είχατε φέρει νωρίτερα και θα είχατε δώσει μία συνέντευξη τύπου για να πείτε ότι αυτό το πράγμα είναι σημαντικό. Ντρέπεστε, φοβάστε. Το φέρνετε εδώ και προσπαθείτε να το ντύσετε, να το καλλωπίσετε. Δεν γίνονται αυτές οι δουλειές.

Με ρωτήσατε: Πώς γίνεται, αφού υπάρχει το ΑΣΕΠ για τις τακτικές προσλήψεις; Κύριε Υπουργέ, καινούργιος μπορεί να είστε, αλλά να μην ξέρετε και τις μεθοδεύσεις που γίνονται; Μη μου πείτε! Την έννοια της μοριοδότησης για εκείνους που έχουν ασκήσει προηγουμένως υπηρεσία στο δημόσιο δεν την ξέρετε;

Δεν ξέρετε ότι με τα προγράμματα κατάρτισης του ΟΑΕΔ, να μην οκτάμηνα τους πήρατε, αλλά μετά έχετε νομοθεσία που λέει ότι όσοι υπηρέτησαν σε αυτά τα οκτάμηνα –που ήταν εντελώς αυθαίρετα, γιατί τις προσλήψεις εντελώς αυθαίρετα τις κάνατε– έχουν ιδιαίτερη μοριοδότηση σε σχέση με αυτούς που δεν υπηρέτησαν; Και δεν το καταλαβαίνετε ότι αν είστε Κυβέρνηση –ευτυχώς δεν θα είστε– αυτούς που θα προσλαμβάνατε, θα λέγατε ότι αυτοί έχουν ιδιαίτερη μοριοδότηση σε σχέση με τους άλλους που δεν έχουν υπηρετήσει;

Έτσι γίνεται το κόλπο, από την πίσω πόρτα. Τους προσλαμβάνετε πολύντας ελπίδες. Δεν μπορείτε να τους μονιμοποιήσετε, γιατί δεν γίνεται, τους μοριοδοτείτε και είναι σε πλεονεκτικότερη θέση από άλλους που δεν είχαν μπει στο δημόσιο. Δηλαδή τους παίρνετε αυθαίρετως και τους μονιμοποιείτε αυθαίρετως, καταδικάζοντας πολλούς άλλους πιο άξιους και πιο ικανούς να μην μπορούν να μπουν μέσα στο δημόσιο μόνο και μόνο γιατί αυτό ήταν εκείνο το οποίο πάντα επικράτησε επί των Κυβερνήσεών σας, αναξιοκρατία, κομματικός νεποτισμός. Αυτό είναι το κόλπο. Για αυτό το φέρνετε και καλοκαιριάτικα και αυτά είναι καμώματα που τα βλέπει η μέρα και γελά.

Άρα, λοιπόν, επειδή έχουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο πέραν του ότι δεν ήρθε σε κανένα διάλογο –και αυτό αποδεικνύει την πολιτική σας υποκρισία– είναι ένα νομοσχέδιο προεκλογικό, αποσπασματικό, πρόχειρο και άδικο, για αυτό όχι μόνο δεν το ψηφίζουμε, αλλά το καταγγέλλουμε. Και λέμε ότι είναι ένα ακόμα προεκλογικό τερτίπι που όμως δεν θα σας χρησιμεύσει σε τίποτα. Ο Ελληνικός Λαός σας ξέρει πολύ καλά πια για να πέσει στην παγίδα, την οποία εσείς νομίζετε ότι του στήνετε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας

Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Άκουσα με μεγάλη προσοχή τον κ. Παυλόπουλο. Το τι θα γίνει στις εκλογές θα το δούμε. Αυτό ας μην το προδικάζει κανείς αυτήν τη στιγμή. Το έχετε δει αρκετές φορές, μπορεί να δείτε ξανά το ίδιο έργο. Το να κάτσω εγώ τώρα να το προβλέψω ή να σας ανταπαντήσω, δεν έχει σημασία.

Το βέβαιο, κύριε Παυλόπουλε, είναι ότι δεν θα παγώσουν οι πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης σε κανέναν τομέα. Έχει συνταγματική προθεσμία, έχει εντολή να εργαστεί –να εργαστεί και το καλοκαίρι- με πρωτοβουλίες που μπορεί να τις κρίνετε εσείς μεγάλες, μικρότερες, μεσαίες. Από τη δική μας την πλευρά τις αξιολογούμε όπως τις αξιολογούμε και επειδή τα γεγονότα είναι πεισματικά πολλές φορές διαψεύδουν αυτούς οι οποίοι με πολύ μεγάλη βεβαιότητα ισχυρίζονται ορισμένα πράγματα.

Να πω για το προσφιλές θέμα και του κ. Παυλόπουλου και των ημερών

–ίσως όλων μας- του εκλογικού νόμου, όπου είπε πριν από λίγο ότι ουδείς Έλλην πολίτης ενδιαφέρεται. Να θυμίσω πρόσφατη μέτρηση της «Κυριακής» που αποδεικνύει ότι και οι πολίτες ενδιαφέρονται, αλλά και οι πολίτες που ακολουθούν το κόμμα του κ. Παυλόπουλου ζητούν μία ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η δημοσκόπηση...

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Επιτρέψτε μου, δεν σας διέκοψα καθόλου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Λέτε πράγματα ανακριβή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Παυλόπουλε, δεν θέλει να τον διακόψετε.

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Λέει ότι και οι δικοί σας οπαδοί θεωρούν ότι πρέπει να πάρετε μέρος στην συζήτηση. Άρα...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το 50% του ελληνικού λαού....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε. Μη διακόπτετε.

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Εγώ απαντάω στο πώς εν τη ρύμη του λόγου σας ήταν ανακριβές το επιχείρημα που λέει ότι για τον εκλογικό νόμο ουδείς ενδιαφέρεται. Ενδιαφέρονται πολλοί και ενδιαφέρονται και οπαδοί σας. Και θα έπρεπε να ενδιαφέρεστε και εσείς ως παράταξη, ακριβώς επειδή αποτελεί σοβαρό στοιχείο του πολιτικού μας συστήματος. Δεν θα την ανοίξουμε τώρα αυτήν τη συζήτηση, αλλά εν πάση περιπτώσει δεν εμπεριέχει καμία παγίδα ούτε για εσάς ούτε για τα κόμματα της Αριστεράς. Αυτό όμως είναι μία άλλη συζήτηση, εγώ θέλω να μείνω στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Εμείς δεν ψάχνουμε συνενόχους. Εμείς ψάχνουμε σοβαρούς συζητητές σε σοβαρά θέματα. Και επαναλαμβάνω, αν η μόνιμη επωδός είναι –και αυτή είναι- «πρόχειρο», «αποσπασματικό» και κυρίως «προεκλογικό», τότε πράγματι δεν υπάρχει δυνατότητα να προχωρήσουμε αυτή τη συζήτηση. Και αυτό νομίζω ότι αποδείχτηκε.

Εγώ να δεχθώ πολλά από τα επιχειρήματα που ακούγονται. Ένα δεν μπορώ να καταλάβω: Τι λέτε σε αυτόν ο οποίος είναι άνεργος αυτήν τη στιγμή και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο του παρέχει –μέσα από διαδικασίες που είναι αδιάβλητες- τη δυνατότητα να εργαστεί, έστω με μερική απασχόληση;

Εγώ αυτό που εξέλαβα –και νομίζω θα εκλάβει και ο ίδιος ο πολίτης- είναι ότι του λέτε: «Μείνε καλύτερα υπερήφανος άνεργος». Άρα είσαι αξιοποιήσιμος και για την κάλη μου, διότι τα «κόλπα» αντιστρέφονται κιόλας, για να χρησιμοποιήσω τη δική σας έκφραση παρ' ότι εγώ δεν χρησιμοποιώ χαρακτηρισμούς.

Αυτό που είπατε είναι το εξής ουσιαστικά: Μείνε άνεργος και υπερήφανος μάλιστα –δεν ξέρω πόσο υπερήφανος μπορεί να είναι- μην αξιοποιήσεις αυτήν τη δυνατότητα, δεν θέλω εγώ να σου δώσω τη δυνατότητα να αξιοποιήσεις αυτήν τη δυνατότητα. Ε, και λέω εγώ τότε, κύριε Παυλόπουλε, ότι τα κάνει όλα αυτά η Αξιωματική Αντιπολίτευση για να πάει σ' αυτό τον υπερήφανο άνεργο και να του ζητήσει να γίνει ταπεινωμένος ψηφοφόρος. Είδατε πόσο αντιστρέφονται όλα;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Στη δική σας λογική...

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας

Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Όλα αντιστρέφονται.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, με αυτήν τη λογική...

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Παυλόπουλε, με συγχωρείτε, αλλά ήθελα να σας πω ότι όλα αντιστρέφονται. Με την ευχέρεια με την οποία τα βάλατε, θα δείτε ότι με την ίδια ευχέρεια αντιστρέφονται τα πράγματα. Κατά συνέπεια ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποια είναι τα κριτήρια. Μας τα είπατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε, μη διακόπτετε.

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Τα κριτήρια, κύριε Παυλόπουλε, θα είναι κατ' αναλογία τα κριτήρια του ν. 2190/98 ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πού είναι;

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αλλά εσείς τι θέλετε τώρα; Να πάμε με διαδικασία ΑΣΕΠ, δε γίνεται. Το ξέρετε ότι δεν γίνεται.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί δεν βάζετε διάταξη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μισό λεπτό, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Παυλόπουλε, μη διακόπτετε. Τελείωσε! Μη διακόπτετε και να μη γράφονται οι διακοπές. Επιτέλους! Αν δεν δέχεται διακοπές ο κύριος Υπουργός, μη διακόπτετε.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Είπα προηγουμένως ότι δεν ζούμε στην Ελλάδα του 1960 για να φοβόμαστε τόσο πολύ μεταξύ μας. Ευτυχώς αυτή την περίοδο την αφήσαμε όλοι πίσω μας. Ανήκει στο παρελθόν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ:

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Υπάρχει παράδειγμα, όπως επανέλαβα –και εδώ δεν άκουσα απάντηση- όπου τηρήθηκε η ίδια ακριβώς διαδικασία για τους καποδιστριακούς ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε. Είμαι και καινούργιος ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Γι' αυτό μη με διακόπτετε συνέχεια. Αφήστε με να ολοκληρώσω. Μου προκαλείτε τρακ.

Λοιπόν, είπαμε ότι εφαρμόστηκε –και εδώ δεν υπήρξε απάντηση- η προτεινόμενη διαδικασία και για την πρόσληψη επισημών στους καποδιστριακούς δήμους. Αυτή η διαδικασία αποδείχθηκε ότι και αδιάβλητη ήταν και αποτελεσματική. Αυτό ζητάμε να γίνει και τώρα. Δεν υπάρχει καμία παγίδα. Δεν μπορούμε να δεχθούμε –και με αυτό τελειώνω- ότι η Ελλάδα, επειδή η Νέα Δημοκρατία ζητάει εκλογές και τείνει να το πιστέψει –έχει αυτή την οφθαλμαπάτη- πρέπει να παγώσει κάθε πρωτοβουλία και η Κυβέρνηση να αρνηθεί το δικαίωμα της πρωτοβουλίας της περιμένοντας το «ώριμο φρούτο». Ε, αυτό δεν πρόκειται να γίνει. Θα κάνουμε τη δουλειά μας, όπως επιβάλλεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Βλαχόπουλος έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, και εγώ ήθελα να μιλήσω για το νομοσχέδιο, αλλά δεν μπορώ να ξεπεράσω τον πειρασμό –ο κ. Παυλόπουλος αποχωρεί από την Αίθουσα- να πω τα εξής:

Κατ' αρχάς θα ήθελα να πω ότι ο κ. Παυλόπουλος έχει μία μακρά θητεία εδώ στο Κοινοβούλιο, αλλά διακρίνεται από μία επιλεκτική μνήμη. Αναφέρθηκε στον Αύγουστο του 1999 και στον Αύγουστο του 2000 για κάποια νομοσχέδια που προέβλεπαν τη μονιμοποίηση κάποιων εποχικών.

Εγώ θα του θυμίσω ένα χρόνο πριν –το 1998 πρέπει να ήταν ή το 1997, αν θυμάμαι καλά- όταν ήρθε μία τροπολογία, κύριε Πρόεδρε –ήσασταν και εσείς εδώ, θυμάμαι- για τη μονιμοποίηση δέκα χιλιάδων υπαλλήλων των ΟΤΑ. Και τότε μία ομάδα Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, περίπου δεκαπέντε Βουλευτές, για

πρώτη φορά στα κοινοβουλευτικά ήθη ζητήσαμε ονομαστική ψηφοφορία για να μην περάσει αυτή η τροπολογία, η οποία υπονόμει και καταστρατηγούσε το ν. 2190. Αλλά η τροπολογία βεβαίως πέρασε γιατί συμφώνησε και η Νέα Δημοκρατία, διότι εξυπηρετούνταν οι μεγάλοι δήμοι της Νέας Δημοκρατίας που τέλος πάντων ήταν φιλικό προς αυτήν είτε των Αθηνών, του Πειραιά ή της Θεσσαλονίκης. Έτσι καταστρατηγήθηκε ο ν. 2190 με εκείνη την τροπολογία.

Θα έλεγα και προς τον κύριο Υπουργό τα εξής: Κύριε Υπουργέ, αναφερθήκατε στους επιστήμονες για τους καποδιστριακούς δήμους. Να σας πω εγώ δε συμφωνούσα και με αυτό. Εφόσον υπήρχε ο ν. 2190, έπρεπε με το ν.2190 να γίνει. Ξέρετε πόσοι επιστήμονες δεν προσήλθαν να κάνουν αίτηση, διότι δε γνώριζαν ότι θα μονιμοποιηθούν μετά από κάποιο χρονικό διάστημα; Και εκεί όμως συμφώνησε η Νέα Δημοκρατία, διότι και εκεί εξυπηρετούνταν. Και υπήρξε συμφωνία της παράταξης της Νέας Δημοκρατίας ότι βεβαίως αυτοί που προσλήφθηκαν θα μονιμοποιηθούν. Γιατί να καταστρατηγηθεί ο ν. 2190; Έτσι το θυμίζω και σε εσάς αυτό.

Όσον αφορά στον εκλογικό νόμο, ο κ. Παυλόπουλος και άλλοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας λένε ότι είναι προεκλογικό. Μάλιστα, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος μίλησε και για «καλοκαιριάτικο», «καλοκαιρινό». Δηλαδή, το καλοκαίρι τι θα κάνουμε; Δε θα ψηφίζουμε, δε θα λειτουργεί η Βουλή;

Όσον αφορά στο προεκλογικό, επειδή αναφέρθηκε στον εκλογικό νόμο και επειδή τις τελευταίες μέρες μιλάει η Αντιπολίτευση γενικότερα –κυρίως η Νέα Δημοκρατία– για αιφνιδιασμό, δέκα μήνες πριν από τις εκλογές, θα ήθελα να θυμίσω, κύριε Πρόεδρε, ότι περίπου πριν από ένα χρόνο, μετά το Πάσχα του 2002, εδώ σ' αυτή την Αίθουσα έγινε μία συζήτηση, αν θυμάμαι καλά με πρωτοβουλία της κ. Παπαρήγα, για τον εκλογικό νόμο ή ευρύτερα για τη διαφάνεια.

Από το Βήμα της Βουλής, ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης είπε ότι προχωρώντας προς τις εκλογές, για να μπορέσουμε να βελτιώσουμε τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, εμείς θα προχωρήσουμε με πέντε βασικά βήματα, το πρώτο εκ των οποίων ήταν η ψήφιση του ασφαλιστικού νόμου, ο οποίος ψηφίστηκε. Μετά, ήταν η ψήφιση της φορολογικής μεταρρύθμισης –που έγινε, ανεξάρτητα αν αρέσει ή δεν αρέσει, εμείς εκτιμούμε ότι ήταν πάρα πολύ σημαντική– και θα συνεχίζαμε με τον αναπτυξιακό νόμο, ο οποίος ήδη συζητήθηκε, όπως ξέρετε, με τους φορείς και είναι προς κατάθεση και με το πόθεν έσχες που και αυτό είναι προς κατάθεση. Θα κλείσουμε, έλεγε ο Πρωθυπουργός, προς το τέλος της Άνοιξης του 2003 με τον εκλογικό νόμο.

Αυτά, κύριε Πρόεδρε, τα είπε ο Πρωθυπουργός από το Βήμα της Βουλής και δεν αιφνιδίασε κανέναν. Επομένως νομίζω ότι αυτά είναι προφάσεις αποχής από ένα διάλογο, που όπως είπε και ο κύριος Υπουργός, τον θέλει όλος ο ελληνικός λαός ή η μεγάλη πλειοψηφία του.

Όσον αφορά στο νομοσχέδιο, επειδή ακριβώς αναφέρθηκαν από τους συναδέλφους –της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κυρίως– κάποιες ελλείψεις που υπάρχουν σε κάποια άρθρα, με τις οποίες θα μπορούσα και εγώ να συμφωνήσω, θα ήθελα να θυμίσω στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία επικαλέστηκε και τον Πιραντέλο, ότι εγώ επικαλούμαι το Σαρτρ –που δεν είναι και οπαδός του Ζαν Πωλ Σαρτρ– που έγραψε το «Κεκλεισμένων των Θυρών», διότι κεκλεισμένων των θυρών, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τα κάνατε όλα εσείς την τετραετία 1989-1993, δηλαδή και τις προσλήψεις και τις προαγωγές και τα έργα δίνετε και αποφασίζετε να πουλήσετε και τη ΔΕΗ. Βλέπω κάποιο συνάδελφο που ήταν και στέλεχος της ΔΕΗ παλαιότερα. Όλα, λοιπόν, γίνονταν κεκλεισμένων των θυρών. Εδώ υπάρχει διαφάνεια, ψηφίστηκε ένας νόμος, ο ν. 2190 και μέσα απ' αυτόν γίνονται όλα αυτά.

Όσον αφορά στο νομοσχέδιο, όπως ειπώθηκε και προηγουμένως, πιστεύω ότι η εξέλιξη της κοινωνίας αναδεικνύει κάποιες ανάγκες και αυτή είναι η πρώτη παράμετρος, που συντελεί στο να ψηφίσουμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, μέσα από το οποίο να καλύπτουμε αυτές τις ανάγκες κοινωνικού χαρακτήρα.

Ταυτόχρονα, υπάρχει βεβαίως και το πρόβλημα της ανεργίας, το πώς δηλαδή θα ενισχύσουμε την απασχόληση. Βεβαί-

ως δεν είναι το νομοσχέδιο ή ο αυριανός νόμος αυτός που θα δώσει τη λύση. Υπάρχει προσπάθεια αναπτυξιακή που θα δώσει θέσεις εργασίας, όταν «τρέχει» η ανάπτυξη με 4%. Υπάρχει το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την απασχόληση, που είναι ένας άλλος τρόπος για να αντιμετωπίσουμε –έστω κατά κάποιον τρόπο– την ανεργία και, φυσικά, αυτό το νομοσχέδιο που δίνει ακόμα μία δυνατότητα, έτσι ώστε να καλύψουμε και τις ανάγκες, οι οποίες αναδεικνύονται μέσα στην κοινωνία και, ταυτόχρονα, να δώσουμε και τη δυνατότητα σε κάποιους νέους να έχουν μία απασχόληση, έστω είκοσι τεσσάρων μηνών ή κάποια άλλη μικρότερη.

Όμως, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να κάνω και εγώ κάποιες παρατηρήσεις εδώ. Δεν μπορείτε να προσδιορίσετε καλύτερα ποιες είναι αυτές οι υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα; Μπορείτε, για παράδειγμα, να προσλαμβάνετε διοικητικό προσωπικό στις νομαρχίες, όπως στην Υπηρεσία Πρόνοιας, που μπορεί και αυτό να ενταχθεί σε υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα; Μπορείτε να προσλαμβάνετε, επίσης, διοικητικό προσωπικό ακόμα και σε δήμους και στο δημόσιο, που θα λέμε ότι αυτό εντάσσεται σε υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα, όπως για παράδειγμα στο Υπουργείο Υγείας Πρόνοιας ή στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που κάλλιστα μπορούμε να πούμε ότι αυτές είναι υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα;

Δεν μπορείτε να τα προσδιορίσετε πιο συγκεκριμένα, έτσι ώστε να μπορέσουμε να πείσουμε και τους συναδέλφους, αλλά να πειστούμε και εμείς καλύτερα ότι αυτό δε θα «ανοίξει» και θα γίνει ένα εργαλείο πρόσληψης –μερικής απασχόλησης φυσικά– υπαλλήλων στο δημόσιο για κάθε υπηρεσία;

Στο άρθρο 4, στην τελευταία παράγραφο αναφέρεται ότι με όμοια απόφαση καθορίζεται ο τρόπος, η διαδικασία και ειδικότερα κριτήρια επιλογής μεταξύ ενδιαφερομένων της ίδιας κατηγορίας.

Βεβαίως, οι κατηγορίες προσδιορίστηκαν, αλλά δε θα μπορούσατε να πείτε εδώ ότι με όμοια απόφαση καθορίζονται τα ειδικότερα κριτήρια επιλογής, αλλά με τη διαδικασία που προβλέπει ο ν.2190; Τα κριτήρια μπορούν να καθοριστούν, γιατί πρέπει να προσδιοριστούν οι ανάγκες των υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα που θέλουμε να καλύψουμε, αλλά η διαδικασία πρέπει να είναι μέσα από το ν.2190. Γιατί δεν μπορεί αυτό να προστεθεί ή να διευκρινιστεί;

Κύριε Υπουργέ, βλέπω, όσον αφορά τις κατηγορίες, ότι απουσιάζει μία ευαίσθητη κατηγορία, αυτή των πολυτέκνων. Αυτό το είδατε; Μήπως είναι παράλειψη;

Νομίζω ότι η Βουλή αντιμετωπίζει πάντοτε με ευαισθησία το θέμα των πολυτέκνων και για τις προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Είναι γνωστό ότι υπάρχει ένα 20% για προσλήψεις μόνιμων που προσλαμβάνεται από τους πολυτέκνους. Επίσης υπάρχει ο ν.2643, ο οποίος δίνει τη δυνατότητα στους πολυτέκνους να διορίζονται στο δημόσιο. Βλέπω ότι σε αυτή την κατηγορία των προσλήψεων δεν υπάρχει κάτι για τους πολύτεκνους. Δεν ξέρω, αν είναι από παράλειψη ή έχετε κάποια ερμηνεία.

Εγώ νομίζω ότι πρέπει να προσθέσουμε και μία τέτοια κατηγορία πολυτέκνων με ένα ποσοστό, ώστε να δώσουμε αυτή τη δυνατότητα στους πολυτέκνους. Δε θέλω να επιχειρηματολογήσω για ποιο λόγο πρέπει να υπάρξει αυτή η κατηγορία. Άλλωστε είναι γνωστά και τα δημογραφικά προβλήματα, αλλά και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει μία πολύτεκνη οικογένεια, όταν υπάρχει το πρόβλημα της ανεργίας, όταν έχει παιδιά που σπουδάζουν ή όταν έχει παιδιά άνεργα.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα μία απάντηση για τους πολυτέκνους και για τα κριτήρια και τη διαδικασία, που πιστεύω ότι πρέπει να είναι μέσα από το ν.2190.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεπτός): Το λόγο έχει ο κ. Καραμπίνας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είδατε πώς αλλάζουν οι καιροί και πρώην θιασώτες του κρατισμού παραδίδουν μαθήματα εφαρμογής φιλελεύθερων πολιτικών;

Κύριε Υπουργέ, χαίρομαι για την εξέλιξη σας και για την υιοθέτηση αυτών των πολιτικών. Δεν έχετε παρά στις εκλογές να

στηρίζετε στην πράξη αυτές τις πολιτικές, ψηφίζοντας - γιατί όχι- τη Νέα Δημοκρατία που αγωνίζεται, ώστε μέσα από αυτές τις πολιτικές να δοθούν διέξοδοι και λύσεις στα προβλήματα που απασχολούν το λαό και τον τόπο. Γι' αυτό και εμείς, ως λαϊκό και φιλελεύθερο κόμμα, καλούμε όλο το λαό να στηρίξει τις δικές μας πολιτικές και προτάσεις.

Θα ήθελα να σας πω, όσον αφορά τα θέματα που συζητάμε, επειδή μας είπατε ότι δεν καταλάβαμε τι υπηρετεί το νομοσχέδιο, ότι εμείς καταλάβαμε πολύ καλά τι υπηρετεί το νομοσχέδιο.

Εσείς, όμως, δεν έχετε καταλάβει ότι το ΠΑΣΟΚ σας «έκαψε» με τη μία, γιατί η εδώ παρουσία σας σήμερα, με το να στηρίζετε αυτό το νομοσχέδιο, είναι το τίμημα, για να ξεχάσετε -λόγω της ένταξής σας στην Κυβέρνηση- όλα όσα από τις αριστερές σας καταβολές υπηρετούσατε. Και τα ξεχάσατε, γιατί ούτε εγώ ούτε κανείς από τους συναδέλφους δεν σας άκουσε να μιλάτε για ισονομία, για ισοπολιτεία, για δικαιώματα εργαζομένων, τα οποία, φευ, ξεχάστηκαν άπαξ διά παντός.

Κυρίες Υπουργέ, εμείς λέμε ότι αυτό το νομοσχέδιο υπηρετεί προεκλογική σκοπιμότητα, ότι εμπορεύεται την ελπίδα και απολύτως τίποτε άλλο. Αυτή είναι η δική μας θέση και πιστεύω ότι κάποια στιγμή, όταν θα κάνετε αυτοκριτική, θα δείτε ότι μόνο αυτό υπηρετήσατε σήμερα εδώ με το να στηρίζετε τις προτάσεις αυτού του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει -και πιστεύω ότι θα συμφωνείτε- χειρότερη μορφή κοινωνικού αποκλεισμού από την ανεργία.

Οι αρνητικές προεκτάσεις της στην ψυχροσύνη του ανθρώπου ατόμου είναι πολλαπλές και απολύτως τραυματικές. Τα προβλήματα αυτών των ανθρώπων καθημερινά οξύνονται, μεταφέρονται στα μέλη της οικογένειας και κατά προέκταση στο σύνολο της κοινωνίας, κάτι που έχει σαν αποτέλεσμα τη διατάραξη της κοινωνικής ισορροπίας.

Το άνεργο άτομο γίνεται ευάλωτο σε προκλήσεις ανομίας και πολλές φορές υποκύπτει, για να εξασφαλίσει τα προς το ζην. Αποτελέσματα να ενισχύεται η κάθε μορφής εγκληματικότητα, ναρκωτικά, πορνεία, κλοπές, ληστείες. Όσο μεγαλύτερο είναι το ποσοστό της ανεργίας, όσο και περισσότερο θα αυξάνονται τα προβλήματα στην κοινωνία μας. Δυστυχώς για τη χώρα μας το ποσοστό 10% -περίπου πεντακόσιες χιλιάδες άνεργοι- είναι ένα πολύ μεγάλο ποσοστό. Ιδιαίτερα όταν το μεγαλύτερο απ' αυτό παρατηρείται στους νέους και στις νέες, καθίσταται ιδιαίτερα επικίνδυνο. Όταν μάλιστα πολλοί απ' αυτούς μένουν για πολλά χρόνια άνεργοι, τότε οι κοινωνικές και ψυχολογικές καταστάσεις είναι εντονότερες.

Έχουμε, λοιπόν, το ΠΑΣΟΚ να κυβερνάει είκοσι χρόνια. Αν θέλετε να ξεχάσουμε τα είκοσι, να πούμε τέσσερα, γιατί βρίσκεστε στο τέλος της θητείας. Συναισθάνθηκε ποτέ τους λόγους αυτούς η Κυβέρνηση; Και εν πάση περιπτώσει, στο τέλος της θητείας σκέφτηκε ότι υπάρχει μέγα πρόβλημα στα άτομα και σε κάποιες κατηγορίες εργαζομένων που δεν προσλαμβάνονται κ.λπ.; Όλο τον υπόλοιπο καιρό δεν μπορούσε να μελετήσει και να έρθει με ουσιαστικές προτάσεις να δώσει λύση και διέξοδο στις ανάγκες αυτών των ανθρώπων; Δεν το έκανε. Το έκανε, λοιπόν, σε μία συγκεκριμένη στιγμή.

Θα ήθελα, όμως, να συνεχίσω λέγοντας ακόμα μερικά πράγματα, όσον αφορά την ανεργία. Πιστεύω πως θα συμφωνείτε ότι οι προεκτάσεις της είναι πολλαπλές και οξύνουν και μεγεθύνουν ακόμα δύο πράγματα. Πρώτον, το δημογραφικό. Δεύτερον, δυνاميζούν το ασφαλιστικό σύστημα και αυτό θα έπρεπε ήδη, εδώ και πολύ καιρό να μας έχει βάλει σε ανησυχίες. Όμως, δεν έχουμε δει να λαμβάνονται μέτρα ή να προτείνονται μέτρα που θα δίνουν οριστική λύση σ' αυτά τα μεγάλα ζητήματα.

Θεωρώ ότι είναι εθνικό χρέος μας η εφαρμογή πολιτικών, ούτως ώστε να αντιμετωπισθούν αυτά τα μεγάλα προβλήματα. Εκείνο που προέχει πάνω απ' όλα για όλους μας, πιστεύω ότι είναι η προστασία της κοινωνίας μας και η προοπτική της. Το ερώτημα, λοιπόν, αφού μιλάμε για την κοινωνία μας, είναι το εξής: Αυτές οι προτάσεις νομοσχεδίου δίνουν ουσιαστική λύση στο πρόβλημα; Εγώ λέω ένα όχι. Μάλιστα ένα μεγάλο όχι. Πέραν, όμως, αυτού έχει και ενδιαφέρον σήμερα, μια και μας δίνεται η δυνατότητα να μιλήσουμε για την ανεργία και τις προ-

εκτάσεις της, να δούμε κάποια πράγματα συνέπειας.

Θα ήθελα, λοιπόν, να πω και κάτι άλλο. Τις παραμονές του 2000 στην προεκλογική περίοδο ή και σ' αυτή την προεκλογική περίοδο που θα έρθει, τα κόμματα εμφανιζόμαστε στο λαό με τα προγράμματά μας και τις προτάσεις μας για να δώσουμε διέξόδους και λύσεις στα προβλήματά του. Εγώ θυμάμαι πολύ καλά ότι κυρίαρχη πρόταση ήταν ότι το ΠΑΣΟΚ, όντας κυβέρνηση, θα δημιουργήσει τριακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Μιλώντας γι' αυτές τις τριακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας, εννοούσατε την πρόταση της μερικής απασχόλησης των τριάντα χιλιάδων θέσεων και αυτή θα είναι η λύση του προβλήματος; Μήπως κάτι τέτοιο εννοούσατε τις παραμονές των εκλογών του 2000; Καλό θα είναι να μας το πείτε.

Εν πάση περιπτώσει, για τον ευαίσθητο κοινωνικό τομέα που λέτε ότι υπηρετεί αυτό το νομοσχέδιο, πιστεύω ότι κανείς δεν έχει αντίρρηση να υπηρετηθούν οι ανάγκες της κοινωνίας μας, αν και η μέχρι σήμερα μη αντιμετώπιση αυτών των αναγκών οφείλεται σε έλλειψη ευαισθησίας της Κυβέρνησης όλα αυτά τα χρόνια.

Γνωρίζετε πολύ καλά και γνωρίζουμε όλοι ότι η Κυβέρνηση έχει την ευθύνη του αποτελέσματος. Δεν μπορούσε, λοιπόν, τόσο χρόνο που κυβερνά, να έχει αντιμετωπίσει και τις κοινωνικές ανάγκες; Αυτό, λοιπόν, δεν το έχει κάνει.

Κύριοι της Κυβέρνησης, αν θέλετε να μην κατηγορηθείτε ότι με το νομοσχέδιο δεν υπηρετείτε τη σκοπιμότητα, θα έπρεπε από αυτό να απορρέει η διαφάνεια, θα έπρεπε να αποδίδει δικαιοσύνη, να σέβεται τα δικαιώματα των εργαζομένων. Απορρέει από το νομοσχέδιο τίποτε απ' όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Κυρίες Υπουργέ, η πρότασή σας υπηρετεί χρονικά τη σκοπιμότητα των εκλογών. Η Κυβέρνηση προσπαθεί να προσπορίσει κομματικό όφελος. Η αδιαφάνεια που διακρίνει τις προτάσεις σε ό,τι αφορά τη διαδικασία πρόσληψης θα ενισχύσει τα φαινόμενα της διαφθοράς, της διαπλοκής και της συναλλαγής.

Με αυτό το νομοσχέδιο είναι πασιφανές ότι εν όψει των εκλογών, εκμεταλλεύεστε την αγωνία κάποιων κατηγοριών ανέργων, εμπορεύεστε την ελπίδα. Αυτό κάνετε και τίποτε άλλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες Πρόεδρε, τελειώνω.

Εμείς μπορούμε να σας αντιπροτείνουμε κάτι και δεν κινδυνεύουμε να κατηγορηθούμε ως «κρατιστές» γιατί δεν είναι αυτή η φιλοσοφία μας. Υπάρχουν ουσιαστικές προτάσεις. Με μία διαφανή διαχείριση και με περιστολή στις δαπάνες του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, θα μπορούσε σε πρώτη φάση να απορροφηθεί ένα μεγάλο μέρος ανέργων με κριτήρια, όπως ο χρόνος ανεργίας, ή για τους πτυχιούχους ανέργους, ο χρόνος κτήσης πτυχίου, με διαδικασίες που να εξασφαλίζουν τη διαφάνεια, τη δικαιοσύνη, την ισονομία, την ισοπολιτεία, που δεν υπάρχουν σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Κυρίες Υπουργέ, μία πολιτική ανάπτυξης στον πρωτογενή τομέα της οικονομίας και κάποια μέτρα για τη μείωση του κόστους παραγωγής θα μπορούσαν να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και να συγκρατήσουν εργατικό δυναμικό στην περιφέρεια που έχει ερημώσει. Σημαντική μείωση της φορολογίας στις επιχειρήσεις και κίνητρα με γνώμονα την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας. Αυτές είναι κάποιες προτάσεις που, αν η Κυβέρνηση τις εφάρμοζε, πιστεύω ότι θα έδινε λύσεις σ' αυτό το μεγάλο πρόβλημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μας οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν για τη μείωση της ανεργίας και την αύξηση της απασχόλησης ουδέν αποτέλεσμα έφεραν. Αντίθετα, πολλές απ' αυτές συνέβαλαν, όπως κι αυτές που συζητάμε σήμερα, στο να ανοιχθούν «πληγές» διαφθοράς, διαπλοκής και κομματικής εκμετάλλευσης των ανέργων, των οποίων η κατάσταση είναι δραματική.

Για την κατάσταση που αντιμετωπίζει σήμερα η κοινωνία μας, την πλήρη ευθύνη φέρουν οι λαθεμένες πολιτικές επιλογές των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, καθόσον οι κυβερνήσεις είναι εκείνες που έχουν την ευθύνη του αποτελέσματος. Επί του προκειμένου, πεντακόσιες χιλιάδες άνεργοι είναι πάρα πολλοί, κάτι

που σηματοδοτεί και το μέγεθος του προβλήματος.

Εθνικό χρέος μας είναι η άμεση λύση. Η προστασία της κοινωνίας μας και η προοπτική της προέχουν πάνω απ' όλα. Κύριε Υπουργέ, με προεκλογικά παιχνίδια, με αποσπασματικά και πρόχειρα νομοσχέδια δεν αντιμετωπίζεται το πρόβλημα της ανεργίας αλλά ούτε και το πρόβλημα της κάλυψης των κοινωνικών αναγκών. Αποτύχατε, προχωρήστε σε εκλογές άμεσα, γιατί όσο παραμένετε στην Κυβέρνηση, τόσο περισσότερο θα οξύνονται τα προβλήματα. Αυτή είναι η μόνη διέξοδος, η μόνη λύση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, παίρνω το λόγο γι' αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο εκ πρώτης όψεως είναι απλό και μικρό. Όμως, έχει όλα τα στοιχεία της προχειρότητας, της ασάφειας, της αοριστίας. Με το επικάλυμμα με το οποίο πολλές φορές εμφανίζονται τα νομοσχέδια από την Κυβέρνηση, προσπαθεί να δώσει μία διέξοδο σε κοινωνικά προβλήματα, όπως είναι αυτό της ανεργίας, αλλά έχει την ικανότητα να αναδείξει τη νοοτροπία αυτής της Κυβέρνησης, την οποία έχουμε βιώσει πολλές φορές σ' αυτή την Αίθουσα. Είναι μία κυβέρνηση που άλλα εννοεί, άλλα λέει, άλλα κάνει.

Είναι μια κυβέρνηση που από αλλού ξεκίνησε, αλλού πηγαίνει και τελευταίως δεν ξέρει ποιους στόχους βάζει. Μετά από το πρόσφατο ανασχηματισμό, ο οποίος έγινε για το θαυμάσιο - άλλως ήταν ο λόγος για τον οποίον έγινε, ήταν κυρίως εσωκομματικός - αυτή η Κυβέρνηση έχει από όλα τα στοιχεία και αριστερά και κεντρώα και σοσιαλιστικά και φιλοαμερικανικά και έχει και λίγο αντιαμερικανισμό, για να μπορέσει να δημιουργήσει σύγχυση και αποπροσανατολισμό από τα προβλήματα που έχει σήμερα η κοινωνία.

Ασφαλώς το θέμα της ανεργίας είναι πάρα πολύ μεγάλο, γιατί τα προβλήματα που απασχολούν, κύριε Πρόεδρε, σήμερα την ελληνική κοινωνία είναι βασικά η ανεργία, που είναι βόμβα στα θεμέλια του έθνους μας, είναι η ακρίβεια, είναι η φτώχεια που απειλεί το κάθε νοικοκυριό, είναι τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά με ενέντα τρισεκατομμύρια, είναι το κλείσιμο των επιχειρήσεων, που μπαίνει λουκέτο και βρίσκονται οι εργαζόμενοι στο δρόμο, είναι το άδειασμα του καλαθιού της νοικοκυράς, που ουσιαστικά το έχει εγκαταλείψει, γιατί στην πραγματικότητα οι Έλληνες έγιναν φτωχότεροι επί των ημερών σας. Περιορίστηκε το διαθέσιμο εισόδημα, η αγορά βουλιάζει και φτιάξαμε την πιο κρατικοδίαιτη διαπλοκή των τελευταίων χρόνων, με αποτέλεσμα τα 103 τρισεκατομμύρια περίπου που διαχειρίστηκε η Κυβέρνηση από το 1993, από εθνικούς και ευρωπαϊκούς πόρους και δανεισμό, να μην μπουν στην παραγωγική διαδικασία. Αποσπαθώθηκε ο παραγωγικός ιστός της χώρας, με αποτέλεσμα σήμερα οι εξαγωγές μας να υπολείπονται τέσσερις φορές των εισαγωγών.

Έτσι ο πρωτογενής τομέας μειώνεται, συρρικνώνεται καθημερινά, καθώς και το εισόδημα των αγροτών, οι νέοι εγκαταλείπουν την ύπαιθρο και άλλοι τομείς της δημόσιας ζωής έχουν πληγεί, όπως παραδείγματος χάριν ο τουρισμός φέτος. Αυτό συμβαίνει για πολλούς λόγους και αιτίες βεβαίως, αλλά βασικά από την έλλειψη μιας ολοκληρωμένης πολιτικής και δημιουργίας των απαραίτητων υποδομών σήμερα, που να επιτρέπουν στη χώρα μας να είναι ανταγωνιστική, με αποτέλεσμα να μειώνεται τις θέσεις εργασίας και να περιορίζει το εισόδημα. Είναι γνωστά τα προβλήματα που θα αντιμετωπίσετε και ήδη αντιμετωπίζετε στην εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού με το σαφή περιορισμό των εσόδων και την εκτόξευση των δαπανών σε ανεξέλεγκτο επίπεδο.

Έρχεται, λοιπόν, σήμερα η Κυβέρνηση και προεισπράττει φόρους με κλείσιμο προηγούμενων χρόνων στις επιχειρήσεις, προκειμένου να εισπράξει χρήματα και τελευταίως εκποιεί ακίνητη περιουσία, περιουσία του ελληνικού λαού για να συγκεντρώσει ένα ποσό περίπου 3 δισεκατομμυρίων ευρώ, 1 τρισεκατομμύριο δραχμών περίπου, προκειμένου να καλύψει -όπως λέει η Κυβέρνηση- το τεράστιο δημόσιο χρέος, το οποίο δε μει-

ώνεται και είναι στα επίπεδα του 1998, αλλά παράλληλα έρχεται να εξαγγείλει από την Έκθεση της Θεσσαλονίκης, τις προεκλογικές υποσχέσεις για την πραγματική σύγκλιση, μια σύγκλιση όμως που δεν πιστεύει κανείς ότι μπορεί να γίνει, όταν αδυνατεί ακόμα και στον τομέα της υγείας -και αυτό το γνωρίζουμε και από δημοσιεύματα και προσωπικά- να καλύψει τα νοσοκομεία της χώρας και τα κέντρα υγείας με νοσηλευτικό προσωπικό, με αποτέλεσμα οι παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας να είναι και υποβαθμισμένες και στα όρια της ασφάλειας.

Το τεράστιο, λοιπόν, πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, της ανεργίας -και ειλικρινά ως νεοφώτιστος σήμερα και από τη σοσιαλιστική προέλευση με εντυπωσιάζει και με προβληματίζει, αλλά είναι βέβαια δικό σας θέμα, το πώς ερχόσαστε να υπερασπιστείτε ένα «θατσερικό» νομοσχέδιο, νεοφιλελεύθερο στην αντίληψη- προσπαθείτε να το αντιμετωπίσετε αποσπασματικά ή όπως λέμε στην ιατρική με «ασπιρινοθεραπεία». Έχουμε συζητήσει στην ελληνική Βουλή σχέδια δράσης για την απασχόληση -που και αυτά έρχονταν καθυστερημένα- σχέδια, τα οποία όμως δεν εφαρμόστηκαν ποτέ. Και σήμερα ο κύριος Πρωθυπουργός μιλάει για ισχυρή Ελλάδα! Εγώ θα σας πω ότι οι Έλληνες δε νιώθουν καθόλου ισχυροί.

Σήμερα ο εργαζόμενος απειλείται να χάσει τη δουλειά του και είναι βέβαιο ότι με την πολιτική σας κάποια στιγμή πολλοί θα ανησυχούν αν θα πάρουν και τη σύνταξή τους. Γιατί το μεγάλο θέμα του ασφαλιστικού, που μπορεί να υπερηφανεύεστε ότι το ανοίξατε, δεν το αντιμετωπίσατε, δεν το λύσατε, μολονότι είχατε την κοινωνική συναίνεση, τη συνδικαλιστική συναίνεση, ακόμα και τη στήριξη των κομμάτων, αλλά το αντιμετωπίσατε επιφανειακά και με ακάλυπτες επιταγές για το μέλλον.

Σήμερα, λοιπόν, που η μαύρη εργασία αυξάνει αντί να μειώνεται, σήμερα που η εισφοροδιαφυγή υπάρχει σε μεγάλο ποσοστό και τα ελεγκτικά όργανα δεν μπορούν να ελέγξουν αυτό το χάος που επικρατεί, ερχόσαστε με αυτό το νομοσχέδιο να αντιμετωπίσετε ένα πρόβλημα που δε θα το λύσει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Δεν το λύνει το πρόβλημα, γι' αυτό μιλάμε για νομοσχέδιο πρόχειρο και αποσπασματικό, γιατί τουλάχιστον δεν έχει τα απαραίτητα κριτήρια πρόσληψης-το αναλύει και Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής στην έκθεσή της- όταν στοιχειωδώς το Νομοσχέδιο πρέπει να διέπεται από δικαιοσύνη.

Είναι, λοιπόν, πραγματικά προεκλογικό, προσπαθεί να εγκλωβίσει και να καλλιεργήσει ψεύτικες ελπίδες στους άνεργους, το πιο ευαίσθητο κομμάτι του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα τους νέους, με υποσχέσεις για μοίρασμα της φτώχειας ουσιαστικά.

Είμαστε σε προεκλογική περίοδο με ευθύνη του κυρίου Πρωθυπουργού. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία επ' αυτού. Επίσης συζητάμε για τον εκλογικό νόμο και επανερχόμαστε πολλές φορές για να αναλύσει κανείς όλες τις παραμέτρους. Ο ίδιος δε ο κ. Πρωθυπουργός είχε πει το 2000 στην Αίθουσα αυτή ότι προεκλογικά ή στην περίοδο του τελευταίου έτους προ των εκλογών δεν συζητούνται οι εκλογικοί νόμοι. Και το λέμε αυτό για ένα κόμμα που κέρδισε τις τρεις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις με αυτόν τον εκλογικό νόμο.

Για ποιο σκοπό, λοιπόν, και με ποια αγαθή προαίρεση φέρνει τον εκλογικό νόμο; Για να συμβάλει δήθεν στη διαφάνεια, όταν κατατεθούν προτάσεις κατ' επανάληψη για τη διαφάνεια και τα οικονομικά των κομμάτων και για τα μέσα ενημέρωσης και τον Τύπο κ.λπ., όταν ο κ. Πρωθυπουργός απέφυγε κατ' επανάληψη προτάσεις σύστασης εξεταστικής επιτροπής; Ούτε μία φορά δεν ανέλαβε την πρωτοβουλία είχε τη σύμφωνο γνώμη να ερευνηθούν υποθέσεις, οι οποίες έβλαπταν τον πολιτικό κόσμο και τη διαφάνεια στη δημόσια διαχείριση.

Έρχεται, λοιπόν, σήμερα σε μια περίοδο προεκλογική και φέρνει έναν εκλογικό νόμο με σκοπό να μοιράσει ψίχουλα στα αριστερά κόμματα -μιλάμε για δύο, τρεις Βουλευτές- να περιορίσει τη δύναμη του πρώτου κόμματος -που πιστεύουμε ότι θα είναι η Νέα Δημοκρατία, αυτό δείχνουν οι μετρήσεις- και για να εμποδίσει να κυβερνηθεί αυτός ο τόπος, να σταματήσει αυτή η μιζέρια και αυτή η συναλλαγή, αυτό το φάσμα που έχετε δημιουργήσει, αυτή η κρατικοδίαιτη διαπλοκή που ανέφερα προη-

γούμενως και που έχει οδηγήσει τους Έλληνες σήμερα και στην ανασφάλεια και στη φτώχεια.

Κανένα από τα μεγάλα έργα, κύριε Υπουργέ, δεν έχει ολοκληρωθεί. Θα σας πω για την ιδιαίτερη πατρίδα μου, την Κέρκυρα, όπου απ' ό,τι υποσχέθηκε η Κυβέρνηση, δεν έγινε τίποτα. Το νέο νομαρχιακό νοσοκομείο που θεμελιώθηκε επί υπουργίας κ. Γείτονα έχει σταματήσει. Το συνεδριακό κέντρο από το 1992 έχει και αυτό σταματήσει. Το λιμάνι δεν προχωρά. Το Ιόνιο Πανεπιστήμιο έμεινε με τέσσερα τμήματα από την ίδρυσή του.

Αυτά δεν είναι υπερβολές. Επίσης ο αγροτικός τομέας έχει εγκαταλειφθεί. Κάποτε υπήρχε το φημισμένο κερκυραϊκό λάδι. Δεν υπάρχει σε κανένα σούπερ μάρκετ ένα μπουκάλι λάδι. Ο δε Υπουργός είναι από την Κέρκυρα. Η αποσάθρωση στον παραγωγικό ιστό διέλυσε τον αγροτικό τομέα, οδήγησε τους αγρότες στη φτώχεια και μιλώ για τους αγρότες που σας στήριξαν όλα αυτά τα χρόνια.

Δεν είναι άδικη, λοιπόν, η φωνή μας και η αντίδρασή μας ακόμα και γι' αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο έχει πάρα πολλές ελλείψεις. Σήμερα ανακαλύψατε τα κοινωνικά θέματα, τα οποία και η Τοπική Αυτοδιοίκηση τα αντιμετωπίζει, μια τοπική όμως αυτοδιοίκηση που είναι χρεοκοπημένη. Το 75% των δήμων της χώρας βρίσκεται στα όρια της φτώχειας. Δεν μπορούν να εκπληρώσουν καθημερινές υποχρεώσεις τους. Είδαμε μάλιστα και αυτό το φαινόμενο, να διαδηλώνουν οι δήμαρχοι στους δρόμους. Θεσμοθετημένοι πόροι δεν δίνονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, γιατί ακόμα και η βοήθεια στο σπίτι δίνεται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, υπάρχει η στήριξη μέσα από τα προγράμματα, αλλά δε γίνεται τίποτα. Υπάρχουν αυτοκίνητα σήμερα που κυκλοφορούν προεκλογικά, ως βοήθεια στο σπίτι, αλλά σήμερα δεν έχουν οδηγούς. Αλλά και άλλες υπηρεσίες, όπως οι βρεφονηπιακοί σταθμοί δε θα λειτουργούν μετά το τριετές πρόγραμμα.

Επομένως το νομοσχέδιο αυτό είναι προεκλογικό. Θα πρέπει τουλάχιστον στην Αίθουσα, έστω αν εμείς διαφωνούμε έντονα με το σκεπτικό και τη φιλοσοφία του, πριν ολοκληρωθεί η συζήτηση, να τεθούν ασφαλή κριτήρια τόσο στις υπηρεσίες ιδιωτικού δικαίου, το πώς δηλαδή θα συσταθούν όσο και στα κριτήρια των υποψηφίων που θα προσληφθούν. Δεν μπορεί να μην μπαίνει ο βαθμός του απολυτηρίου ή το εισόδημα ή το ποσοστό αναπηρίας ή τα χρόνια που έχει κανείς το πτυχίο του και σ' ένα μικρό ποσοστό η προϋπηρεσία, τη στιγμή που τρεις χιλιάδες σχολικοί φρουροί ή θα απολυθούν ή θα επαναπροσληφθούν, γιατί έχουν εμπειρία.

Ασφαλώς δε, όπως τονίστηκε και προηγουμένως, από τις 200.000 που έπαιρναν μέχρι τώρα, τώρα θα πάρουν τα μισά.

Όταν, λοιπόν, από τη μία μεριά λέμε ότι μοιράζετε τη φτώχεια, προσπαθείτε να εξαπατήσετε τους πολίτες και τους νέους, από την άλλη δε φτιάξατε νέες θέσεις εργασίας, γιατί δεν το μπορούσατε. Έτσι οδηγήθηκαν στην αποεπένδυση -δεν έρχονται επενδύσεις από το εξωτερικό- σε αποβιομηχάνιση και σε εγκατάλειψη του παραγωγικού ιστού της χώρας. Σήμερα η χώρα μας, δυστυχώς, δεν παράγει εκτός μόνο από λίγες υπηρεσίες, το δε αγροτικό τομέα ουσιαστικά τον παραπλανείτε με τις περιφημες επιδοτήσεις και δε λέτε την αλήθεια, ότι για να τις εισπράξουν, χρειάζονται νέοι όροι, νέες προϋποθέσεις ποιότητας, προστασίας του περιβάλλοντος, ονομασίες ασφαλείας προϊόντος, με λίγα λόγια δηλαδή δυσκολέψατε τις προϋποθέσεις σε σχέση με το παρελθόν. Επομένως, και από αυτή την κατεύθυνση η Δημόσια Διοίκηση δεν είναι έτοιμη να βοηθήσει αυτό τον τομέα της οικονομίας. Ανάλογα δε τέτοια φαινόμενα υπάρχουν και σε όλους τους άλλους τομείς.

Ευχαριστώ.

(Προεκροπήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Υπάρχει κανείς εκ των κυρίων συναδέλφων που θέλει να δευτερολογήσει;

Ο κ. Παπαγεωργίου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Νομίζω ότι μια και είναι η τελευταία συνεδρίαση της Α' σύνθεσης του Τμήματος, θα έπρεπε στην Αίθουσα να είμαστε όλοι πιο μετρημένοι, αλλά προπαντός θα προσφέραμε και υπηρεσία στον ελληνικό λαό υπέρ του οποίου τόσο πολύ ενδιαφερόμαστε και κοιτούμεθα εάν περιορί-

ζαμε τη συζήτηση στο νομοσχέδιο που μας απασχολεί σήμερα και ιδιαίτερα, όταν πρόκειται για ένα τέτοιο σοβαρό νομοσχέδιο που αφορά τη μερική απασχόληση.

Βέβαια εδώ ακούγονται διαρκώς τα ίδια μονότονα και επαναλαμβανόμενα λόγια. Όλων δε των αγορεύσεων, ιδιαίτερα δε ορισμένων Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, είναι γνωστός από πριν και ο πρόλογος και ο επίλογος. Κυρίως δε δεν υπάρχει καμία εισήγηση για το θέμα που συζητάμε. Λίγο-πολύ ακούμε αυτά τα μονότονα λόγια ότι η Νέα Δημοκρατία επελαύνει προς την εξουσία και εμείς πανικόβλητοι πρέπει να εγκαταλείψουμε τα πάντα και να παραδώσουμε υποτίθεται την εξουσία. Βέβαια αυτή την επέλαση στα όνειρά της την έχει πραγματοποιήσει πολλές φορές η Νέα Δημοκρατία, αλλά κατ' επανάληψη, τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια, την επομένη των εκλογών βρίσκει στην Αντιπολίτευση. Αυτό δε, δεν μπορούμε να το αποσυνδέσουμε από το γεγονός ότι εδώ κάνουν μια στείρα αντιπολίτευση, χωρίς προτάσεις και χωρίς προοπτικές.

Ακούστηκε από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας ότι έχουμε χυδαία συμπεριφορά απέναντι σ' αυτές τις κατηγορίες των ανέργων. Εγώ εδώ θέλω να κάνω μια μικρή παρένθεση. Δε λέμε σήμερα ότι λύνουμε το ζήτημα της ανεργίας. Δε λέμε πόσες θέσεις από τις τριακόσιες χιλιάδες που υποσχέθήκαμε θα καλύψουμε με αυτό το νομοσχέδιο. Αντίθετα, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, καθημερινώς παρακολουθείτε τις προκηρύξεις, βάσει των οποίων προσλαμβάνονται μέσω του ΑΣΕΠ με αντικειμενικές διαδικασίες στο δημόσιο τομέα διάφορες κατηγορίες νέων. Σε καθημερινή βάση υπάρχει απορρόφηση νέων από διάφορες επιχειρήσεις. Στατιστικά δεν είμαι έτοιμος να σας απαντήσω για τον ακριβή αριθμό. Όμως δεν μπορείτε να λέτε ότι δεν έχει υλοποιηθεί, έστω και μία θέση από αυτές τις τριακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Αντίθετα συνεχώς δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας για τους άνεργους. Όμως δεν μιλάμε γι' αυτό σήμερα. Πρέπει να το καταλάβετε, αν θέλετε να συμβάλετε σ' ένα γόνιμο διάλογο και αν εν πάση περιπτώσει θέλετε να προσφέρετε μία ουσιαστική υπηρεσία.

Μας κατηγορείτε ότι δε σας προσκαλούμε στο διάλογο. Σήμερα έπεσαν πολλά εδώ, όπως η φοροδιαφυγή, το λάδι της Κέρκυρας, ο εκλογικός νόμος κ.ο.κ. Αυτό το νομοσχέδιο «εκκρεμεί» στη Βουλή τουλάχιστον ένα μήνα. Έχει ξεκινήσει πριν από τον ανασχηματισμό, στον οποίο αναφερθήκατε. Ε, δε βρήκατε λίγο χρόνο να το μελετήσετε και να καταλάβετε ότι αφορά ορισμένες ειδικές κατηγορίες ανθρώπων για τους οποίους επιτέλους τι προτείνετε; Να τους κάνουμε μόνιμη απασχόληση και δημόσιους υπαλλήλους; Αυτό έχετε να πείτε στον ελληνικό λαό; Πείτε, πώς θα αντιμετωπίσετε την πολύτεκνη μητέρα που δεν την παίρνει κανείς; Πώς θα αντιμετωπίσετε τον άνεργο ανάπηρο που επίσης δεν τον παίρνει κανείς; Προτείνετε επιτέλους κάποια λύση και να καθίσουμε να το συζητήσουμε σ' αυτή την Αίθουσα. Μη μας λέτε όμως ότι αντιμετωπίζουμε χυδαία αυτά τα άτομα και ούτε να μας λέτε ότι είναι λόγια που τα βλέπει η μέρα και γελά, όπως είπε ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος.

Θα του απαντούσα -γιατί και εμείς ξέρουμε από ευφυολογήματα- ότι είναι λόγια που τα ακούει η μέρα και κλείνει τα αυτιά της, γιατί είναι μονότονα και ανιαρά και μας έχουν κουράσει σ' αυτή την Αίθουσα. Αντιληφθείτε, λοιπόν, ότι μιλάμε για ένα ειδικό θέμα και κάντε τις προτάσεις σας, για να μπορέσουμε επιτέλους να φανούμε χρήσιμοι στον ελληνικό λαό.

Δεν θα δευτερολογούσα -και το είπα και στον κύριο Πρόεδρο- γιατί είχα απαντήσει σ' αυτά τα προεκλογικά, τις ασπιρίνες κ.ο.κ. στην εισήγησή μου. Αναγκάστηκα να πάρω το λόγο, γιατί αντιλαμβάνεσθε πώς εξεγείρεται κανείς, όταν ακούει στην Αίθουσα ορισμένα πράγματα με τα οποία νομίζουν κάποιοι συνάδελφοι ότι συνεισφέρουν στον κοινοβουλευτικό διάλογο και συμβάλλουν στο να γίνει το κυβερνητικό έργο και στη νομοθετική πρωτοβουλία, που δεν τους αρέσει, καλύτερο.

Μου δόθηκε όμως η ευκαιρία να μιλήσω για το ζήτημα των πολυτέκνων. Εγώ φαντάζομαι ότι στη θέσπιση των κριτηρίων, που θα γίνουν με υπουργική απόφαση μπορεί να ληφθεί κάποια πρόνοια και για τους πολύτεκνους. Όταν όμως λέμε στο νομο-

σχέδιο ότι όποιοι είναι δώδεκα μήνες άνεργοι θα έχουν 10% του ποσοστού που είναι γι' αυτή την κατηγορία, μήπως έχουμε και έχετε, κύριε Υπουργέ, την ευχέρεια να σκεφθούμε αν μπορούμε να βάλουμε μια μικρή ποσόστωση, μια ασφαλιστική δικλείδα για την κατηγορία των πολυτέκνων, η οποία είναι μια ευπαθής ομάδα του πληθυσμού είτε από πλευράς γονέων είτε από πλευράς τέκνων; Νομίζω ότι πρέπει να δειξουμε μια μεγαλύτερη ευαισθησία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Ζώης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Άκουσα με μεγάλη προσοχή την πρωτολογία του κυρίου Υπουργού και θα μου επιτρέψετε, έχοντάς την ως ερέθισμα, να απαντήσω σε όλες τις ενότητες όσο γίνεται πιο συνοπτικά.

Πρέπει, κύριε Υπουργέ, να ομολογήσετε ότι ο στρατηγικός σχεδιασμός για τη Δημόσια Διοίκηση δεν μπορεί να γίνει αντιληπτός –για να το πω κομψά και διακριτικά– τουλάχιστον από τους άμεσα ενδιαφερόμενους, την ΑΔΕΔΥ, γιατί, εάν είχε γίνει αντιληπτός, προφανώς η ΑΔΕΔΥ θα είχε ενημερώσει και εμάς με το αναλυτικό σημείωμά της για το σχέδιο νόμου για τη μερική απασχόληση. Και δε σταματά εκεί η ΑΔΕΔΥ. Και εσείς και εμείς που παρακολουθήσαμε τη σχετική συζήτηση στην επιτροπή κατά τη διάρκεια της ακρόασης των φορέων, γνωρίζουμε ότι και αυτή με τρόπο διακριτικό έθεσε το θέμα της ανυπαρξίας διαλόγου, θεωρώντας ότι δεν υπήρξε εκείνος ο διάλογος, που θα επέτρεπε στην ΑΔΕΔΥ εγκαίρως να διαμορφώσει άποψη. Προφανώς και εσείς δε ακούσατε την ΑΔΕΔΥ. Συνεπώς ο στρατηγικός σχεδιασμός δεν γίνεται αντιληπτός.

Εν πάση περιπτώσει αν υπάρχει τέτοιος στρατηγικός σχεδιασμός, γιατί δε μας εξηγήτε ούτε στο νομοσχέδιο ούτε στην ανάπτυξη των θέσεών σας στο Σώμα, πώς εξυπηρετείται αυτός ο στρατηγικός σχεδιασμός μέσα από το σχέδιο νόμου; Έχετε μελέτη για τις πιθανές επιπτώσεις που θα προκύψουν από την εφαρμογή του μέτρου της μερικής απασχόλησης στο δημόσιο; Ποια είναι τα μετρήσιμα μεγέθη που έχετε στη διάθεσή σας; Ποια είναι τα στάνταρντ που εσείς βάζετε, προκειμένου να έλθετε κάποια στιγμή μέσα στο Σώμα και να μας πείτε ότι επέτυχε ή για να έχουμε εμείς τη δυνατότητα να σας εγκαταστήσουμε και να σας πούμε ότι αποτύχατε στην προσπάθειά σας; Γιατί θεωρώ ότι μόνο έτσι μπορεί να γίνεται ένας γόνιμος διάλογος.

Τα ακούσαμε στη συζήτηση στην επιτροπή, τα επαναλάβατε και εδώ. Η ζωή δεν μπορεί να παγώσει. Συμφωνούμε απόλυτα. Το προσυπογράφουμε. Να στρέψετε, όμως, το βλέμμα σας και την έκκλησή σας στον κύριο Πρωθυπουργό, ο οποίος από τα τέλη Απριλίου έβαλε την πολιτική ζωή και βεβαίως το κυβερνητικό έργο στην κατάψυξη αναμένοντας όλοι το τέλος της Ελληνικής Προεδρίας, ώστε να δούμε και εμείς ποιος θα είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Πρωθυπουργός θα δώσει διέξοδο στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο ελληνικός λαός και πώς θα αντιμετωπιστούν τα προβλήματα της καθημερινότητάς του.

Συνεπώς, εκεί οι εκκλήσεις σας, εκεί οι προτροπές σας, εκεί οι συμβουλές σας.

Μας εγκαλείτε ότι αποφεύγουμε το διάλογο επί της ουσίας. Εγώ, κύριε Υπουργέ, θα σας πω –και νομίζω ότι ήσασταν άδικος εάν εννοούσατε τη συνεισφορά μας σε μία εποικοδομητική συζήτηση για τη νομοτεχνική κάλυψη του σχεδίου νόμου, γιατί ξέρετε ότι υπήρξε τέτοια και μάλιστα εκτενής, σε δύο συνεδριάσεις στην αρμόδια επιτροπή– ότι η ουσία –εάν δεν εννοούσατε αυτού του είδους την εποικοδομητική συνεισφορά μας στη νομοτεχνική κάλυψη του σχεδίου νόμου– δεν είναι άλλη από την ανεργία. Αυτή είναι η ουσία, όπως εμείς την αντιλαμβανόμαστε. Και βεβαίως η εμπορία και η ομηρία όλων των ανέργων εν όψει των επερχομένων εκλογών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω το χρόνο που μου αντιστοιχεί, τα επτά-μισι λεπτά.

Επικαλεστήκατε την ευρωπαϊκή εμπειρία. Εγώ θα σας διαβάσω τέσσερις σειρές από την έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, που κάνει αναφορά στην ευρωπαϊκή εμπειρία, για να δούμε και τη θετική και την αρνητική οπτική

μέσα από την οποία αντιμετωπίζεται η μερική απασχόληση.

Η θετική: «... όμως δεν αρκεί εν προκειμένω η εύρεση μιας κάποιας απασχόλησης, αλλά είναι αναγκαίο να τίθεται σε κίνηση μία διαδικασία επαγγελματικής ένταξης ή επανένταξης σε σταθερή βάση».

Και η αρνητική οπτική: «Από την άλλη, όμως, πλευρά έχουν κατακριθεί ως μέθοδος απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων και οπισθοδρόμησης κοινωνικής προστασίας».

Στην καλύτερη για εσάς περίπτωση, θα πρέπει να λάβετε υπόψη σας ότι η μερική απασχόληση δεν μπορεί να είναι η μόνιμη διέξοδος, ο μόνιμος τρόπος διαφυγής και αποσυμπίεσης των κοινωνικών προβλημάτων που δημιουργούνται από την ανεργία. Θα πρέπει να δημιουργείται ένα σταθερό πλαίσιο για μία μονιμότερη απασχόληση, για μία μόνιμότερη εργασία.

Τι βλέπουμε, όμως; Εδώ προφανώς εσείς βρήκατε τον τρόπο να αντιμετωπίσετε την ανεργία. Και με αυτό έρχομαι να διαψεύσω όλους όσους συναδέλφους της κυβερνητικής Πλειοψηφίας λένε ότι με αυτό το σχέδιο νόμου ξέρετε, δεν αντιμετωπίζεται η ανεργία. Προφανώς με αυτό το σχέδιο νόμου. Αλλά με τη μερική απασχόληση, που είναι η ουσία και ο πυρήνας της ιδέας αυτού του σχεδίου νόμου, προφανώς έρχεται η ίδια η πράξη και η επικαιρότητα να σας διαψεύσει. «Πενήντα χιλιάδες άνεργοι από τον ΟΑΕΔ σε δήμους». Το νέο σχέδιο που προωθεί ο κ. Ρέππας από το Υπουργείο Εργασίας πάλι για μερική απασχόληση στους δήμους. Πάλι για να ρίξουμε τα ποσοστά της ανεργίας, πάλι για να αντιμετωπίσουμε το τέρας της ανεργίας, πάλι για να έχουμε λαμβάνειν εν όψει εκλογών, πάλι για να μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι αντιμετωπίζουμε την ανεργία και μάλιστα, όπως είπα, σε προεκλογική περίοδο.

Εγώ χάρηκα, κύριε Πρόεδρε, διότι από τις ομιλίες πολλών –νομίζω όλων– των συναδέλφων της κυβερνητικής Πλειοψηφίας και νομίζω και τη δική σας προκύπτει –εσείς βεβαίως το θέσατε με τρόπο θετικό– ότι λείπουν τα κριτήρια για την επιλογή εκείνου του προσωπικού και ότι θα πρέπει να προσεχθεί και να τεθούν και κριτήρια επιλογής των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που θα προχωρήσουν σε αυτές τις προσλήψεις. Έστω όμως και με το θετικό τρόπο που εσείς προβάλλετε αυτές τις αδυναμίες του σχεδίου νόμου, επιβεβαιώνεται η βασική θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι δε διασφαλίζονται τα αξιολογικά κριτήρια επιλογής αυτού του προσωπικού και ότι υπάρχει ένα τεράστιο κενό στο σχέδιο νόμου.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι θα πρέπει την Τρίτη –στη συζήτηση που θα παρακολουθήσει το δεύτερο Τμήμα– να έρθετε προετοιμασμένος να μας δώσετε απαντήσεις σε αυτές τις παρατηρήσεις και απορίες.

Έκανε και μία αναφορά, ένα ευφυολόγημα ο κ. Γείτονας για τον Τζέρμι Ρίφκιν αναφερόμενος στο τέλος της εργασίας. Ζήτη ο εθελοντισμός, όμως, δε μας είπε. Και πρέπει να πούμε σε όλους όσοι ακούνε για φιλοσκόφους της τρίτης χλιετίας τι απεργάζονται, σε ποιο πνεύμα κινούνται, πίσω από ποιο φιλοσοφικό μανδύα κρύβονται.

Βγείτε στα προεκλογικά μπαλκόνια και πείτε στον ελληνικό λαό ότι είσθε υπέρ εκείνης της άποψης που έχει σηματοδοτήσει το τέλος της εργασίας στην τρίτη χλιετία που διανύουμε και ότι από εδώ κι εμπρός είσθε ένθερμοι θιασώτες του εθελοντισμού, μοριοδοτούμενου και πριμοδοτούμενου.

Επειδή αμφισβητήθηκε, με τρόπο ήπιο πρέπει να ομολογήσω, ότι μπορεί να λειτουργήσουν τα «παπαγαλάκια» και ο ψίθυρος για τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να αποκατασταθούν σε μονιμότερη βάση όσοι τώρα θα μπουν για μερική απασχόληση στο δημόσιο και έγινε και μια επίκληση στον ΑΣΕΠ, εγώ θα ήμουν ο τελευταίος που θα έριχνε βολές κατά του ΑΣΕΠ και θα έπληττε το κύρος του.

Όμως, στην επιτροπή –βεβαίως στη θέση σας καθόταν ο κ. Μπένος και είχε την ευγένεια να αποδεχθεί τις παρατηρήσεις μας, οι οποίες ήταν στην ουσία και παρατηρήσεις του ΑΣΕΠ– έγινε μια συζήτηση για την έκθεση του ΑΣΕΠ. Εκεί τι διαπιστώνταν; Διαπιστώνόταν ότι το σύστημα είναι διάτρητο, ότι το ΑΣΕΠ δεν προλαβαίνει να επιλαμβάνεται όλων εκείνων των υποθέσεων που συνιστούν φωτογραφικές προσλήψεις στο δημόσιο, στους ΟΤΑ και σε άλλου είδους νομικά πρόσωπα δημοσίου

δικαίου. Έρχεται να αποδείξει με την έκθεσή του όχι ότι απλώς έχουμε δίκιο, όταν σας εγκαλούμε, αλλά πολύ περισσότερο ότι δεν μπορεί να διασφαλιστεί το δίκιο όλων, όσοι στο μέλλον θα προσληφθούν, έστω και μέσα από το σχέδιο νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τσιόγκας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έθεσε ο κύριος Υπουργός ένα ερώτημα: Τι λέμε στους άνεργους, οι οποίοι δε βρίσκουν δουλειά; Θέλετε τέσσερις ώρες απασχόληση, μερική απασχόληση και χωρίς δικαιώματα ή θέλετε να είσαστε άνεργοι και υπερήφανοι;

Εμείς απαντάμε ευθέως, αν θέλετε και με βάση το Σύνταγμα της χώρας. Όλοι οι Έλληνες έχουν ίσα δικαιώματα και κυρίως είναι ίσοι απέναντι στο δικαίωμα στην εργασία, εργασία, όμως, με πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, εργασία η οποία θα τους αμείβει με καλό μισθό, με άδεια, με επιδόματα, με δώρα, με ό,τι έχει κατακτήσει σήμερα η εργατική τάξη για το σύνολο της εργατικής τάξης και όχι για τους μισούς. Έτσι, εμείς αντιλαμβανόμαστε την απασχόληση, με πλήρη ωράρια και δικαιώματα ασφαλιστικά και εργασιακά.

Είναι γεγονός ότι οι τομείς του δημόσιου που συζητάμε, είναι βασικοί τομείς, τους οποίους πρέπει να βελτιώσετε. Εσείς αντί να βελτιώσετε αυτούς τους τομείς, τους παραδίδετε στους ιδιώτες. Γι' αυτό έχουμε σωρεία παραδειγμάτων. Δείτε το παράδειγμα με τη φύλαξη των νοσοκομείων από ιδιωτικές εταιρείες, οι οποίες πάνε εργαζόμενους ενοικιαζόμενους να φυλάξουν τα νοσοκομεία ή και άλλους χώρους και εκεί είναι που γίνεται το «έλα να δεις». Μέσα σε δημόσιους χώρους παραβιάζεται ακόμα και αυτή η κουτσουρεμένη εργατική νομοθεσία. Δουλεύουν «μαύρη» εργασία, ανασφάλιστοι, χωρίς να πληρώνονται για αυτά που δικαιούνται.

Αυτοί οι τομείς, λοιπόν, θεωρούνται ότι είναι αρμοδιότητα του κράτους και πρέπει να έχουν την κρατική φροντίδα. Εμείς υποστηρίζουμε και κάτι ακόμα. Πρέπει να είναι της αποκλειστικής ευθύνης του κράτους. Αυτή είναι η πρότασή μας. Στη Δημόσια Διοίκηση σήμερα υπάρχουν σοβαρά προβλήματα, τα οποία τα έχουν δημιουργήσει αυτοί που εναλλάσσονται στην κυβερνητική εξουσία όλα αυτά τα χρόνια, αυτοί που με την πολιτική που εφαρμόζουν διαλύουν το κράτος πρόνοιας. Γι' αυτό το λόγο εμείς αυτό το νομοσχέδιο προτείνουμε να απορριφθεί στο σύνολό του.

Εμείς θεωρούμε ότι εκτός από την απόρριψη αυτού του νομοσχεδίου ευαίσθητοι τομείς πρέπει να στηρίζονται από το κράτος. Το κράτος πρέπει να παρέχει δωρεάν υπηρεσίες για το λαό, ιδιαίτερα σε αδύναμες και ευπαθείς ομάδες.

Όμως, το κράτος εγκαταλείπει αυτή την υποχρέωση και την παραχωρεί σε ιδιώτες, όπως για παράδειγμα θέλετε να κάνετε με τους σχολικούς φύλακες.

Εγώ θέλω να θέσω ένα ερώτημα. Ο κ. Σκανδαλίδης ήταν εδώ σήμερα. Γιατί δεν κάθισε να δώσει απαντήσεις στα ερωτήματα που θέτουμε με δεσμεύσεις εδώ στη Βουλή, τι θα γίνει με τους τρεισήμισι χιλιάδες σχολικούς φύλακες, που βρίσκονται επί ξύλου κρεμάμενοι; Φυσικά, θα περιμένουμε την Τρίτη και την Τετάρτη, που θα συνεχίσουμε τη συζήτηση αυτή να δοθούν αυτές οι απαντήσεις από τον κύριο Υπουργό. Όχι ότι εσείς δεν μπορείτε να απαντήσετε, αλλά με τον κ. Σκανδαλίδη έχουμε συναντηθεί αλλεπάλληλες φορές με τους σχολικούς φύλακες στο Υπουργείο, πριν αναλάβετε εσείς. Υπήρχαν δεσμεύσεις, όμως εδώ υπάρχει μία μεγάλη ανησυχία τι θα γίνει. Είναι μια έντονη ανησυχία, η οποία εκφράστηκε από κινητοποιήσεις και διαδηλώσεις μέχρι πρόσφατα, την ημέρα που συνεδρίαζε η κεντρική επιτροπή του ΠΑΣΟΚ στο Κάραβελ.

Το θέμα της οδικής ασφάλειας των μαθητών από τους σχολικούς τροχονόμους είναι ένα σοβαρό ζήτημα και αυτό. Πριν λίγα χρόνια καθιερώθηκε σε εθελοντική βάση ο θεσμός των σχολικών τροχονόμων. Ακόμα και τώρα αμείβονται με ψίχουλα. Υποστηρίχθηκε από τον Υπουργό, αλλά και από άλλους ομιλητές στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή ότι δεν μπορούν αυτοί να απασχολούνται με πλήρες ωράριο. Γιατί όταν εσείς θεωρείτε κάτι σωστό, λέτε ότι δεν υπάρχει μόνο μία αλήθεια; Τώρα δηλαδή γιατί να υπάρχει μόνο μία αλήθεια; Γιατί να μην μπο-

ρούν οι σχολικοί τροχονόμοι να κάνουν και κάποια άλλη δουλειά στο δήμο της πόλης που θα δουλεύουν;

Επίσης θεωρούμε ότι είναι προτιμότερο αυτοί οι σχολικοί τροχονόμοι να δουλεύουν σε οκτάωρη βάση με πλήρη δικαιώματα, όπως όλοι οι εργαζόμενοι, και να κάνουν και άλλη δουλειά. Φυσικά το πρωί, την ώρα που προσέρχονται οι μαθητές στα σχολεία να κάνουν αυτή τη δουλειά και στο σχολάσμα πάλι το ίδιο, και το υπόλοιπο ωράριο να κάνουν κάτι άλλο. Τι μας εμποδίζει να εφαρμοσθεί αυτό ως μέτρο, ούτως ώστε οι σχολικοί τροχονόμοι να έχουν και πλήρη απασχόληση;

Σήμερα αμείβονται με 150 ευρώ και είναι μεγάλο το ποσό που λέω, δεν ξέρω αν παίρνει κανείς τόσα. Εγώ σας ερωτώ: Μπορεί να ζήσει κανείς εδώ με αυτά τα χρήματα, με αυτό το εισόδημα; Γιατί δεν πάει κανένας από εδώ να γίνει σχολικός φύλακας και να τα βγάξει πέρα για τις ανάγκες τις δικές του και της οικογένειάς του με αυτά τα λεφτά, να έρχονται Χριστούγεννα ή Πάσχα και να μην έχει να κάνει δώρο; Ή να έρχεται η περίοδος που θα θέλει να πάρει την άδεια του, να ξεκουραστεί και να μην έχει δικαίωμα ή χρήματα; Μπορεί να υπάρχουν δύο και τρεις κατηγορίες εργαζομένων;

Εμείς πιστεύουμε ότι έτσι που το πάτε έχετε στόχο να επεκτείνετε αυτές τις μορφές απασχόλησης. Αυτά βλέπουν οι εργοδότες και καθημερινά παραβιάζουν τη νομοθεσία και απασχολούν με μαύρη εργασία ανασφάλιστους εργαζόμενους.

Είπε ο κύριος Υπουργός –για να απαντήσω σε ορισμένα ζητήματα που έθεσε– για τη βοήθεια στο σπίτι. Τέσσερις ώρες σ' ένα σπίτι. Εγώ κάνω την πρόταση: Γιατί να μην πάει άλλες τέσσερις ώρες σ' ένα σπίτι και να συμπληρώσει οκτάωρο; Απάντησε κάποιος Βουλευτής του κυβερνώντος κόμματος: «να πάει άλλος». Δηλαδή να μοιράσουν μία θέση εργασίας, ένα οκτάωρο στη μέση και να πάρουν από τέσσερις ώρες, να μοιράσουν το μισθό, τη σύνταξη, την άδεια κλπ. Μπορούν να βρεθούν λύσεις αρκεί να υπάρχει η πολιτική βούληση.

Επίσης ειπώθηκε από τον κύριο Υπουργό ότι δεν αμφισβητούμε την αντικειμενικότητα του «νόμου Πεπονή». Ποιος σας το είπε αυτό; Εδώ είχαμε καλέσει στη Βουλή τον πρόεδρο του ΑΣΕΠ στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή και του θέσαμε ευθέως το ερώτημα: Εξετάζονται ή όχι οι αιτήσεις; Εξετάζονται ή όχι οι ενστάσεις; Ή απλά ρίχνουν μία ματιά στο φάκελο ή παίρνουν κάποιο φάκελο ενδεικτικά και τελειώνουν; Έχουν γίνει σημεία και τέρατα με αυτό το νόμο του ΑΣΕΠ, ο οποίος καθιέρωσε τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου, το οκτάμηνο, στη συνέχεια τα εξάμηνα κλπ..

Δε λέμε ότι δεν έλυσε προβλήματα ή ότι δε βελτιώθηκε η κατάσταση. Κάποια βήματα έγιναν με το «νόμο Πεπονή» αλλά το τι γίνεται δε λέγεται! Έχουμε και προσωπική εμπειρία. Μην ανοίξουμε όμως, τέτοια κουβέντα τώρα, γιατί θα πούμε πολλά. Και αν θέλετε, όταν ψηφίστηκε ο «νόμος Πεπονή» το 1994, στο περισσότερο μέρος ήταν για να ξαναπαρεί πίσω τα δικά της παιδιά η Κυβέρνηση, αυτούς που απέλυσε η κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Όσον αφορά τα προγράμματα, είναι γεγονός ότι και το 2000 προσλάβατε κόσμο μέσω των προγραμμάτων με ενδεκάμηνη απασχόληση χωρίς να βάζει δραχμή ο εργοδότης. Αυτοί οι νέοι για την απόκτηση εργασιακής εμπειρίας δούλεuan επί οκτάωρο και πληρώνονταν από τον ΟΑΕΔ με 120.000 και 130.000 δραχμές από τις κρατήσεις των εργαζομένων. Αυτά για να δείτε και ποιον εξυπηρετεί η κυβερνητική πολιτική. Με τα χρήματα των εργαζομένων είχαν τόσαμπα εργάτες οι βιομήχανοι.

Τέλος, όσον αφορά τα κριτήρια που ακούστηκαν, το βασικό κριτήριο που έχει στο μυαλό της η Κυβέρνηση είναι πόσες ψήφοι θα της δοθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Ξηροτύρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ο κύριος Υφυπουργός δεν μας έδωσε απαντήσεις στα θέματα τα οποία τέθηκαν, με τη δικαιολογία ότι εδώ υπάρχει ένα ειδικό θέμα και δεν μπορούμε να μιλάμε γενικά για την ανεργία. Παρ' όλο νέος, ως Υπουργός, χρησιμοποίησε την προσφιλή τακτική της Κυβέρνησης τον τελευταίο καιρό που αναλύεται σε μία επιφανειακή ανταλλαγή επιχειρημάτων χωρίς καμία ουσία. Τελικά αποφεύγει η Κυβέρνηση –που έχει την ευθύνη αυτή τη στιγμή– να απαντά

επί της ουσίας.

Για την ταμπακέρα δεν έγινε καμία ουσιαστική συζήτηση. Η ταμπακέρα είναι η ανεργία και η απασχόληση και οι πολιτικές που εφαρμόζονται γι' αυτές. Γιατί και αυτό το νομοσχέδιο είναι μία πολιτική, είναι ένα ημίμετρο με το οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ λέτε –και γι' αυτό είναι επιεικέστερα ατυχής η αντιστροφή που αναγκαστήκατε να κάνετε σε σχέση με το επιχείρημα της Νέας Δημοκρατίας- το εξής: Είναι καλύτερα να περιμένουν άνεργοι, ούτως ώστε να είναι οι ψηφοφόροι σας ή να είναι μερικώς απασχολούμενοι;

Κύριε Υπουργέ, μερικώς απασχολούμενοι σημαίνει με μισό μεροκάματο, με μισή ζωή, με μισή εργασία, τέσσερις ώρες. Λοιπόν, αυτό είναι για μένα τουλάχιστον μία τοποθέτηση ανιστόρητη για τους αγώνες και τις κατακτήσεις των εργαζομένων.

Κανένας εργαζόμενος σε οποιαδήποτε παράταξη, κανένας άνεργος είτε στη Νέα Δημοκρατία είτε στο ΠΑΣΟΚ είτε στα κόμματα της Αριστεράς δεν προσδοκά να λύσει με τέτοια ημίμετρα το πρόβλημα του. Οι κατακτήσεις των εργαζομένων όλα τα χρόνια έχουν αυτό το όραμα. Λοιπόν, απαντήστε επί της ουσίας των πραγμάτων.

Είστε στριμωγμένοι στον τοίχο και αυτή τη στιγμή άρον-άρον, προκειμένου να ρίξετε στάχτη στα μάτια του κόσμου λέτε τριάντα χιλιάδες, πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας θα σας τις δώσουμε με αυτό τον τρόπο. Αυτή δεν είναι πολιτική. Είναι καθαρά νεοφιλελεύθερη πολιτική που προσπαθεί, τα προβλήματα που δημιουργήσε η παγκοσμιοποίηση, να τα λύσει μ' αυτά τα ημίμετρα και τις ασπιρίνες. Εισάγεται όμως σιγά-σιγά και εδραιώνεται στην κοινωνία αυτή η πολιτική.

Μας είπατε τελικά για το μεγάλο θέμα της ανεργίας που τέθηκε εδώ, πως είναι δυνατόν να χρησιμοποιήσουμε κανένα μαγικό κουτί. Είκοσι χρόνια είναι το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση.

Είκοσι χρόνια συζητάμε όλοι για τα παγιωμένα δομικά χαρακτηριστικά, που έχει το στρεβλό μοντέλο ανάπτυξης και το οποίο δεν μπόρεσε τελικά να αλλάξει αυτό το μοντέλο ανάπτυξης, ώστε να δημιουργηθούν άλλες προοπτικές για την απασχόληση. Και όχι μόνο αυτό. Άνοιξε ένα άλλο μαγικό κουτί, αυτό του νεοφιλελευθερισμού, αυτού του ιδιότυπου εκσυγχρονισμού που υιοθετεί τις ιδιοτικοποιήσεις, την ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας, τη συμπίεση των μισθών, την εκχώρηση δημόσιας γης, που προφανώς επιδεινώνουν ακόμη περισσότερο την κατάσταση και μεγεθύνουν τις ανισότητες. Εδώ ανοίγονται τα μαγικά κουτιά. Αν πηγαίναμε χέρι-χέρι να αντιμετωπίσουμε και το δομικό πρόβλημα, το στρεβλό μοντέλο ανάπτυξης, που έχει η χώρα και να δούμε πώς θα αξιοποιήσουμε τους κοινοτικούς πόρους –κάτι που δεν έγινε- για να καλύψουμε σιγά-σιγά την απασχόληση και να μειώσουμε την ανεργία, θα ήμασταν πολύ καλύτερα. Αυτό το έκαναν άλλες χώρες. Εδώ, όμως, πάμε πίσω.

Σ' αυτά τα μεγάλα προβλήματα, ερχόμαστε να πούμε τι; Να εξοντώσουμε τελικά, να θέσουμε υπό διωγμό την πλήρη, τη σταθερή και την αξιοπρεπή εργασία. Στη θέση αυτής της εργασίας προωθούνται και με αυτό το νομοσχέδιο και με άλλα που θα έρθουν –και το ουσιαστικό νομοσχέδιο για τη μερική απασχόληση στο δημόσιο- και με αυτό που εξαγγέλλετε για τα θέματα των γυναικών, διαφορετικά πράγματα. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση με αυτό το μοντέλο της διάχυσης της γυναικείας απασχόλησης σε όλη την κοινωνία, θα πορευτούμε; Αυτό ζήτησαν οι άνεργες γυναίκες, οι απασχολούμενες; Ζήτησαν δηλαδή περαιτέρω μείωση της ποιότητας της εργασίας τους; Είναι δυνατόν η πολύτεκνη γυναίκα να θέλει το μισό μισθό; Πώς θα αντεπεξέλθει σ' αυτές τις ανάγκες; Αυτά είναι πρωτάκουστα επιχειρήματα. Οι πολιτικές και για τη γυναικεία απασχόληση, που έβαλε η Λισαβόνα, δεν αφορούν αυτά τα θέματα.

Έχουν διαπιστώσει ότι η γυναικεία και μεγάλη ανεργία έχει, αλλά και όπου απασχολείται, απασχολείται με μερική απασχόληση, με άσχημες συνθήκες εργασίας. Εμείς θέλουμε ένα μοντέλο που να ανατρέψει και τα δύο, να μειώσει και την ανεργία των γυναικών, αλλά κατά κύριο λόγο να δημιουργήσει μία αξιοπρεπή απασχόληση της γυναικείας.

Τι λέτε εσείς; Ότι οι επιχειρήσεις, οι κοινωνικοί εταίροι και οι κοινωνικοί φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και λοιπά,

αλλά κρατικοδίαιτα με πελατειακές σχέσεις θα έρθουν να προωθήσουν την κοινωνική, τη βιώσιμη ανάπτυξη, την ισότητα και κατ' επέκταση και την κοινωνική αλληλεγγύη. Αλλά προσέξτε: Διευκρινίζεται και από την Κυβέρνηση ότι αυτό θα γίνει σε συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού. Αυτή είναι η κοινωνία μας. Εμείς λέμε ότι δεν είναι δυνατόν σε συνθήκες ανταγωνισμού να λύσουμε αυτά τα προβλήματα. Με υποχώρηση του δημόσιου κράτους, με υποχώρηση του κοινωνικού κράτους, με απορρύθμιση των σχέσεων εργασίας, που επιβάλλει αυτός ο ανταγωνισμός δεν μπορούν να λυθούν τα προβλήματα.

Εμείς σαν χώρα τι κάναμε όλο αυτό τον καιρό; Είκοσι χρόνια έχουμε ροή κοινωνικών πόρων και παρά τα υψηλά κέρδη των επιχειρήσεων –και μάλιστα ο ΟΟΣΑ είχε καταγράψει ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις τα τελευταία χρόνια έχουν κατατεθειμένα ίδια κεφάλαια, δηλαδή επενδύσεις, σε σχέση με τα υπόλοιπα κράτη-μέλη- δεν τα αξιοποίησαν. Από την άλλη πλευρά η ΕΣΥΕ και άλλοι αξιόπιστοι φορείς καταγράφουν ότι δεν ανταποκρίθηκαν οι επιχειρήσεις σε κανένα πρόγραμμα απασχόλησης, δε δημιούργησαν θέσεις εργασίας, δεν ενέταξαν τη γυναικεία εργασία στις επιχειρήσεις κ.λπ. Πάει αυτό, δεν πήγε καλά.

Τώρα τι λέτε; Να δούμε τι θα κάνουμε με το δημόσιο ή με τούτους εδώ τους φορείς που ανακαλύψαμε. Δε λύνονται όμως έτσι τα προβλήματα.

Εμείς ασκούμε συνεχώς και κοινοβουλευτικό έλεγχο και έχουμε καταθέσει σειρά προτάσεων και για την προώθηση της ισότητας των φύλων στη γυναικεία απασχόληση και για την καθιέρωση της τριανταπεντάωρης εβδομαδιαίας εργασίας με ίδιες αποδοχές. Είναι ένα μέτρο που μπορεί να εφαρμοστεί σε ορισμένους τομείς, αν δε θέλετε να το γενικεύσετε. Ακόμη καταθέσαμε προτάσεις για την προστασία των ηλικιωμένων, των ανέργων μακράς διαρκείας για την επιμήκυνση της επιδότησης εργασίας και για την εξασφάλιση της ιατρικής τους περίθαλψης. Δε σας είπαμε να τους κάνετε επαίτες χωρίς κριτήρια μέσω κάποιων φορέων, για να τους προσλάβουν, ώστε να συμπληρώσουν τα έτη τους.

Θεωρώ ότι εδώ εισάγονται απαράδεκτες ρυθμίσεις. Το επίπεδο του διαλόγου που γίνεται μεταξύ της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης είναι απαξιωτικό εκ μέρους της Κυβέρνησης για το μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επισημάνω στον κύριο Υπουργό ότι μια κυβέρνηση, που είναι συνεπής με τον εαυτό της, πέραν τού ότι δεν αφήνει την τελευταία στιγμή ένα τέτοιο νομοσχέδιο, ορίζει τα κριτήρια βάσει των οποίων επιλέγονται τα νομικά πρόσωπα, τα οποία έχουν αυτό το προνόμιο και τα φυσικά πρόσωπα, τα οποία προσλαμβάνονται με αντικειμενικότητα και ακρίβεια. Αυτό γιατί ζούμε σε μια κοινωνία στην οποία το ζητούμενο είναι η αξιοκρατία.

Μπορεί να μην ήσασταν στον χώρο του κυβερνώντος κόμματος, αλλά θα είχατε ακούσει τι όργια έγιναν στις παραμονές των εκλογών του 2000 με τα προγράμματα κατάρτισης του ΟΑΕΔ. Η Κυβέρνηση μάς έλεγε τότε μέσα σ' αυτή την Αίθουσα, μα τι λέτε τώρα; Και το «τι λέτε τώρα» έγινε. Στρατιές ολόκληρες ανθρώπων χρησιμοποιήθηκαν ως πολιτικοί όμηροι. Τώρα τι μας λέτε; «Δε μας έχετε εμπιστοσύνη για το ποια κριτήρια θα χρησιμοποιηθούν για τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και γι' αυτούς που θα προσλάβουν»; Όχι δε σας έχουμε εμπιστοσύνη. Έχετε δώσει δείγματα γραφής για το ποιο είστε. Ο κομματικός νεποτισμός τρέχει στο αίμα σας. Δηλαδή, επειδή έβαλε την ταμπέλα του «εκσυγχρονιστή» ο κ. Σημίτης, σας πιστέψαμε;

Το αντίστροφο έχει γίνει. Σας έχει γνωρίσει ο Ελληνικός Λαός μια χαρά. Φάξετε να βρείτε μέσα στο Υπουργείο σας ή και αλλού ένα γενικό διευθυντή που να μην πρόσκειται στο ΠΑΣΟΚ. Φέρτε μου έναν εφοριακό σε υπεύθυνη θέση που να μην είναι στην ΠΑΣΚΕ. Ο κ. Καραμανλής έφερε εδώ στοιχεία, τα οποία δεν τόλμησε να αμφισβητήσει ο κύριος Πρωθυπουργός. Στους φοροτεχνικούς και στους εφόρους το 95% πρόσκειται στην ΠΑΣΚΕ. Έχετε εγκαθιδρύσει ένα κομματικό κράτος. Είστε καθεστώς.

Και μου λέτε ότι ένα καθεστώς που φέρνει ένα νόμο προε-

κλογικά, με κανένα απολύτως κριτήριο για την πρόσληψη, πρέπει να το εμπιστευτώ. Όχι, κύριε Υπουργέ. Θα κάνετε ένα όργιο προεκλογικών παροχών και τεχνασμάτων. Εγώ, απλώς λέω ότι αυτό το όργιο δεν πρόκειται να σας ωφελήσει. Αν κάνατε κάτι σωστό, αυτό θα σας ωφελούσε. Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία δε θεωρεί τίποτα δεδομένο για την πολιτική ζωή του Τόπου. Οι εκλογές είναι εκλογές και κανένας δεν προκαταλαμβάνει το αποτέλεσμα της ετυμηγορίας του Ελληνικού Λαού.

Όλα αυτά δε θα σας χρησιμεύσουν, γιατί θα σας παρατηρούμε από κοντά και όταν θα βγάξετε αυτές τις υπουργικές αποφάσεις και όταν θα επιχειρήσετε να τις εφαρμόσετε. Μη νομίζετε ότι θα σας αφήσουμε με τα χέρια λυμένα να κάνετε ό,τι νομίζετε. Το κάνατε μία φορά στο 2000 και πιάσατε στον ύπνο πολλές δημόσιες υπηρεσίες. Τώρα σας μάθαμε για πολλά πράγματα. Και για τις παράνομες ελληνοποιήσεις και για τις παροχές σε ανύπαρκτα νομικά πρόσωπα, δήθεν αθλητικά σωματεία από το Υπουργείο Πολιτισμού και σε ζητήματα τα οποία σχετίζονται με τέτοιου είδους προσλήψεις που είναι εμπούριο ελπίδων.

Ξανά λέω, λοιπόν, ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι πολιτικώς φαύλο. Είναι ένα νομοσχέδιο που μέσα από αοριστίες δημιουργεί μηχανισμούς οι οποίοι σκοπό έχουν να χτίσουν προγεφυρώματα κομματικού εμπορίου ελπίδων παραμονές των εκλογών. 'Ισως επειδή είστε και νέος στο ΠΑΣΟΚ και νέος στην Κυβέρνηση να μη γνωρίζετε καλά αυτές τις μεθόδους. Σας διαβεβαιώ ότι αυτό είναι το μόνο ελαφρυντικό που μπορώ να σας αναγνωρίσω σήμερα εκεί που είστε σε αυτή τη μοναξιά. Γιατί μου κάνει εντύπωση ότι κανένας από τους βαρύνουσες Υπουργούς της Κυβέρνησης δε στάθηκε εδώ για να υπερασπιστεί ένα νόμο που θέλησε να τον εμφανίσει ως θεσμική ναυαρχίδα. Και υποθέτω, κύριε Υφυπουργέ, ότι δεν είναι το Υπουργικό Συμβούλιο το οποίο αποτέλεσε εμπόδιο για τους συναδέλφους σας. Αν ήταν τόσο σημαντικό το νομοσχέδιο, και επειδή είστε νέος και επειδή είναι σημαντικό για το Υπουργείο, έπρεπε να είναι εδώ ο Υπουργός. Όμως, σας άφησαν μόνο σας, γιατί όταν θα αποκαλυφθούν αυτά που θα αποκαλυφθούν για την εφαρμογή του, τότε θα λένε ότι εκείνοι, ως άλλοι Πόντιοι Πιλάτοι, έψαψαν τας χείρας τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Βλέπω κάποιους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που ανησύχησαν για τη σοσιαλιστική μου συνειδηση. Αφήστε το αυτό, θα το κρίνω εγώ. Εγώ θέλω να πω ότι η σύγχρονη Αριστερά έχει εδώ και πάρα πολύ καιρό στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο συμφιλωθεί και με ευέλικτες μορφές εργασίας. Το πρόβλημα είναι μ' ένα τμήμα της συντηρητικής παράταξης που ανακαλύπτει πολύ αργά τον κρατισμό και αυτό θα είναι πρόβλημα.

Εγώ δεν έχω αντίρρηση να με παρακολουθείτε είτε ως νέο είτε ως παλιό. Εγώ τους εργαζόμενους στο Υπουργείο δεν τους παρακολουθώ. Δεν ξέρω αν είναι ΠΑΣΟΚ ή ΚΚΕ ή Νέα Δημοκρατία ή Συνασπισμός. Σας διαβεβαιώ, συνεργάζομαι με όλους υπηρεσιακά και το τελευταίο που θα έκανα και το λέω με όλη την εκτίμηση και το σεβασμό που σας έχω, αυτή η εντύπωση των φακέλων των εργαζομένων που μου δείξατε ότι γνωρίζετε τους πάντες, εμένα με εξέπληξε. Εγώ μπήκα σ' ένα κλίμα στο Υπουργείο που το τελευταίο πράγμα που μου πέρασε από το νου μου αυτή την ώρα, αυτό που είπατε με σόκαρε, να βάλω σε κατηγορίες τους εργαζόμενους και να δω πού ανήκει ο τάδε διευθυντής ο χί ή ο ψί. Και να μου επιτρέψετε να πω ότι αυτό είναι καλό μια και ανοίγουμε τη συζήτηση τις εκλογές.

Τώρα για την ταμπάκερα, αυτή είναι ο τίτλος του νομοσχεδίου. Ακουστήκαν πάρα πολλά πράγματα εδώ για την ανθρώπινη εργασία, για το τέλος της εργασίας. Όλα έχουν την σημασία τους. Ακόμα ακούσαμε απόψεις μιας Αριστεράς, η οποία μου κάνει εντύπωση πώς δεν αντιλαμβάνεται ότι η σύγχρονη κοινωνία απαιτεί και ευέλικτες μορφές εργασίας. Ταυτόχρονα είναι πολύ σαφές μέσα στο νομοσχέδιο και θα παρακαλέσω τους δύο συναδέλφους της Αριστεράς να το προσέξουν ότι οι εργαζόμενοι με μερική απασχόληση έχουν βάσει του νόμου όλα τα

δικαιώματα, όπως άδεια, ασφάλεια και ταυτόχρονα έχουν το δικαίωμα να μετέχουν στη διαδικασία για να βρουν μόνιμη δουλειά. Είπα επίσης ότι δεν μπορούμε να τους χρησιμοποιούμε και να τους ονομάζουμε υπερήφανους ανέργους και να τους στερούμε το δικαίωμα, έστω προσωρινά, να απασχοληθούν υπό αυτές τις προϋποθέσεις. Γι' αυτό λέγεται μερική απασχόληση, διαφορετικά θα την έλεγαν πλήρη απασχόληση. Το νομοσχέδιο είναι όμως για τη μερική απασχόληση και είχα την εντύπωση ότι το γυναικείο κίνημα και ακόμα τμήματα κομμάτων της Αριστεράς γυναικών, όταν μιλάνε για τη μερική απασχόληση, την αποδέχονται. Δε νομίζω ότι κάνω λάθος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Πού το είδατε; Γιατί δεν πάτε να δουλέψετε εσείς με μερική απασχόληση;

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Θα μου επιτρέψετε να απαντήσω στον κ. Ζώη, ο οποίος έκανε μια σοβαρή και μετριοπαθή τοποθέτηση και διερωτήθη αν υπάρχει στρατηγικός σχεδιασμός για τη Δημόσια Διοίκηση, αν δεν υπήρχε θα είχαμε μείνει στις κλασικές μορφές προσλήψεων στο παρελθόν. Δεν λέω μόνο την παράταξή σας, αλλά από τη δική σας βασικά. Σήμερα υπάρχει κάτι διαφορετικό, έχουμε το ΑΣΕΠ, έχουμε στόχους για την εκσυμμετοχή του πολίτη και όπου δεν χρειάζεται μόνιμη θέση, εκεί θεσμοθετούνται μορφές απασχόλησης ελαστικές, όπως γίνεται και στον ιδιωτικό τομέα.

Αυτή είναι μία πραγματικότητα στην οποία όλοι βαδίζουμε. Είναι βέβαιο ότι βαδίζουμε προς τα εκεί. Η υποχρέωση που έχουμε είναι να εξασφαλίσουμε εκείνους τους όρους, ώστε αυτό να γίνεται με τη μεγαλύτερη προστασία του εργαζομένου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ποιοι όλοι βαδίζουμε προς τα εκεί;

ΝΙΚΟΣ ΜΠΙΣΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Εντάξει, κύριε συνάδελφε, εσείς δε βαδίζετε προς τα εκεί. Είναι δικαίωμά σας. Αφήστε να βαδίσουν οι υπόλοιποι. Υπάρχει και μια αντικειμενική πραγματικότητα πέρα από το τι θέλουμε.

Τελειώνοντας, λοιπόν, θα ήθελα να πω ότι η ευαισθησία όχι μόνο της Κυβέρνησης, αλλά ολόκληρης της Βουλής, είναι δεδομένη, όσον αφορά τους πολύτεκνους. Υπάρχει ειδική προστασία σε όλες τις προσλήψεις τακτικού προσωπικού και προσωπικού ορισμένου χρόνου για θέσεις πλήρους απασχόλησης.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το βάρος θέλουμε να δοθεί στους μακροχρόνια ανέργους, στους ανέργους του ΟΑΕΔ, γιατί αυτή είναι η βασική στόχευση, την οποία φοβάμαι ότι αν πολυδιασπάσουμε, δηλαδή 10% εκεί και 10% αλλού –θέλω να σας πω ότι υπάρχουν και τα απεξαρτημένα άτομα– θα χαθεί ο κύριος στόχος που βασικά είναι οι δύο πρώτες κατηγορίες. Θα ήθελα λίγο χρόνο παραπάνω, τον οποίο άλλωστε έχουμε μέχρι την Τρίτη για να το σκεφτούμε περισσότερο. Αυτό ήθελα να σας πω, αλλά σέβομαι την άποψή σας και κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Μερική απασχόληση και υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης: «Μερική απασχόληση και υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία. Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης 2 Ιουλίου 2003 και ερωτάται το Τμήμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης 2 Ιουλίου 2003 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 16.30', λύεται η

συνεδρίαση για την προσεχή Τρίτη 29 Ιουλίου 2003 και ώρα 18.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική

εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που θα διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

